

Bibliothèque nationale de France
Département de la reproduction

AVERTISSEMENT

Pour des raisons de conservation du document original, le recours à un microfilm a été privilégié pour réaliser cette reproduction. Le fichier qui vous est livré est donc en noir et blanc et non en couleurs.

En outre, si nous veillons à garantir la meilleure lisibilité possible, des défauts inhérents au microfilm peuvent subsister : défauts d'aspect et qualité des illustrations, notamment.

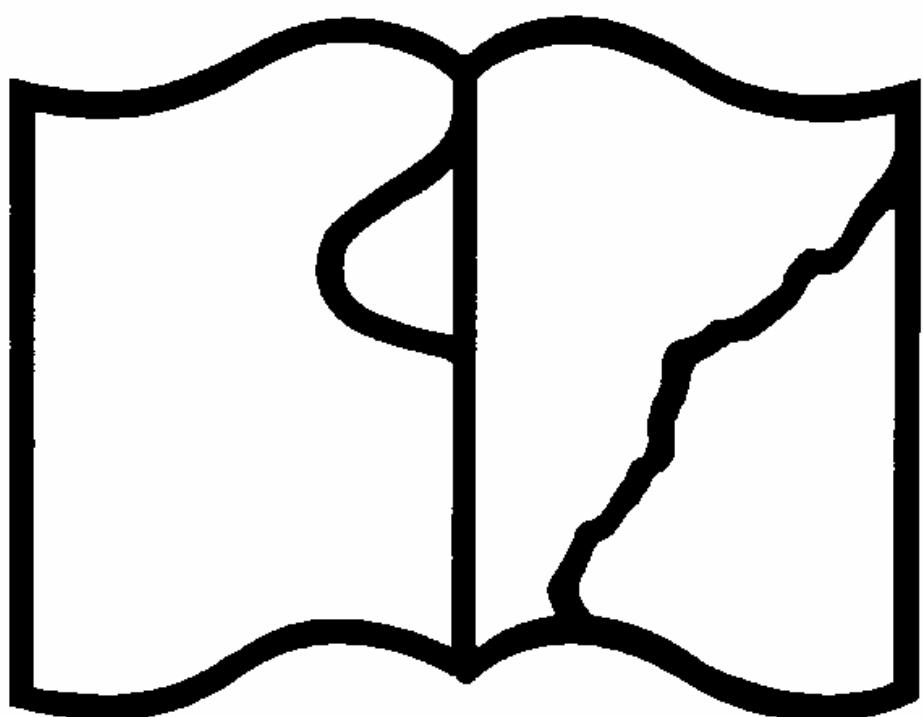
Nous vous remercions de votre compréhension.

NOTICE

Due to the preservation state of the original document, the use of a microfilm was favored to make this reproduction. Therefore, the delivered document is in black and white and not in color.

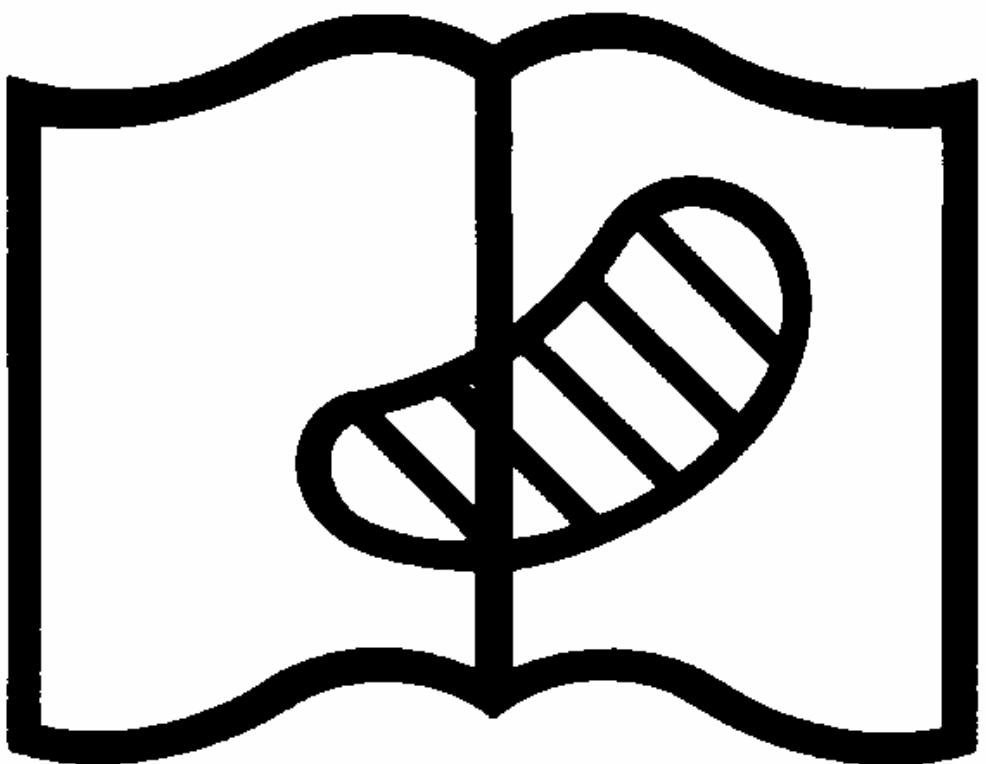
We ensure the readability of the text but some defects inherent to the microfilm may remain : defects in the appearance and quality of the illustration in particular.

We thank you for your understanding.

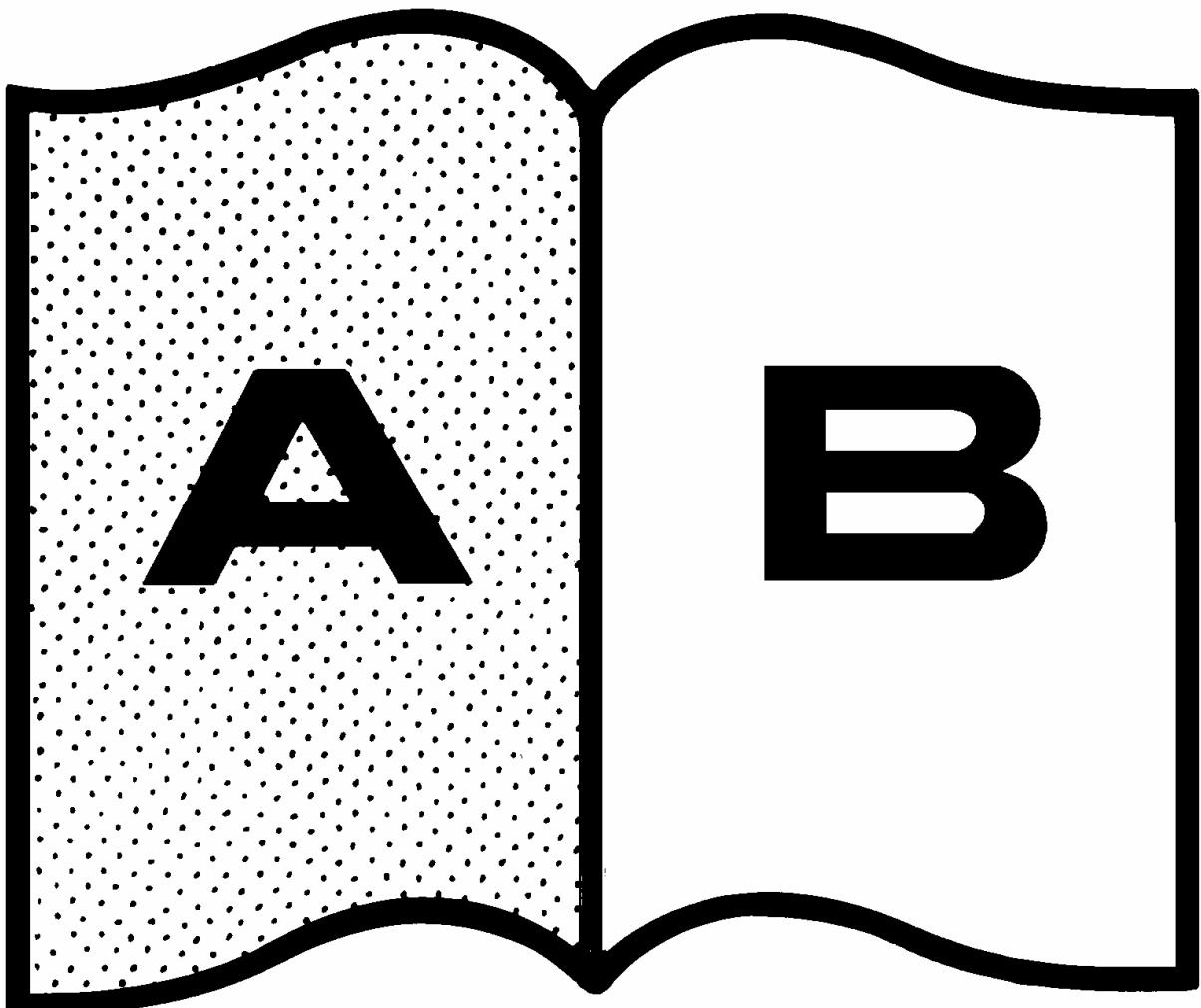
Texte détérioré — reliure défectueuse

NF Z 43-120-11

Original illisible

NF Z 43-120-10

Contraste insuffisant

NF Z 43-120-14

2390

SALMONII MACRINI
IVLIODVNENSIS CUBICVLARI
Regij Epigrammatum Libri duo.

Ad FRANCISCVM Mommorantum,
Illustrissimi equitum Magistri filium pri-
mogenitum.

PICT AVII,

Ex officina Marnefiorum fratrum, sub Pelicano.

M. D. XLVIII.

8331.8332

(1)

AD MICHAELM RA-
gunæum Iuliodunensem.

Si qua tui, Ragunæe, tenet te cura Macrini,
Si me (ut conijcio) diligis ex animo:
Carmina chalcographus Marnefus ut imprimat ista
Naua operam, & terfis publicet ipsa typis.
Utque tua volitent lima emendata per ora
Docta hominum, quos vrbis Pictaviensis alit.
Nil facere hac, Ragunæe, mihi re gratius unquam,
Vel si auri dederis multa talenta, potes.

SALMONII MACRINI
Iuliodunen. Cubicularij Regij Epigram-
matum Liber primus.

AD FRANCISCVM MOMMO-
rantium, Magistri equitum filium.

Anna tuus genitor, rerum qui flectit habenas
Rege sub Henrico, Gallicaque armaregit:
Doctrina ingenua reputans quencunque poliri,
Ornari & rerum cognitione genus:
Institui natos studijs curauit honestus,
Pieria teneros iussit & arte coli.
At tu, inter fratres ut natu maximus omnes,
Indole sic rari maximus ingenij:
Perge agendum, patrisque tui virtutibus adde
Hoc decus, & belli clarus, & esto domi.
En tibi de nostro fructus hos mittimus horto,
Autumnus vite quo tulit ipse mea.

Ad P. Castellanum, Matisonum Pontificem.

Tam siluisse diu hec damnat sibi conscia Musa,
Nec nomen numeris inferuisse tuum.
Nam cum doctorum sis Castellane columnæ,
Laurigeron necnon dexter Apollo gregi:

a ij

Nos ingrati animi culpa quis liberet olim,
Ni nostro assidue laus tua in ore sonet?
Ante, meos iuro, mors pallida claudet ocellos,
Cura tui ex animo sit quam abitura meo.

Margaritæ Valeſia Regis ſorori vnicæ.

Tot cum accepta tuo referam benefacta parenti,
Deliciae ò patriæ Margari Nympha tuæ:
Miraris te ſi venerer preque omnibus vnam,
Viuida magnanimi ſis quod imago patris?
Ipſe niſi id facerem, male gratus & immemor eſſem,
Æterna dignus dedecorisque nota.
Fac non eſſe tamē tanto te germine cretam,
Nec de regali progenitam eſſe domo:
Quæ virtus in te lucet, quæ gratia morum,
Cæleſtes inter Margari habenda Deas:
N& te poſthabitis inuitet ut omnibus vnam
Obſeruare libens & colere ipſe velim.

De primo partu Helenæ Brialdæ.

Ianus filiolo quod ſit Laurentius auctus
Ex Helena latrator coniuge lacteola.
Illa & ui sextum decimum vix attigit annum
Libera iam primo facta puerperio.
Quid potuit geminus ſoceris & utrique parentum

Optato hoc fœtu dulcius accidere?
Pro ſe quiſque igitur conceptam oſtendere certans
Lætitiam, luxus regificosque parant.
Oſſecrare Deum ſuperest, ne nubilet ullis
Iſta repentinis gaudia tristitijſ.
Quippe aduersa ſolent ſuccedere ſaþe ſecundis,
Occupat extreum lætitiaeque dolor.

De Rege Francisco.

Quot messes vixit primæuo C H R I S T V s ab ortu,
Quóique dies tot Rex Gallica ſceptra geris.
Imperij ò felix! cuius mensura ſalubrem
Vitam & quatſine qua perditus orbis erat.
Vt typus e S C H R I S T I rex vñctus Chrismate ſancto,
Sic eius luces ex primis imperio.
Vtque ille vmbri ferore rediit rediuiuus ab Orco,
Et cum patre Deo Regna ſuperna tenet:
Sic te ſperamus cælo F R A N C I S C E receptum,
Quò pariter regnes in meliore loco.

Ad Catharinam Reginam.

Et puerο & pulchra fœlix Catharina puella
Facta parens fœlix ſed mage Rege viro.
Omnibus ut numeris tua dos perfecta ſit olim,
Sublimi ferias ſyderaque alta coma:

*Quem tua casta ferunt inclusum viscera foetum
Hunc Deus omnipotens o velit esse marem.
Nempe ita fundabis Franci fastigia regni,
Dique tua metues posteritate minus.
O mulier, nostri decus admirabile secli,
Fortunæ titulis celsior ipsa tua!
Tu Regina, nihil tanto turgescis honore,
Crescit ob has comi nec tibi fastus opes.
Ardua res hæc est, omnique in principe rara,
Rarior at quanto, tanto & amabilior.*

Ad Ianum Bellarium Cardinalem Ampliss.

*Literæ Latia missa est mihi nuper ab urbe
Articulis breuiter Iane notata tuis:
Conqueritur nostram nimis obmutescere Musam
Nec claudos solito fundere more modos.
Addulces potero qu' mentem intendere versus,
Nexaque Aronia verba sonare lyra:
Adsit si nullus, qui vati adspiret, Apollo,
Iane tibi & faciat Roma molesta moram?
Vt caligo operit terras, cum nube latet Sol,
Sic te absente animi vis hebet ipsa mei.*

Ad Henricum Regem.

In uida virtuti Fortuna & fortibus ausis

*Patrem Henricetum suit ab hoste capi:
Tu pro captiuo datus es, sed protinus obses,
Vincula liber abit te subeunte parens.
Despiciens Deus à sublimi talia cælo
Inquit, te, puer, hæc præmia certa manent.
Quod videam oblatum patris pro corpore corpus
Esse tuum, ulterius nec potuisse dari:
Defunctum ad superos simul ut revocauero patrem
Accipies eius regia sceptra loco.
Sceptra tuis deinceps tradenda nepotibus olim,
Et nunquam à Valesi deripienda domo.
Dixerat, excipiunt triplices ea fata sorores,
& Eternoque Dei scita adamante notant.*

De Iano Cardinale Lotharingo.

*Affectu quanto, quo prosequereris amore
Franciscum Regem, quando superstes erat:
Si quis adhuc dubitet, petat & certissima amoris
Signa tui, possint millia multa dari:
Inter quæ nihil esse queat manifestius illo,
Rege quod extincto cernere cuique licet.
Eius te coram quoties fit mentio, obortis
Imples continuò Iane sinus lachrymis.*

Quis verus simulacrorum usus.

Christus, Virgo parens, Diui, de marmore possumus
Fingier, at non sic se statuere coli.
Nulla litabilior nam victimamente nitenti,
Quæ mandata Dei sancta libenter obit.
Nos simulachra tamen ligno saxoque dolamus,
Ne Diuūm obliti simus & immemores.
Hosque prece effusa cælo quæramus in alto,
Infanteis quorum cernimus effigies.
Ut sit eas igitur stultum coluisse, scelustum
Sic erit effreni comminuisse manu.
Qui Diuos amat, illorum spectare figuras
Gaudeat, officium quo monitoris agant.

Ad Callum Senatorem.

Pestiferis hunc qui purgare erroribus orbem,
A niue & affectas dissociare picem:
Munus ita dormeas implere fideliter istud,
Sit dempto ut lolio farcere ale super.
Atque Euangelijs perstet doctrina, scelustas
Catholica fraudes exuperante fide.
Quod præcor eueniet, Christus mansura sua inquit
Verba, licet mundi fracta elementa ruant.
Tutantum caue ne lolium dum euellere tentas,
Incauta extirpes far quoque pingue manu.
Triticeam à vanis segetem distinguere auenis

Agricolæ perhibent experientis opus.

Ad Amicam de sua profectione.

En via corrupta est & grandine, & imbre recenti,
Densatae in cumulos officiuntque niues.
Putre lutum patitur vix cuiquam ponere gressus,
Quilibet & validi præpediuntur equi.
Ipse tamen dominam contendere cogor ad Aulam,
Abruptaque viam continuare mora.
In molli interea dormis ò amica cubili,
Priuatos habitas inque quiete lares.
Ad me si quid erit discriminis omne redundat,
Tu frueris blandis marcida delicijs.
Argutari igitur posthac desiste, feramus
Si te græcari, nos onerosa sequi.

Ad Margaritam Regis Henrici soror.

Regia progenies faelicibus ædita pennis,
Laudibus & seclum nata bjare tuum.
Quam gestire putas nostrorum pectora vatum,
Gaudere Aonias gaudia quanta Deas:
Cum gnauam videant latijs te incumbere chartis,
Etrarum eloquij querere sponte decus?
Omnia iam de te spondet sibi summa Thalia,
Ambit Hyantes addere tæque choris.

Te parat Erinæ preponere, tēque Corynnæ,
Quas celebrare olim Græcia sueta duas.
Euenisse Iuba Mauro monumenta loquuntur,
Clarior ut Musis quām ditione foret.
Hæc te digna manent præconia, Virgo, merentem,
Et tua ad astra feret nomina multus olor.
Rege ortam vulgans tete, Regisque sororem,
Ut parias Reges mox tibi teda dabit.

Ant. Leoni Senatori.

Litibus inuolui tetris durum omnibus, æuum
Quicunque in placida viuere pace volunt.
Hæc sed præcipue Vates querimonia tangit,
Quorum conatus otia blanda fouent.
Quo modo enim fabrè cuditur amabile carmen,
Quæ opera fieri nobile possit opus:
Scriptoris si mens curis agitata laboret,
Tædia cogatur crebra vorare fori?
Quò magis oramus, Leo, te facunde Senator,
Iudicio nobis ut redire tuo.
Macrinūmque velis consutæ reddere vitæ,
Cuius lis studio sola, at iniqua nocet.

Remigio Rufo.

Frigida Macrini censes epigrammata, verūm

Censuræ satis est cognita causatuæ.
Sunt tibi nimirum teneræ, neque fallimur, aures,
Verum audire quibus non ita Rufe placet.
At mutare stylum licet, & rescribere grata,
Irascendi in nos ne qua sit ansa tibi.
Hospitium si fortè parans, admittis amicum,
Déque tuo libeat demere more nihil:
Ex eodem ore scies calidum gelidumque poëtas
Posse efflare, & pix quæ fuit esse niuem.
Hactenus ista ioco, nec mens contendere tecum
Est, quem nasutum ridiculūmque liquet.

In Norbanum.

Petum Fabricium dicas Norbane fuisse
Circunspectum hominem, nullus it inficias.
At si propterea dicas cuncta illius acta
Culpam extra, inuenies qui tua dicta negent.
Nam cùm diuitys indignum te auxit opimus,
Culpa illum multi non caruisse putant.
Ignoscunt tamen, Aruerna quod subrutilus arte
Te, qui tectus eras, est ratus esse probum.
Et quem non huius caperet pellacia lingue,
In nigra vertentis candida, quando libet:

Ad Catharinam Reginam.

*Maiores, Regina, inter tum numina Diuum,
Stemmatum Regum prisca referre potes.
Nam Medicum genus est à Diui sanguine Cosmi,
Vnde antiqua tui manat origo patris.
Maternum genus ad Gothofredi pertinet ortum,
Rex Solymæ quondam qui ditionis erat.
In superas producta his tu natalibus auras,
Hinc Reges, Diuos nobilis inde vocas.
Quod fieri multo pluris Catharina decebit,
Moribus es princeps, religione Dea.
Inque tua Cosmum & Gothofredum est cernere vita,
A queis nec latum degeneras digitum.
Nil igitur mirum si te regnator Olympi
Reginam tantis gentibus esse dedit.*

Eudoni Collignio Cardinali Ampliss.

*Eudo, patroemij cuius fulta tuetur
Macrinum, & tenues protegit eius opes:
Vis quot scire animas opera defendis eadem?
Quæ sustentetur turba fauore tuo?
Primus ego, hinc dulci cum coniuge pignora septem,
Interea ut famulos, ut taceamus equos.
Hac omnis nisi sis fautor mihi turba laboret,
Tabescat mihi era fors & adacta fame.
Seruare Eudo domus titulum ne sperne, cadentem*

*Et me perge data tollere velle manus.
Migratior casus nanque impendere nequibit,
Quam si me Registrus erit Anna domo.
Sed puto non faciet, sua nec benefacta recidet,
Quando opera eiusdem Regius esse feror.*

*Ad Annam Mommorantium Ma-
gistrum equitum.*

*Quod par barba mihi niibus, quod tempora canent,
Aetatis proprium ne precor, ANN A, putes.
Præteriit nuper nam quinquagesimus annus,
Intempestiuæ sunt capitique niues.
Præcipites genuit tua longa absentia canos,
Dum desyderio maceror ipse tui.
Tu facere ANN A potes flauescant rursus ut illi,
Quo solitus pacto vertere tacta Midas.*

In Autum.

*Cum sit Autem tibi iam sexagesimus annus,
Deturpet glabrum caluitiesque caput:
In dominam tamen affectas sustulier Aulam,
Nec Regi assiduum non comitem esse vago.
Hercole quid ipse velis intelligo. dispudet instar
Vaccæ in priuata fata subire casa.
Atque efflare animam prope deuia confraga mavis;*

*Et tua fortuito cespite membra tegi.
Viuere contentus modico qui quibit, ab ista
Semper erit prudens ambitione procul.
Hac & si deceat iuuem tentare, decebit
Aeuo non eadem frigidore senem.
Disce quid expediatur, tum talia vota videbis
Quam lucrosa, tibi perniciofa magis.*

Ad Leonardum Lætum.

*Cur teconiugium natæ Leonarde fatigat,
Sesquiannum vix dum cui numerare potes?
Quid, tibi si ante focum tot pignora adulta sederent,
Quot nostræ ante focum cerno sedere domi?
Ante, præcor, tempus noli miser esse, Deumque
Expecta, & quicquid prouidus ille volet.
Quam dare cerdoni nuptam fortasse parasti,
Reginam quid si iussit esse Deus?
Diuinæ maiora vides miracula dextræ,
Cuius ope è vili stercore surgit inops.
Vt cum diuitibus tetrarchis collocet illum
In nuda iacuit qui miserandus humo.*

Ad Regulum, de Fortune varietaate.

*Dum sequitur pecudes, armentaque bucura pascit,
Rex Hebræorum est vincitus Iessiades.*

*Constantini Helenam fertur genuisse Britannus
Qui casu Chlori Cæsarishospes erat.
At Dionysius est ludi de Rege magister,
Et Persænati penè obiere fame.
His Fortuna parens, his est quandoque nouerca,
Ludoshos ludit, Regule, cæcædea.*

Ad Pontificem quendam.

*Tondere ut pecudes, & non degubere pastor
Debuit, officij est si modo rite memor:
Sic titulo Antistes gaudens probitatis & equi,
Debet subiectos exonerare sibi.
Nam si forte oneri est ferus, indulgetque rapina,
Pastoris fertur trux lupus esse loco.
Eheu quantam manent miseras incommoda caulas,
Præficitur trepido cùm lupus ipse gregi.*

Carolo à Lotharingia Cardin. Guyso.

*Cura Ducum fuerant olim regumque poëtae,
Peligno vati si modo habenda fides.
Tu duce patre satus, prognatus sanguine Regum,
Parthenope quorum sub ditione fuit:
Diligis & vates, & delectaris eorum
Carminibus, dum sint Carole digna legi.
Doclus enim apprime, studiisque excultus honestis*

Hac veluti requie pectora fessa leuas.
Instaurásque animum fomentis talibus ægrum,
Regni obres quando tedia nata graues.
Nimirum, paſſim quod dici exaudio, verum est,
Carmen amat, quisquis carmine digna facit.

Ad poetas fabulis deditos.

Laurigeri vates quid inania fingere cordi est,
Et nugs biblos perdere Niliacas?
Suspicie in duro pendentem stipite C H R I S T V M
Nostra vltro propter crimina, fata pati.
Voluere si tantos studeat mens vestra dolores,
Illos sicalamus vester & exprimere:
Præmia non hederæ Bacchi, non laurea Phœbi
Sint vobis, vita at gaudia perpetua.

Ad Cæsarem.

Qui fit ut exultes bellis, orbisque tumultu,
Nocte diéque fremas? irrequietus agas?
Nam bona pars Regum quos gloria tollit ad axem
Se ualaceſſiti non nisi bella gerunt.
Cum licet & pacem præponunt tristibus armis,
Te statim placida malle quiete frui.
Hoc vita genus à piceo non discrepat Orco,
Est ubi pax nunquam, bella perenne tonant.

In pacis iuuat authorem quid credere C H R I S T V M
Si bella & cædes paci inimicus aues?

Ad Franciscum & commorantium.

Murus in aduersos, genitor tuus, & neus hostes
Anna sagax, patriæ firmus & umbro suæ:
Strenuitate facit, prouisu & diuite rerum,
Ne quis Francigenas audeat aggredier.
Non desint quāvis inimici & Flandrus & Anglus,
Tot bona qui nostris regibus inuideant.
Sed propugnator patriæ dum cernitur Anna,
Ardor hebet Martis, fracti animi his que cadunt.
Agrippa Augusto sub Cæſare talis in armis
Contudit hostiles victor ubique minas.

Ad Ianum Bellium Card. Ampliss.

Miſi Romulea cursores nuper ab urbe
Sollicitum ante mihi terruerant animum.
Quippe timebamus ne fortibus inuida Cloto
Rupisset vita fila repente tua.
Augustini at enim postquam sunt fata Triuultij
Intellecta mihi, mens renouata redit.
Nam foret is quanuis longo dignissimus & euo,
Nil præ Bellaio mors tamen illa meo.
Qui mihi visceribus sic est affixus in imis,

Vt nisi non possit memoriente mori.

Ad Catharinam Reginam.

*Sic, Regina, toga florentem & Marte maritum
In patriæ videoas publica lucra suæ:
Sic tibi paulatim crescant Franciscus, Elisa
Sisque ferax sexus prole vtriusque parens:
Et Valeſi longos domus extendatur in annos
Tradita pérque manus Gallica ſceptra gerat:
Macrini memor esto tui, qui debilis & uo,
Iam niuea aspersus canicieque caput:
Admitti rogat in prælustum Principis Aulam,
Eſſe & ei quod erat per tria lustra patri.
Non iniusta quidem, non inuidiosa precamur,
Si petimus ſolito poſſe manere loco.*

Ad Andream Tiraquellum Senatorem.

*Tu non contentus Macrinum admittere mensæ
Paci lauitijs & Tiraquelle tuæ:
In ſuper hospitio inuitas comiſſimus, atque
Tecta offers, quoties tecum habitare velim.
Moribus hiſ fortuna utinam repondeat aqua,
Huicque pares animo iusta rependat opes.
Iam tibi puruerit quaquà patet orbis, Eoum
A Gaditano littore ad Oceanum.*

Vt certè ingenij præcedis acumine multos,

Et rerum mira cognitione premis:

*Sic habet & quandum tibi magna Lutetia nullum
Tum candore animi, tum probitate, virum.*

Ad Franciscum Regem agrontem.

*Aſpera ſint adeo tibi ſi Rex maxime fata,
Luſtrum ante undecimum vt te rapuisse velint:
Hoc caſum releua ſaltem ſolamine acerbum,
Nato hærede tui quòd moriere throni.
Nato quo magis egregium non aſpicit orbis,
Seu bellī reputes munia, ſiue togæ.
Hoc hærede mori Franciſce videbere nulli,
Quòd bonus eſt patris natus imago boni.
Quid quòd terreni capies pro munere regni
Quæ Deus electis regna ſuperna parat?
Ad tam fœlicem mors ſola eſt ianua vitam,
Hanc non ſortiri ni moriare potes.*

Ad eundem.

*Argantoni utinam ſuperes etate ſeneſtam,
Rex Tartessiacæ qui fuit ante plagæ.*

*Quémque octoginta perhibent regnasse decembres,
Centum viginti vixéque decrepitum.*

At ſi ea longa nimis, Franciſce, videbitur etas,

*N*onqua annos habuit quos Massinissa Libys.
*I*scapite in viam patiens consuerat aperto,
Et iuuenium studijs incubuisse senex.
*I*am nonaginta decurrerat amplius annos,
Methimnum huic puerum cum genitum esse ferunt.
*M*usæ id auent fieri, quarum decus ipse tuëris,
Mirifico quarum sacra fauore colis.
H& facient, quanuis careas vitalibus auris,
Vt tua apud populos fama perennet anus.

Francisci Regis Epitaphium.

*F*RANCISCVS iacet hic, qui primus nominis huius
Sedit honorato Francigenum folio.
*H*oc satis est illis qui tanti Herois honores,
Atque aciem norant diuitis ingenij:
*I*ngenij quo non aliud præstantius ullum
Ante hac Regum alicui condito ab orbe fuit.
*E*logij tanti testes quid queritis? hæc quæ
Dicimus optarint saxa vel ipsa loqui.

Ad Henricum Regem.

*F*ortunata dies qua tu moderamina tanti,
Rex Henrice, capis cælitus imperij.
*N*am patri natique simul duo prebita regna
Sunt, tibi apud Gallos, illi apud Elysios.
*I*lle suis meritis ingens, tenet astra: metallo

*H*oc seclum fœlix tu potiore facias
Illo ut enim regnante argentea fulserit ætas,
Te regnante ætas aurea semper erit.
*E*n ut fata, prius quæ stamina cana fuere
Ad properant regno reddere fulua tuo?

Ad P. Castellanum episcopum Matisc.

*E*s mihi quo primum tu tempore cognitus olim,
(Germani ad fanum notitia illa fuit)
*I*ncomitatus eram, & gaudebam cælibe vita,
Nec dum erat vxorem ducere cura mihi:
Tandem coniugij iuga non inuisa subiui,
Atque maritalis vincula grata tori.
*N*am faustis mecum facibus coniuncta Gelonis
Auxit bisseno pignore fœta virum.
*S*eptem duntaxat superant, pars cetera functa est,
Cælicolum sedes visit & ante diem.
*E*x his qui restant geminæ sunt, Petre, puellæ,
Quas iam proceras nubere tempus erat.
H& mi aurem vellunt, animum curaque fatigant,
Quod tenues sint, dos unde paretur, opes.
*T*u qui Nicoleo mores imitaris, & acta,
Diuini præsul præsulis isque viam:
*H*ac quoque parte eius quæ sis æmulus, auspex,
Et natabus ames pronabus esse meis.

Atque age apud faciles HENRICI Princis aures,
Ne vat̄i hac in re nolit adesse suo.

Ad Mich. Hospitalium Senatorem.

Quod mihi Parisios suades hoc tempore brumæ
Vadere, consuetos post & habere lares:
Id Bellarium etiam confirmas dicere, cuius
Vnius à fido pendeo consilio:
Non hercle addubito quin nostri fiat amore
Quos tu, quos vectos altius ille cupit.
At me terret iter longum, infestumque periclis,
Frigoribus duris aspera terret hyems.
Nanque vndena senem iam fregit Olympias æui,
Ac vietum morbis reddidit innumeris.
Si qua fides, si qua est Salmonij gratia apud vos,
Si cupitis saluus viuat ut iste cliens:
Cū Zephyris finite ut vos visam & hyrūdine prima
A patriaque istuc non redditurus eam.

Ad Ianum Bellarium Card. Ampliss.

Vrbem discedens ex quo Patronē reliqui,
Pro ripis visus Sequanicisque Liger:
Emoriar si lux, si nox mihi transiit ullā,
Quin animo fueris obuius ipse meo.
Nam vigilans de te multumque diuque loquebar,

Et memori sermo tu mihi creber eras.
At quoties clausis iacui sopitus ocellis,
Irriguus fouit laſſáque membra sopor:
Somnia Bellarium referebant grata frequentem,
Ettua visa oculus mentis imagom ihī.
Quin interrumpi mea somnia s̄epe dolebam,
Téque recordanti perbreue tempus erat.
Si quicquam fingo, si vano mentior ore,
Iratæ mihi sint ex Helicone Deæ.
Id credis, reor, in magnis expertus amicis
S̄epe eadem noster quæ meditatur amor.

Ad Regem.

Nemo hominum viuit qui me tibi valdius optet
Obsequij fructus exhibuisse sui.
Sed dolet affectum hunc cadere in contraria semper,
Sat facere imperijs me neque posset uis.
Res ea nimirum me sic contristat, & angit,
Tempora vitæ huius cuncta ut acerba putem.
Nec de more queam causis lētarier ullis,
Non Croesi subito si mihi dentur opes.
Sola igitur restant mœstæ solatia menti,
Ut visam uxorem, pignora chara, domum.
Nanque quid hic facio, si nixus inutilis omnis
Est meus? & frustra me miserum exscrutio?

Dij faxint sparsis lachrymis quod semino semen,
vt cum latitia tandem aliquando metam.

Ex Aulo Cellio. Eroticum.

Dum mihi nectareis Glycere das mollia labris
Oscula prolix a continuata mora:
Spiritus ecce meus dulcedine adactus amoris
Me linquit, corpus transilit inque tuum.
Miraque contingit res prorsum, vi mortuus ad me
Fiam, ad te interea viuus & intus agam.

De Hieronymi Aleandri dicto.

Preceptor mihi erat primis Aleander in annis,
Sequana Parisios quā sinuosus adit.
Ille domus iactans & censum & stemma paternae
Siebat multum ditibus esse parem.
Ter tria at esse suo locupleti pignora patri,
Confertim ag gestas ducum onus inter opes.
Nam si tot natos Rex, inquit, Francushaberet,
Non careat multis sollicitudinibus.
Quid faciet tenues sint si cui forte domi res,
Et natos habeat quot Sipilea parens?

In Auitum.

Hec vulgata leuis passim dicteria vulgi,

Alis qui careat nemo volare potest.
Tutamen affectas alis sine Auite volare,
Et natam absque ulla dote locare tuam.
Sit quanuis Helena formosior illa Lacena,
Sit mage vestali virgine casta licet:
Inueniet nullum tamen indotata maritum,
Hi secli mores, hec & auaritia.
Ergo velis natam si nubere, querito dotem,
Dique tuis aliquid rebus Auite seca.

Ad Henricum Regem.

Gentium ubique fremit Mauors, bacchatur Enyo,
Gens contra gentem sicut, & arma capit.
Si bene te noui, pax candida gratior esset,
Optata malles atque quiete frui.
Anglus at ob sistit tibi non placabilis hostis,
Et quæcumque potest in tua damna facit.
Finitimas urbes illi munire memento,
Atque exploratis utere militibus.
Mox hosti tuus haud ullo feriente iacebit,
Et faciet tempus quod nequit ulla manus.

De Tertulla.

Mille proci cupiunt Tertullam ducere, casta
In primis quod sit, nec speciosa minus.
At dare ei genitor dotem detrectat auarus,

Séque viro gratis posse locare putat.
Limine mœsti omnes abeunt, mœstamque relinquunt
Tertullam, nimia patris auaritia.
Innupta illa igitur cura tabescet inani,
Séque gemit gratam mille fuisse procis.
Hac laude infelix viuat contenta necesse est,
Aut Vestæ obsequium dedicet inde suum.

Ad Ianum Bellarium Cardin. Ampliss.

Quis memorare tuas Bellai clariſſime laudes
Posſit, inacceſſi vim quis & eloquij?
Dotibus ornatam miris efferre Camœnam
Quis queat, & tantum non probet ingenium?
Quem non delectent socias quæ carmina neruis,
Mellifluis quem non ducta Elegia modis?
Quem non commeritum salibus compungat amaris
Lucillij exemplo scripta tibi Satyra?
Prætereo ipſe pedum quæ condis libera nexu,
Vix uno quibus es tu Cicerone minor.
O fœlix animi, fœlix Antistes & otij,
Næ similem non hec secla tulere tui.
Glorior idcirco me, quo sis tempore, natum,
Mox (quod uterque cupit) later ut ipſe, dabis.

Ad Margaritam Henrici Regis sororem.

Versibus in cælum cupio te efferre, merentem

Inferi olympiacis Margari ſyderibus.
Viribr̄ ast æquis oneri caret ipsa voluntas,
Ménſque impos nimia debilitate labat.
Nam velut in magnis statuis ubi tangere non eſt
Plexa corona imos ponitur ante pedes:
Et qui non potuit tauros mactare Phaliscos,
Dijs studuit salsa ſæpe litare mola:
Sic ego, cui vires deſunt tam magna volenti,
Parua velis quædo consuluisse boni.

De Aegidio Apro & Francisca Clivia.

Nobilitas quoties ſe cum virtute maritat,
Inque vnum coēunt quæ speciosa duo:
Quis nam adeo cæco fit pectore præditus olim,
Fœdus ut hoc rarum vituperare velit?
Dulcia ſic etenim ſociamus mella falerno,
Sic orbe aureolo lucida gemma ſedet.
Te nuptamque tuam complectitur vniō talis,
Quippe, Aper, illustres eſtis, & ambo boni.
Nec tu illi, tibi nec quicquam imputat illa viciſſim,
Igne indiuiduam caſto animante fidem.
Cum genus & virtus decorent equaliter ambos,
Vos nodo vnanimes Herculeoque ligent:
Iſtius in cælum fœlix concordia tedæ
Quo ſatis, ut pareſt, ſit potis ore vehi?

Finis primi libri Epigrammatum.

SALMONII MACRINI
Iuliodunen. Cubicularij Regij Epigram-
matum Liber secundus.

AD FRANCISCVM Mommorant-
tium, illustriſſimi Equitum Magistri fi-
lium primogenitum.

Situa nobilitas queratur origine prima,
Illustrésque retro discussiantur aui:
Maiorum omnino cernes genus esse vetustum
A Dionysiaci tempore Martyrij.
Primus apud Gallos nam qui baptisma recepit,
Estque salutari purificatus aqua:
Francisce alta tui fundavit stemmata patris,
Inde orta eſ series stirpis honoratue.
A Ducibus genitrix est deriuata Sabaudis,
Graiugenis necnon prosata Lascaribus.
Lascaribus, quorum est oriens frenatus hibenis,
Vndisoni Scythicas usque ad Araxis aquas.
His tu præclaris tandem natalibus ortus,
Nil à tam veteri sanguine degeneras.
Incedis sed per vestigia celsa tuorum,
Et generi fructus adjicis Aonidum.
Perge, agendum Iuuenis rariſſime, perge precamur,

Et patris egregij nitere facta sequi.

Ad Pascasum Clementem.

Ad me ſu ſolitus reſcribere ſæpius olim,
Non dubia, Clemens, ò mihi note fide.
Quis nam abduxit ab hac te conſuetudine grata,
Reddidit & ſegnem qui modò gnauus eras?
Nulla mea offendit ſpectatum culpa Sodalem,
Fas fuat ut morem deſeruiſſe tuum.
Proinde opus eſt aliquem configas ipſe colorem,
Obtentu cuius non videare piger.
Vel (quod malim) abſte veniat, velut ante solebat.
Plurima ſollicita littera ſcripta manu.
Si nescis, quanuis radices egerit altè,
Valdius officijs his ſtabilitur amor.

Ad Henricum Regem.

Vltima lux Martis te Regem, Henrice ſecunde,
Conſtituit, certum pacis id auſpicium eſt.
Nam Marte exacto pax aurea regnet oportet,
Festa quies longum lilia fulua beet.
Quid quod finitur graue tempore frigus eodem,
Et ſe purpureo vere relaxat humus?
Finiri id ſignat noſtro ſte Rege labores,
Temporaque hinc Gallis grata futura tuis.

Ø faxit D E V S hac ut sint præfigia vera,
stellifero nostras spes & ab axe probet.

Ad Theophilum Salmonium filium.

Eia age natorum minime ac extreme meorum,

Non tamen idcirco patri adamare minus:
Percipe litterulas impigre elementaque prima,

T eque rudimentis imbue grammaticis.

Nam si pacta tibi sint fundamenta sinistre,

Quocunque edifices corruet illud opus.

Crede Euangelio, & firmam catus elige petram,

Si mansuram aueas ponere forte domum.

Isaides minimus fratribus fuit antè suorum,

Rex tamen ante omnes lectus, agente D E O est.

Ettibi grande aliquid promittunt numina forsan,

Obserues stabili si pius illa fide.

Ad Iacobum Saluium.

Quæ mihi præstiteris noui, suauissime Salui,

Officia, & tuleris quam mihi promptus opem.

Dum tu concilias placido sermone patronum,

Sponte & currenti subdere calcar aues.

Immemorem me nulla dies, obliuio nulla

Reddet, nec Lethes si vada lenta bibam.

At si quid grata poterit pia cura Camœnæ,

Saluius in nostro carmine creber erit.
Nunc cum me reuocent priuata negotia ab Aula,]

Cogar & ad patrios hinc remeare lares:
Eudoni interea nos insinuare memento,
Macrino nihil ut posse obesse tuo.

Ad Charilaum Salmonium filium.

Patris credet tui, Charilae, hortatibus æquis,

Absque D E I fieri numine posse nihil.

Idcirco, totis ut viribus ipse colatur

Omnem te lapidem nempe mouere velim.

Vera quidem omnino docti sententia Horatij,

Quo semel imbuta est id noua testa sapit.

Ergo D E O seruire, scopustibi maximus esto,

Ipsiis in primis iussaque sancta sequi.

Id si prestiteris studio, Charilae, fideli,

Res aliæ (haud dubites) ad tua vota fluent.

Hinc te musarum pulchris splendere corollis,

Pierios optem ducere t eque choros.

Dux erit huic operi Tuscanus, & optimus author,

Naue in Iasonia Typhis ut antè fuit.

Ad Cardinalem Guysum.

rincipibus placuisse viris non ultima laus est,

Noster ut egregio Carmine Flaccus ait.

*Vir Princeps itidem doctos defendere debet
Inque clientelis esse iubere suis.
Nam magnorum hominum lateant præstantia facta,
Obruta Lethæis atque tegantur aquis:
Scriptorum nisi sedulitas studiosa resistat,
Illaque Cimmerijs vindicet à tenebris.
Quis Mecenatem Thuscis à Regibus ortum
Nouerit, id dicat ni Venusinus olor?
Te quoque Parthenopes deductum ab origine Regum
Nobilium vatum charta loquetur anus.*

Ad Virginem Mariam in Liberalibus.

*Euge agendum cæli Regina decemplicis alma,
Exhilarent animum gaudia iusta tuum.
Nam tu quem genitrix tactu sine facta virili
Fers, & virginei flumine lactis alis:
Morte resurrexit domita rediuius, ut antè
Veriloco affeclis dixerat ore suis.
Voti igitur compos, ter tanto & pignore fœlix,
Pro cunctis natum gentibus usque roga.*

Ad Tristananum Portium, De duabus Fabritijs.

*Veruecum in patriæ crassoque sub aëre Aquinas
Pingua cum nasci scripserit ingenia:*

*Credibile est nostris tenues esse urbibus auras,
Subtiles adeo que genuere viros.
Siue loci Genius faciat, seu Cæsar is stud,
His ex quo posuit mœnia clara locis.
Innumeros proferre tibi Tristane valerem,
Facundi egregios doribus eloquij.
Quos inter sic Fabritius præcellit & terque,
Astra minora inter pura vti Luna micat.
Utque fides dictis constet, lege iunior horum
In lucem emisit quod graue nuper opus.*

Ad Franci. Oliuarium Franciæ Cancellarium.

*Maxime vir penitus nostris infixe medullis,
Absentem teneant me patriæ arua licet:
Nunque animi virtus clara, quæ laude merentem
Aequales longè te vehit ante tuos:
Efficit absentes vt quanuis simus, amemus
Te tamen, & nostro sis quoque in ore frequens.
O si spectari posset pulcherrima virtus
Humanis oculis, vt Plato magnus ait.
Qualis & quantos sibi conciliaret amores,
Quos hominum affectus mentibus imprimeret?
Virtutem Franciæ tuam nos cernimus omnes,
Atque ex hoc autur fomite noster amor.*

Ad Eudonem Collignum Cardinalem Amplissimum.

*Est tibi nobilitas vtrâque ab origine summa,
Eudo, per innumeros quam reperimus auos.
Maternum nam siue genus seu stemma paternum
Querimus, hic illic splendida cuncta patent.
Sed quata pars laudum domus est antiqua tuarum?
Illustrisque suis gens ab imaginibus?
Omnibus est titulus pluris tua maxima virtus,
Aurea qua celsum tollis ad astra caput.
Et quæ, si inceleber, si forte inglorius essem,
Lumine te potuit nobilitare suo.
In te igitur fulgent duo pulchro affinia nexus,
Hinc animi virtus, sanguinis inde decus.
At virtute iuuat potius quam sanguine niti,
Et fluxis præfers non peritura bonis.*

Ad Theophilum filium.

*Filius ante mihi, mellite Theophile, vixit,
Eiusdem tecum nominis anniculus.
Hunc postquam è cunis rapuit saeuissima Clito,
Et tenerum in campos transtulit Elysios:
Est te enixa parens duodeno denique partu,
Fœlici mecum iuncta Gelonis aue.*

*Ne mihi deleret iucundam obliuio vocem,
Collibuit simili te vocitare nota.
Quid velit attendas superest tam nobile nomen,
Nam diuinus eo significatur amor.
Chrysogoni nomen subamarè Tullius solim
Perstrinxit, more eius ob illicitos.
Tu caue designes quicquam quod nomen honestum
Eleuet, aut turpi criminè dedecoret.*

Ad Henricum Regem.

*Debita, pérque manus caperes cum sceptra parentis;
Ornatus tanto cælitus imperio:
Intonuit leuum, delapsaque flamma per auras
Ardentem expressit ter sinuata facem.
Siue anima illa fuit rapti genitoris ad astra,
Visentis regeres quo tua regna modo:
Indicio potius seu Iuppiter edidit illo,
Esse sibi imperij grata elementa tui:
Nimirum interpres quicunque ea signa notauit,
Portendi hac dixit non nisi magna nota.
Perte certa fides cæli est Henrice fauentis,
Ostentum firmant & tua facta Deum.*

Ad Adrianum Drusum.

Maxima natarum nupsisti tibi, Druse, mearum

Vix illi impleta tertia olympiade.
Vltro adeo teneram tecum comiunximus ipsi,
Exigeret socios ut simul illa dies:
Disceret & formam vite erudiente marito,
Artifice ut fangi pollice cera solet.
Dij faxint videam ex vobis, Adriane, nepotes,
Et contingat cui nomen habere mihi.
Nam superent quanuis ex coniuge pignora septem,
Dulce tamen vestram cernere erit sobolem.
Dum non degeneret rara à virtute parentum,
Exprimat & filo corporis unde sata est.

Ad Scæuolam, de cæde Alexij Rifi.

Ne nimium studeas cogendis, Scæuola, nummis,
Néve auri cumulos dis & auarus ames:
Ante oculos Rufus veretur Alexius, oro,
Præbeat exemplum conspicuumque tibi.
Nam dum condit opes, defossoque incubat auro,
Hunc consanguinei nocte silente necant.
Fallaces curas, & spes ò Scæuola vanas!
Sæpe suo imprudens se iugulat gladio.

Ad Cardinalem Lotharingum.

In viuos non verius amor se ostendere tantum,
Aut hominum debet prospera fata sequi:

Post vite excessum nam qui desuit amare,
Hic in amicitia næ simulator erat.
Tu veri es specimen, Regum ò fate sanguine, amoris,
Tam longo inspectus tempore mille modis.
Post tamen eminuit F R A N C I S C I funera, quanti
Illum tu faceres, diligenterisque prius.
Nam quoties vestra de consuetudine sermo
Nascitur, ex oculis defluit vnda tuis.
Verum est, crede mihi, suevit quod dicere vulgus,
Qui non oþa amat, is fictus amicus erat.

Ad Virginem Christi Domini Matrem.

Nympha decens, cuius non est præconia fari,
Nec meritas laudes par vti ferre polo.
Quanta expleuerunt imos tibi gaudia sensus,
Gestijt & quanta mens pia lœtitia,
Aliger æteria cum lapsus ab arce satelles,
Ut summi afferret nuntia fausta patris:
Exiguae intravit subitus penetralia cellæ,
Fundebas humiles casta vbi forte preces?
Illud Aue fœlix dulci cum protulit ore,
Te diuinarum plenam ait & Charitum?
Præpetis insolita stupefacta salute ministri
Ecquid, apud te agitas, talia verba velint.

Erigit attonitam Gabriel solamine dulci,
Et domini exponit mollia iussa sui.
Te concepturam sine semine, Nympha, virili
Afferit, & sacri flaminis illud opus.
Aetate in vieta grauidam subiungit Elisam,
Et summum quæ vult omnia posse Deum.
Protinus auditis pares sermonibus istis,
Ancillam æterni téque ais esse Dei.
Responsa exierant vix illa loquentis ab ore,
Cum vigor omnipotens viscera casta subit.
Fis genitrix eius totum qui condidit orbem,
Et manet illæ & virginitatis honor.
Floribus è vernis ut apes flauentia mella
Concinnant, florum & gratia nulla perit:
Sanguine de puro sic Spiritus almus Iesum
Ventre figurauit virgo beatatuo.
Vlla nec idcirco fers detrimenta pudoris,
Natiuum at retines inuiolata decus.
Condito ab orbe fuit similis tibi fœmina nulla,
Orbis ad interitum nulla futuratibi est.
Vniquippe datum diuinitus, ubere Regem
Vt cælestum aleres virgo parénsque tuo.
Vt gemina ferres naturæ innupta Gigantem,
Matris parte hominem, parte patrisque Deum.
Qui patrem interra nechabet, nec in æthere matrem

Dicere quem verè possimus Androtheum.
Diua parens, cui nix candore & lilia cedunt,
Cælo phidiaco quodque politur ebur:
In, contenta, bonam Pæana hunc accipe partem,
Quem tibi Macrinus lusit amore pio.
Macrinus, Triados qui sanctæ augusta secundum
Numina, Reginam téque veretur heram.

In Christianorum liberalibus hymnus.

Immensum rutilat lux hæc præclara per orbem,
In qua narrantur prælia C H R I S T E tua.
Quippe triumphato tenebrarum principe, pollens
Inuicta spolias Tartara nigra manu.
Infoelix nimium primeæ noxia matris,
Propter quam vitæ lumine cassus homo est?
Atrursum Mariæ fœlix diuina propago,
Cuius ope hæc sumunt mysticalib[us] pijs?
Illa sit eximio celebris Regina triumpho,
Illa sit indictis s[ecundu]m iterata modis:
Lurida quæ peperit spoliantem Tartara Regem,
Stellantis solium cuius in arce poli est.
Quos nunc offerimus Deus immortalis honores,
Et quas sollicita sedulitate preces:
Susciplacatus nostris & cantibus aurem

Adde, fouens turbæ vota modesta tua.
Tu nunc conspicuus, superato & funere victor
Astra tenes, magno proximus esque patri.
Sit virtus, & honos, & laus tibi Christe perennis,
Sarcina quo nostra est facta iuuante leuis.
En agni ubertim roseo ut perfusa cruore,
(Vnde æterna salus) concio lœta nitet?
Crimina quippe lauans hominum virtute potenti,
Perpetuæ vitæ florida dona refers.
Sacramenta stupens hodiernæ ingentia lucis
Mens, data & immeritis emolumenta, tremit.
Nam leo ab antiqua sublimis origine Iudea
Surrexit victus hostibus è tumulo.
Visus & in terris fracto rediuius Averno,
Affixas Sion gessit & exuuias.
Dic mihi Pluto rapax, dic vane tenebrio, post hac
Quid poteris? fraudes interiere tua.
Tu rigidus nexus loris, atque abditus antro
Igniuomo, horrendis vocibus usque tonas.
Nostanta efferimus festo miracula cantu,
Atque agimus grates qui dedit ista DEO.
Et quid adhuc, Iudea, manes incredula? quidve
Christiadum sanctos spernis adire choros?
Respicere uti canimus nostro præconia Regi,
Vt lateo assiduas fundimus ore preces?

Atque redemptori persoluimus Orgia CHRISTO,
Dicimus & resona carmina culta lyra?
Tu verò spes certa hominum, patris alma potestas
Aetherei, nostrum percipe CHRISTE melos.
Audi quæ petimus, nexorum vincula solue
Hac luce, & populo propitiare tuo.
Fac age perdomita nos morte resurgere tecum,
Tecum immortali lœtiæque frui.
Fac veniat labens mentes Paracletus in imas,
Nostraque corda suo numine purificet.
Hæc sunt sola, pater, famulorum vota tuorum,
Quæ bona si fuerint, fac ea CHRISTERATA.

*De Henrici secundi Francorum
Regis nomine.*

Nomen habes Regis lustrali à fonte Britanni,
Illic qui octauus nominis huius erat.
Sæuitia veteres fertur qui aquasse Tyrannos,
Immitisque foris, implacidusque domi.
Oderis idcirco nomen ne Henrice molestum,
Néue id propter eum dedecori esse putas.
Huius apud Francos Rex nominis alter haberis,
Omen, crede mihi, dulce secundus habes.
Impositum haud homines nomen tollitve, premitve,

At meritis hominum tollitur aut premitur.
Sic domui dominus decori est, domino haud dom' ipsa,
Sumptibus immensis edificata licet.
O antiqua domus, dominus quam contigit impar?
In dominos id enim dicitur indecores.
In manibus est ergo tuis, stirps aurea Regum,
Galica qui digna sceptratulere manus:
Nominis hanc delere notam, Rex Anglus inusit
Quam prius, elogis & reparare tuis.
Subiectos populos nam cum moderabere clemens,
Nomen plausibile protinus istud erit.
Perge igitur quo iam coepisti incedere gressu,
Gratum a te incipiat nomen ut esse tuum.
Hoc Henricus erit merita virtute secundus,
Quod Cyrus, Cæsar, Scipio, Timoleon.

Ad Annam Nommorantium Equi-
tum Magistrum.

In mare dum Rhodanus rapidis fluet incitus undis,
Latiusago insubres alluet amne Padus:
Præclara, ANNIA, tua laudis monumeta manebunt,
Palma & fiduserit testis uterque tuae.
Te ductore fuga se se subtraxit inermi
Austriades, nostris cessit & inferior.

Te ductore fuit non ulli Flandria damno,
Et nocitum Morinis obsidione nihil.
Te ductore Subalpinas exercitus urbes
Taurinumque ferax Regius asseruit.
Quid memorem factas te saepe interprete paces,
Cum populis vel quid foedera finitimi?
Quæ mansura diu fuerant, nisi liuor iniquus
Vtilium rerum præpedijset iter.
Hæc æterna tua sunt præconia famæ,
Quod Res Franca opera floruit usque tua.
Nec regni fines sunt te curante minuti,
Hostiles metuit gens neque Gallaminas.
Non amissa foret turrita Bononia bello,
Non raperent nostras Cæsar & Anglus opes:
Rexisses illo si clavum tempore, nostris
Tempestas ea quo finibus incubuit.
Sic superis visum, ut virtus tua clarior esset,
Differret quid dux a duce, virque viro.
Iratus sic cum castris cessaret Achilles,
A Teucris Graius plurima damna tulit.
Ast ubi placatus consueta rediuit ad arma,
Mox fugere Phryges, Hector & ipse cadit.
Eia age quid magni ducis experientia possit
Exere, & Henrici regna tuere tui.

*Ad Petr. Castellatum Pontificem
Matisconum.*

Non emo spem pretio dixisse Terentius olim
Fertur, & hoc dicto nos docuisse rudes:
Præmia pro certis non esse incerta petenda
Rebus, id & sopo quod monitore liquet.
Nanq; apud huc, minima pro requi prætulit umbras
Maiorem, vana fallitur illecebra.
His ego iam senio fractus doctoribus utor,
Ne subeam vita certa pericla meæ.
Né ve meis natis, volo dum prodeesse, caputque
Obijcere innumeris casibus, officiam.
Da veniam Antistes mihi si timeoque, meisque,
Nam pariter me & eos una ruina trahet.
In seuit volucri natura benignior omni,
Implumes pullos quando ea cunque fouet:
Ipsi ut alendorum Princeps sit cura suorum,
Consultum prius ijs, quam sibi, & eſſe velit.
Hoc equidem exemplo, Antistes doctissime, motus
Commoda natorum præfero sponte meis.
Nam Genium fraudo, me vilibus induo pannis,
Nutriri ut possint commodiisque tegi.
Ingenitum morem hunc mihi non damnabis opinor,

(Ingenij bonitas si modo nota tui est.)
Vt pote quem videas infixum animalibus illis,
Humani sensus qua ratione carent.

Ad Henricum Regem. Ex Sangelasio.

Tu, quem bellipotens veneratur Francia primum,
Submittit fasces & cui nobilitas:
Colligere hic poteris flores per roscida prata
Qui tibi se rubris exinuant folijs.
Vni inquam tibi se exinuant surgentis in ortu
Auroræ croceo cum micat è thalamo.
Ecce, tuum caput ut cingat, syncera colorat
Se rosa, & innato fusa crux rubet.
Conscia quam crines sit complexura verendos,
Et quam sydereas circuitura comas.
Deberi & reputans longè maiora tibi, quem
Ornare his fertis ambit odoriferis.
Pulchra tibi geminis seruat Galathea canistris
Rasilibus fructus, inde datura, suos.
Hoc lauros virides, isto componit oliuas,
Symbola victoris, symbola pacifici.
Sic Nymphis audita decens Dyctinna canebat,
Cuius ut audiuit Pan quoque dulce melos:
Henrici dixit sunt haec noua carmina Regis,

Conueniant quoniam non aliij ipsa Duci.

Ad Catharinam Reginam.

Laurigeros foueas vates quòd temporis huius,
Et si quod dignum nomine carmen ames:
Id gentile tibi: morem Laurentius olim
Hunc habuit, proauus qui tibi, Diua, fuit.
Doctorum ille etenim studijs sic fuit honestus,
Regia ut ijs ipsis munera sæpe daret.
Lascaris, Hermoleos, Picus Mirandula testes,
Atque aliij prompta quos refouebat ope.
Nuntia ad Elysias ò si descenderet umbras
Fama tuosque illuc exhilararet auos?
Reginam & Galli faustum te diceret orbis,
Florentem imperio diuite, prole, viro?
Gauderet Clemens ò gaudia quanta, Leoque,
Pontifices summi qui duo nuper erant?
Omnis sed supera cum manet ab arce potestas,
Sunt hæc propitijs dona vocanda Dei.
Qui te adeo celsam, qui tam Catharina potentem
Iudicio arcano cælitus esse dedit.
Ne Valeſi genus hinc ventura obitteret ætas,
Vnde tot inuicti profiliuere Duces.
Fœlix ò mulier gens cuius partubus illa

Florescit ternis, & rediuiva viget?
Gens augusta inquam multos dominata per annos,
Productrix Regum, nec minus Indigetum.
Nam nisi nupsisses Henrico sceptra gerenti
Francorum, gentis qui super unus erat:
Quis scit an ille alia sobolem ex uxore daturus
In regni fuerit commoda liligeri?
Partibus ergo tuis plaudant res publica, Réxque,
Hic quoniam natos cepit, at illa Duces.

Ad Margaritam Valesiam Henrici
Regis sororem.

Principis eximios facit indulgentia vates,
Quam pulchrum lepidis elicuisse modis.
Res etenim opprimerent Lethæa obliuia claras,
Strenua Scriptorum cura nisi ipsa foret.
Carminibus monstrata via est & regula vite,
Gestaque magnorum sunt celebrata virum.
Ergo & apud Reges fuerant in honore poetæ,
Præmia & Aonij digna habuere chori.
At quoniam seculo hoc virtutum est rarer usus,
Et bona pars hominum viuimus indecores:
Vatibus à sacris cantari vite putamus,
Deductum carmen vix facimusque pili:

Tu verò, virtus rutilo quam tollit Olympo,
Regia quæ factis stemmata, Nympha, probas:
Non aspernaris Musarum dona piarum,
Et magni vatum scripta operosa facis.
Hoc regale putas, animi nec falleris. an non
Hanc Franciscus ijt: Rex pater antè viam?

*Ad Francis. Mommorantium Equum
Magistri filium.*

Inuisus nimium mereárque ingratus haberi,
Cuius & eluerint secula nulla notam:
Mommorantiadæ si non ea carmina mittam,
Quæ gracili modulor qualiacurque sono.
Nam cum transferim florentis prima iuuentæ
Tempora aui tectis liminibüsque tui:
Eius natorum fuerim præceptor, & idem
Sedula rectoris munia præstiterim:
Magdalena parens tua me fit & vsa magistro,
Sacrarum discens ipsa elementa precum:
Auspice patre tuo domina cùm verser in Aula,
Insinuer nostris Regibus eius ope:
Mommorantiadas si non mea barbitos ornet,
Illustrémque domum sydera ad alta vehat:
Et te præcipue qui delectaris honestus
Artibus, Aonidum quémque palestra iuuat:

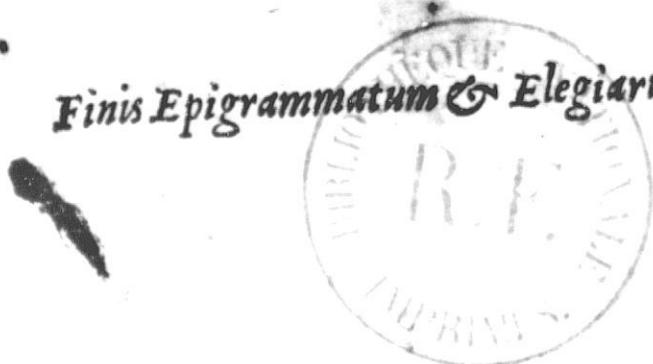
Quique togam duris socias ciuilerter armis,
Gradiuo Phœbum nil & obesse doces:
Culpabor merito, dicárque oblitushonoris,
Quo me tum genitor, tum tuus auxit auus.
Non cadat in nostram, Iuuenis rariſſime, mentens
Hæc nota, vt elinguist tot benefacta premam.
Nam dum luce fruar vitali, martius Anna,
Tu, fratresque cui, totaque clara domus:
Romanóque nitens Heros Collignius astro,
Ex amita genitus splendidus Eudo tua:
In nostris eritis celeberrima nomina libris,
Vestrarum laudum præco Macrinus erit.
Tu modo redde vicem, & me commendare memento;
Sape tuo patri de meliore nota.
Fac mihi sit quod erat Romanis vatibus olim
Mecœnas atavis Regibus ortus eques.

Ad Io. Pepinum Carnutен.

Qui docuit paruum Chiron Centaurus Achillem,
Notus erat studijs percelebérque suis.
Vanque artes medicas inuenta salubria norat,
Et quam omnis radix herbáque ferret opem.
Non minus erudiſt ad munia Martis alumnūm,
Quóque vibranda modo Pelias hasta foret.
Vtque illi decori doct̄or fuit inclytus omni

Arte, à discipulo sic decus ille tulit.
 Anna belligeri Franciscus maxima proles
 Creditus est curæ, docte Pepine, tua.
 Ut iuuenem informes præclaris artibus illis,
 Quas sciri sit opus militiæ atque domi.
 Eloquium præter, facundæ & munera lingua,
 Cognosci verbis quæ potuere tuis:
 Naturæ ac rerum tibi notio plurima, dici
 Ut merito possis nomine Phyllirides.
 Armis ò utinam æquiparet Franciscus Achillem,
 Túque illi decori-sis, sit & ille tibi.
 Et non degeneret maiorum à laude suorum,
 Ante ortum C H R I S T I quos viguisse liquet.
 Et qui nobilium primi sacra nostra professi,
 Inconcussa animi permittere fide.

Finis Epigrammatum & Elegiarum.

SALMONII MACRINI IVLIO-
 dunensis Cubicularij regij Neniarum libri tres,
 De Gelonide Borsala uxore charissima: que an-
 nos XXXX, menses II, dies XV na-
 ta, obiit XIIII Iunij, Anno Domini M. D.
 XXXXX.

Ιακώβος Γωτύλος ἵστρος εἰς Θάνατον.
 Τίπει ματθίου ὁ μοῖρος πονεῖς, καὶ πάντα ταχχότα
 οὐλομένη, θυντὴν ὡς γλίος Βζολέσης,
 καὶ γαρ θηλυτόριων αἱρανῆν αὐδεῖς αἴφανίζειν,
 Άλλα μνήσει σελίς εἰς φανέρον πεφέρει.

Comes Alsinous.
 Carmina si moueant Manes, & Numina: carmen
 Numinaq; & Manes, quo moueantur, habent.

L V T E T I A E
 Apud Vascofanum, via Iacobæa ad insigne Fontis.

M. D. L.

CVM PRIVILEGIO.

Y (2)

8332

2
AD MARGARITAM A

Francia, Biturigum Ducem, Henrici Regis
sororem unicam, bonarum artium patro-
nam, Salmonius Macrinus.

*Ni uerear ne te funestet lugubre carmen,
Néue meæ uxoris exequialis honor:
Obtulerim ipse libens hoc quale est cumq; libelli,
Hanc rationem oci reddere meq; iuuet.
Pradita uirgineo sed cum sis Nympha pudore,
Regia stirps, Regum deinde futura parens:
Nil tibi funereum, nil lamentabile sit par
Offerri, frontem quod tibi nube tegat.
Læta dicata prius uulgassem latus, at illa
Suppressit nuptæ mors inopina meæ.
Da ueniam, & caris concede Gelonidos umbris
Officio ut faciam debita iusta pio.*

SALMONII MACRINI IVLIO-
3

dunen. Cubicularij regij Næniarum liber pri-
mus, De Gelonide Borsala uxore cariss. nuper
defuncta: Ad Io. Moreium, Canonicum Pa-
risien. Cardinalis Bellaij Secretarium.

A E S T A T E Morei præterita, tuis
Quando hospitabar latus in edibus,
Longasque luces transigebam
In studio solito quietus,
Inauspicatis ecce repens tibi
Pennis ad aures fama uolat meas,
Facto esse sublatam Gelonin,
Perpete eam quatiente tussi.
Sensus Macrini nuntius hic ita
Turbauit omnes, ut subito mori
Optaret, & carætor annos
Fisse obitus socius, uiaeq;
Nam cogitabam me miserum labor
Quantus maneret deside in ocio
Antè educatum, liberumq;
Sollicitum minime meorum.
Qui tunc alendi iam uicto à patre,
Curanda cui res inde domestica,
Provinciam ast huius Gelonis
Omnimodam mea sustinebat.

A ij

Hac prater, illex illa suauitas
 Qua condiebat colloquia omnia,
 Morum ille candor puriorum
 Quo Scythicas domusset iras:
 Emollijisset cordaque barbara
 Lestrygonum, menti assidue met
 I nfixus haerescit, tenaci
 Aegrum animum cruciatq; sensu.
 Quid plectra linguae blandiloquentia,
 O riscq; dulces nektarei sonos
 Dicam, quibus Pœnos leones
 Et Numidas cicurasset ursos?
 Fecit Gelonis sola, uti crederem
 Quæcunque prisci carminibus suis
 De Thrace scripserunt, & amnes,
 Et rapidos remorante uentos.
 Nam multinerui Bistonius lyra
 Quæ fecit Orpheus, eloquio mea
 Egisset orandi perita
 Flexanimo, idque citra laborem.
 Has Parca dotes insatiabilis
 Inuidit illi ne, an potius mihi?
 Felix eisdem qui fruebar,
 Semideos & habebar inter!
 Proferre maius nescio quid placet,
 Si quid decorum, si quid & utile

Salmo niana

S almoniana ex officina
 Prodierat melicis Camœnisi:
 Consors iugalis suaviloquens tori
 Dictabat illud totum, & Apollinis
 Artes obibat, nunc diserto
 Ore, oculis modò grata patet.
 Saepè extulerunt laudibus hanc sacra
 Reginæ, & eius saepè nitentia
 Ora intueri gestiere,
 Fama animos cupidos agente.
 Morsæna momento hac rapuit breui,
 Contra queat nec tēdere quispiam,
 Pithijs uel armis si tegatur,
 Hercules superet ueires.
 Hoc uulnus, hospes, tam lachrymabile
 Si non relatum miædibus in cuius,
 Solatus effes nec dolentem,
 Ultimus ille dies fuisset.
 Summo Tonanti sed quoniam nefas
 Pugnare, nec si forte cupiueris,
 Id circō quicquam consequeris,
 Teq; tuo iugularis ense:
 Morem gerendum iam statuo mihi
 Necesitati, & clamito cernuus
 Vitalis aurā datori,
 Eius utirata sit uoluntas.

Fiat quod optas, sancte poli artifex,
 Nil nempe iniquum, nil facis improbum.
 Regisq; ut est regum iubere,
 Sic hominum obsequi ei iubenti.
 Duntaxat istud, summe Deus, tuam
 Clementiam pro coniuge poscimus,
 Vt lumine indutam superno
 Esse uelis sine fine tecum.
 Est si qua labes forte inoleuerit
 Terris agenti, carnéque noxia,
 Placatus ignoscas, ab eius
 Omni animam maculáque purges.
 Passum esse natum pro populo tuum
 Effuso abunde sanguine, credidit,
 Et morte commendans in ægra
 Se tibi, ter ueniam petiuit.
 Exaudiendas non dubito preces
 Quis ore fundo mentéque supplici,
 Placabilem se nam recepit
 Omnipotens fore pœnitenti.
 Hæc pro exoluta compare corporis
 Amole sat sint, at supereft ope
 Nitamur ut summa pudici
 Ne thalami merita exolescant.
 Intelligent & postera secula
 Quam nos amantes nexuerit duos

Affectus

Affectus ardens, & cupido
 Mutuus, igne facis maritæ.
 Non consequemur funeris improbo id
 Sumptu, sepulchri mole nec ardua,
 Nec dextra Apellis, Phidiæne,
 Exequijs neque persolutis.
 In iuriosi temporis hæc timent
 Obliviones, & cariem, & situm:
 Subducet his uentus, uel imber,
 Velsenium, decus atque honorem.
 Cæipoëtae hoc Pierides dabunt,
 Scriptæq; tristi carmine nænia,
 Quas deinde testudo recusis
 Dulce sonans fidibus recentet.
 Testes amoris coniugijq; erunt
 Hæc de sepulta scripta Gelonide,
 Dum Sequana urbem Parisinam
 Diuiduo amne fluens secabit:
 Voluminoso lapsus & alueo
 Normana adibit tortilis æquora,
 Altijq; dum scandet Senator
 Atria purpureus palati.
 Proli Philippi plura quis adstruit?
 Pugnax ne Lagi filius, ad Pharon
 Exangue dum defert cadauer,
 Funerat eximiâque pompa:

A iiiij

*Curat referiq; in numerum Deūm, &
S acros honores sancit? an inclita
Victoris euulgans Clitarchus,
Et Siculus Diodorus acta?
S criptore rerum nil diurnius
G estarum, & ipsis historijs meum
T estari eopacto dolorem, ac
F lere uelim exanimam Gelonim.
V os coniugalis quos sociant tori
L audata Christo fædera, sola quos
D electat uxor casta castos,
S ponte poëma meum legetis.
At quos lupanar pestiferum iuuat,
E t pellicatus gaudia turpia,
S ecedite istis à libellis,
O di ego uos ueluti profanos.*

AD IO. BRINONEM SENATORI Parisien. Villaniarū dominum.

*P RÆTERIVERVNT duo, Brino, menses
I am, tuus postquam senet hic Macrinus,
E t moræ agrescens patitur molesta
Tædia longæ.*

*I nterim absenti sua rapta coniunx
Morte festina illa placens Gelonis,
A huius eternum memoranda grato
Ore Gelonis.*

Prima

*P rima nuptarum, fuit illa donec
V iua, moratæ probitate uitæ:
P ostquam at excessit, superis in axe
A ddita Diuis.
V tmibi angorum seges aucta surgat,
S ensibus curæ ut renouentur imis,
E n mihi Drusus gener inquieta
Lite laborat.
C uius ut causam uideas, precamur,
I udicis partes obeas & æqui,
T e quod aetrum scio, nemo quāvis
Antè rogarit.*

*Sponte currenti sed equo, quod aiunt,
S æpius subdisolet acre calcar,
Q uō fuga laium celeri incitatus
P eruolet æquor.
Non opus nostro monitu, fatemur,
V ttui adiutes generum poëta,
S at superq; in tua nam patescit
P rona uoluntas.*

*DE MORBO ET OBITU
GELONIDIS.*

*T AM rari capit is Melpomene pia
D ic tristes obitus, duraq; funera,
E t solare uiri corda Gelonide
A missa propè mortui.*

*A*nnis illa tribus tuſſij integris,
*P*ulmonum euomuit follibus excitis
*R*ubris ſputa notis ſanguinis illata
*C*um tuſſi aſſidue exſcreans.
*Q*uid non Paeoniae miſcuerunt opis
*I*nſignes medici, patria quoſ habet?
*V*enere Herbulius, Cottarus, Acrimons,
*N*ecnon Galcherius domum.
*N*il herbæ faciunt, tritique pharmaca,
*N*il uictus ratio, & puluis aromatum,
*T*oto in deterius cuncta triennio
*C*edant, & medici ſtupent.
*Q*uanto magnanimi robore pectoris
*I*mmitem illa uicem pertulit, & luem
*M*orbi tabificam! ſollicita ut nihil
*Q*uod iuſſum foret abnuit!
*M*atronæ interea munere fungitur
*I*ndefeffa, domus cuncta negocia
*C*urat, diſſimulat ſtreuua & intimi
*V*im morbi inſuperabilem.
*A*etholæ tunica coniugis Hercules
*S*umpta, peſtifero ſanguine collita
*N*eſi, non tulit incendia fortius
*O*ethao moriens ingo.
*V*icini quoties, & ſoror, & parens
*A*egrotantem adeunt, proſilit obuiam,

Occultatq;

*O*ccultatq; potest quatenus, omnia
*M*orbi ſigna hilariſ ſui.
*I*lli ſermo frequens de Domino Deo,
*R*ebus colloquium deq; domesticis,
*I*nformat ſobolem moribus optimis,
*E*t cultu Superum: nabitur.
*C*um linquenda domus forte mihi foret,
*V*adendum peregre: oh ne dubites(air)
*M*iuir, carpe uiam, mollibus interim
*F*allam tempora fabulis.
*F*allam colloquijs, atque libellulis
Quorum frugifera eſt lectione: dormiam
*I*nterſepe diu, muta quietibus
*O*blectabor idoneis.
*H*ortatu aſſiduo coniugis in uiam
*A*ula augusta petens limina me dedi,
*E*heu quam illa fuit dura profectione,
*I*nfelix miſero mihi!
*V*ixdum Luna ſuos finierat dies,
*E*x quo absens fueram compare ab optima,
*F*unesta ecce repens febris, & ingravit
*L*ethi extrema neceſſitas.
*H*anc praſenti animo prouida noſcitans
Quæ uerba explicuit! quamq; ſalubriter
*A*dstantes monuit, recta caperent,
*M*undi auris neque fiderent!

Post hæc deficiens laudibus in Dei,
 In Christumque uocans ut ueniam daret,
 Mox felicem animam reddidit in patris
 Venturam Abrahami sinum.
 Claro euecta polo quin sit ea ambigam?
 Cum testis fuerim relligionis, &
 Eiusdem fidei? quam proba uiderim
 Quam semper pia uixerit?
 Quam constante uirum pectore amauerit,
 Illi paruerit subdita, literæ ut
 Sacrae præcipiunt, munia obiuierit
 Vxorū satagens bona?
 Doctrinae imbuerit nectare liberos
 Cælestis, studio fouerit immo,
 Matri morigerans semper adhæserit
 Morbis inualidæ ac seni?
 In nudos fuerit prodiga pauperes?
 Quanvis parca rei cætera & abstinens
 Piuatæ, reliquis quæque notabile
 Matronis specimen daret?
 His nam conspicuam moribus æthera
 Admissam in liquidum incredulus hæsitem?
 Gaudere aligeros inter & Angelos
 Immortalia gaudia?

PRO GELONIDE
preces ad Dominum.

PRO

PRO tua supplex pietate nostræ
 O Deus, quæso miserere nuptæ,
 Hanc bea iugi requiete nuper
 Mortæ solutam:
 Carnis exutam spolijs & huius
 Ucis æternæ radijs serena,
 Viat ut tecum, Deus alme, cuncta in
 Secula felix.
 AD INVIDVM. PENE-
 lopes, & Gelonidis comparatio.
 CARPIS quod nimis laudibus efferam
 Extinctam propera morte Gelonida,
 (Quadragesimus annus
 Vix expluerat orbitam,
 Cum saeuia innocuam subruit Atropos,
 Immatura colus filaq; discidit,
 Atque etatis honorem
 Vnca falce fera abstulit.)
 Si liuore nigro percitus inquias
 Hæc, nil probra moror, uix facio & pili,
 At si nescia ueri
 Mentem inuasit opinio,
 Insigni usque adeò laude Gelonidem
 Indignamq; putas, immodico uirum
 Et contendis amore
 Transuersum penitus rapi:

D a tem morigerum, da docilem obsecro,
 Atque audi placidus quæ loquor, omnium
 Prismūm, fascijs piumq;
 Sit manes uenerarier,
 Atque ipsos meritis tollere laudibus,
 Deinde efferre palam fercula funerum,
 Necnon condere rite,
 Effusa ad Superos prece.
 O si fortè tibi cognita coniugis
 Esset uita meæ moribus aureis
 Exornata, nitensque,
 Condita & fidei sale!
 Velles Mæonidæ grandiloquentiam
 Non in Penelopes gratiam inaniter
 Ficta laude uagari,
 Lufsis uafricie procis.
 F accommenta nihil fingere homerica,
 F accastam esse procis insidianibus,
 T clam & nocte retextam,
 Et seruatam Ithaco fidem:
 C ollatam his meritis Icariotida
 Cum nostra ne uelis esse Gelonide?
 Multi nominis illa
 Et si uxor fuerit Ducus?
 Ornari intq; genus stemmata regia?
 Virtus omni hominum par generi potest

Dono

Dono accrescere Diuum,
 Nec refert locuples inops
 Quis sit, iustitia dum teneat uiam,
 Peius morte nefas & fugiat, neque
 Famam turpibus actis
 Vilis dedecret suam.
 Quanquam hac parte sumus nos quoq; splendidi,
 Claro nata loco, & commemorabili
 Stirpe educta Gelonis
 Cuius inter erat suos.
 At uiginti Ithacus messibus abfuit,
 Esset dum Priami Pergama diruta,
 Dumque euaderet æquor
 Per uastum in patriam redux.
 Mansit casta domi Penelope interim,
 Nullis uicta minis connubialia
 Nunquam foedera rupit,
 Promissæ fidei memor.
 Multo coniugij tempore sèpius
 Absens ipse etiam, dum proceres sequor,
 Atque augusta frequento
 Francæ limina regiae.
 Compar interea delituit domi
 Expectans animis sollicitus virum,
 Et uirtute magistra
 Natos impigra nutrijt.

Vnus coniugio traditur ex eo
 Natus Telemachus, fertilis admodum
 Bis sex nostra Gelonis
 Auxit pignoribus uirum.
 Insignes lerido carmine amantium
 Notescunt Nemesis, Lesbia, Cynthia:
 Quas non lege iugarant
 Sacra iura Hymeneia.
 Si deforme uiro est magnifice loqui
 De conforto tori, Naso agitur reus,
 Pontanusque Ariadna
 Raeco candidus in sua.
 Et laudes meruit Claudia Statij,
 Lucani celebris Polla opera fuit,
 Quae facunda iuuabat
 Sribentem numeros uirum.
 Exemplo ueterum carmine ducor ut
 Vox rem exanimam perpetuam, licet
 Omnes omnia dicant,
 Et taxent studia hæc pia.
 Præsertim rutilo cum liqueat polo
 Factam illam esse Deam, cœtibus additam
 Sanctis Calicolarum,
 Succos ducere nectaris.

AD EVSTA-

AD EVSTATHIVM BELLAVM
 magnum ecclesiæ Parisiensis Archidiaconum.
 EVSTATHI, quanuis careas amanda
 Prole, nec uel fors tua uel seuera
 Lex sacerdotum sinat ut ingali in
 Fœdere uiuas:
 Sunt tibi fratres tamen, atque fratribus
 Liberi, qui ne uidearis orbis,
 Neue inops prolis faciunt, nouantes
 Stemmatæ gentis:
 Gentis antiquæ, generisq; clari,
 Quod sua fultum serie per annos
 Splenduit multis, Capeti ante prisca
 Tempora Regis.
 Ni quod obstaret, neque ferre nero
 Surripi hæredi diadema posset,
 At tulit duras sub acerbiore
 Vindice pœnas.
 Marte nam crudeli ea gens redacta in
 Ordinem, amisit bona penè cuncta,
 Opprimi ius ut solet à ui, & æquum
 Cedit iniquo.
 Inde post longam celebris potensque
 Gesit ætatem meritos honores,
 Et fuit magnis patriæ in periclis
 Sepe leuamen.

Fata ad hæc donec meliora uentum est,
 Litteræ florent quibus elegantes,
 Atque collucent reparata fuluo
 S ecla metallo.
 Nunc tuos duræ meminisse sortis
 Inq; iustarum iuuat ultionum,
 Et domum gaudent ueterem uigere, &
 Esse potentem.
 Filios fratribus sagis tuorum
 Artium cultu institui bonarum,
 Clarissimus reddat genus ut uetus sum
 Addita uirtus.
 Cura quid maius faceret paterna
 Ibis suo quos & genuisset olim
 Semine, haeredes sibi & ipsa solos
 Esse iuberet?
 Ista scribentem speciosa uatem
 Pectore adstricto dolor intus urget,
 Et cadunt furtim lachrymæ per ora
 Humida oborta.
 Indicæ succis mea nupta cannae
 Dulcior nuper modicam regebat
 Sic domum, donec rapuere fata
 Tabe peream.
 Hec tuos notus ero dum penates
 Ef frequens conuina, repente tristis

Nuntius

Nuntius caram retulit Gelonin
 Funere mersam.
 IN ASSUMPTIONE
 Virginis Mariæ.
 CHRISTI genitrix ô uenerabilis
 Dicent beatam secula per omnia
 Quam nationes post futuræ,
 Laudes pia meritamque tollent.
 Huius diei festa celebritas
 In quo petiuiti æthera lucidum
 Nobis salutarem medelam
 Conferat auxiliaris & sit.
 Tu temporali morte resolueris,
 Sed mortis atris nexibus haud potes
 Virgo agrauari, deprimiue,
 Quæ dominum genuisti Iesum.
 De corporatum carne tua, omnis at
 Ex parte labis, dum facer Halitus
 Commercij ignaram uirilis
 Axe superueniens in umbrat.
 Mors hæc quid egit! quid tibi contulit!
 Ad clara uexit cæli habitacula
 Testrenuo assumptam Angelorum
 Obsequio, uolucrisq; penna:
 Sis nato ut istic iuncta perenniter
 Eiusdem & affestrix lateri haereas,

By

Patrona

Patrona clemens obsecrantum
Teq; hominum sine fine regnes.
Frontem corona cingeris aurea,
Fulgente gemmis & diademate,
Fert dextra sceptrum, candida q;
Colla obeunt tua margarite.
Ambit nitenteis Sol humeros tibi,
Sparsim coruscis & radijs regit,
Curuatur at Phoebe bicornis
Sub pedibus nuncisq; plantis.
Hoc luculento predita schemate
Regina celi sancta decemplicis,
O gentis humanae querelas
Audi agendum, ueni & impetratrix.
Inter ministras aethere quas habes,
Nostram Gelonin fac numerarier,
Quam nuper immatura mersit
Funere mors obeuntem acerbo.
Non illa virgo est, pignora nam edidit
Bis sex marito: casta tamen fuit,
Morumq; sectatrix bonorum,
Atque tui studiofa nati.
Gaudere puro non modo virginum
Cœtu, pudicis matribus at soles
O Diua, nam uirgo mereris
Sola eadem atque parens uocari.

AD

AD GELONIDEM.
VLLA si restat tibi cura nostri,
Atque respondes in amore nobis,
Nuper in cælum nuncis Geloni
Vecta quadrigis:
Huc ades nonnunquam, agiliq; lapsu
Coniugem moestum per inane uise,
Datua interdum nitetq; imago
Noctis in umbra.
Pristinifomentum ades huc amoris,
Atque inextinctum releua dolorem,
Quemora, & gignit chaos, inter ipsa &
Valla uiarum.
Cornea porta sed enim uidere
Hinc tuos manes aueam Geloni,
Vanu non spectri per & acta portam
Somnia eburnam.
AD EANDEM.
LUX centena agitur mihi
Marenti in tenebris, semper & abdito,
(Nam qui compare gaudeam
Amissa uacuis solus in ædibus
Hortatrice Gelonide
Illa inquam, & studij signifera mei!)
Ex quo te rapuit fera
Mors, fatiq; grauis summa necessitas.

Biij

Tu saltem interea memor
 Nostri coniugij tedæ & amabilis
 Visisses uiduum uirum.
 Tu solat atuo colloquio fores
 C uris anxium edacibus
 In somnis, medio uel referens die
 Te nota sub imagine.
 Non noctes tacita & grataque somnia
 Non reddit mihi te dies.
 Hunc umbra in thalamum non tua uentitat
 Blandis uocibus admonens
 Me sint quanta tibi gaudiæque indicans,
 Tellata ætheris in domo,
 Latissimæ Elysij florigeri locis.
 An quem flere uides uirum
 S perniis delicij ebria iugibus;
 Et Diuum addita coetui!
 Ante parua Helene, paruus Honorius,
 Prima alui duo pondera, &
 Dulces coniugij primitiæ tui,
 At nobis nimium breues?
 Ancum Dorothea cùmque Theophilo
 In cunis Helenus puer
 Extinctus propera morte, Philippus &
 Horum maximus omnium,
 Tecum in florido gramine lusitans,

Aducunt

NÆNIAR. LIB. I. 23
 Aducunt choreas leues,
 A eternis hilares in viridarijs?
 An si isti volucres canunt,
 Mulcent mellifluoq; aëra gutture,
 Et lactis liquor & faui
 I stic & latices nectarei fluunt
 Nunquam deficientibus
 R uis, ad nemoris frondicomilatus,
 I ucundoque uirentia
 Ursu prata secant, manibus & pijs
 Prebent obvia gaudia,
 Tu secura tui coniugis interim
 Solati nihil afferas,
 Nec grata facie tristitiam leues,
 Cor pressum mihi que comest?
 Fac quod Philacides, & cupidum tui
 Metecum rape ea in loca
 Quæ felix colis, in regna perennia:
 Ut tandem hos gemitus graues
 Haec uitæ fugiam tædia languidae.

AD CAMILLAM FILIAM.

Tu me tu in lachrymas Camilla soluis,
 Mærorumq; meum integras uidendo,
 Iustas heu renouans mihi querelas.
 Sic nanque exprimis ore, amore, gestu,

B iiiij

I ncessu, atque habitu modestiore,
 F lauis criniculis ocellulisq;
 M atrem dulciculam tuam Gelonin,
 I llam dico uenustulam Gelonin,
 M atronale decus, puellularum
 V iuum exemplar & elegantiorum,
 Q uas uitæ via iuuit integellæ:
 Gutta ut non similis sit ipsa gutta,
 O uo ouum mage, lac magis ue lacti.
 P roin dum te aspicio, hæsito dolendum
 L etandum potius ne sit, Camilla,
 S pestanti mihi candida ora matris
 I nte ipsa, & tenerum genas rubentes:
 R epresentat enim exprimitq; formam
 M aternam species Camilliana
 S ic, mecum ut tacitus subinde mussim
 P resso murmure, & insurrem amicis:
 S ic uultum atque oculos ferebat illa
 M ellita usque adeò, & placens Gelonis.
 G ratum id: uerum eadem quòd absit angor,
 Q uæ te comere munditer solebat,
 N ecnon pectere, uestibüsque raris
 L uce ornare decentius celebri.
 Q uæ te plus alijs suis amabat
 F orma ergo, ingenij uigore & acris.
 Q uæ crebras dabat osculationes,

A cte molliculo in sinu fouebat,
 I nformans teneram, insciamq; rerum,
 D octrinæq; elementa prima tradens,
 S umma non sine recreatione,
 E t desyderio tuos uidendi
 P rofectus, legeres uel ipsa si quid
 D octrinæ utilibus sacræ libellis,
 V el telas sueres acu Batavas,
 E t sudaria pingeres colore haud
 V no Setaba, Sericisq; filis,
 M auritania qua suevit arte
 P eplum inscribere lineum scienter
 M æandris uarijs, & implicare
 F ormis mille nouis sinus fluenteis.
 I lla cheu illa obijt magistra dulcis,
 I ndulgensq; tibi parens, Camilla.
 N ectu iam amplius aut tuæ sorores
 C onspicabimini abditam sepulchro, an
 A dmissam magis æthera in coruscum?
 S ancto ut cum grege uiuat Angelorum,
 I mmortaliter Indigesq; regnet
 A spectu Triados beata dñe.

Finis primi libri.

SALMONII MACRINII. IVLIO-

dunen. Cubicularij regij Næniarum liber se-
cundus, De Gelonide Borsala uxore chariss. nu-
per defuncta: Ad Adrianum Drusum generum
suum.

I M M A T V R O obitu hoc coniugis optima
 H ærentisq; mihi sensibus intimis
 M issa Druse mones dulcis epistola
 M ultis ingenij luminibus lita,
 P erfusaq; fauis eloquij tui,
 M e fortem exhibeam, magnanimum, arduum,
 Atque erectum animi, morigerum que ei,
 Q ui uitæ dator est, quam reperit tamen
 Q uando collibuit, nec querimonia est
 V illi iusta homini, cur ita agat Deus.
 V as querat figulo fictile an à suo
 S it cur urceolus cur ue sit amphora?
 C ur magni precij cur minimi? id nefas.
 R espondebit enim sic libitum mihi est,
 N ec uas artificem iure redarguat.
 I nculcans igitur talia identidem
 P auli ex uiuificis sumpta sacrarijs,
 Conaris saceri tædia pellere,
 E t sopire animi mæstitiam mei.
 A ddis præterea, nuptam ita mortuam

Te

NÆNIAR. LIB. II.

T e præsente meam teste & idoneo,
 V t sit flere nefas ipsius exitum.
 I lli sermo fuit uoxq; nouissima,
 C um adstantes moritura erigeret modò
 D iuinis monitis erudiens, modò
 C um demissō animo posceret arbitrum
 C ælestem ueniam, uoceq; supplici
 O raret misere ut propitius foret:
 V ellet participem sanguinis esse eam
 V itro ille arborea quem cruce fuderat,
 P ro culpis hominum uictima fontium
 I udæi tumuli uertice in edito.
 H is uerbis, fateor, Druse salubribus
 N on pugnare pium est, uerius & nihil
 C ortina ediderit Delphici Apollinis
 V nquam. Nescio quo me fragilem tamen
 T ransuersum dolor ac æstus agit modo
 C urarum, in trepida mente reciprocans
 I nterspem atque metum, & pectore mobili.
 M anant scripta lego dum tua lachrymæ
 F urtim, implentq; sinus, oraq; tristia:
 E t nunc cura subit me uictum ac senem
 I ntus discrucians de grege liberum,
 Q uærenda est teneris queis alimonia,
 M ores artifici pollice molliter
 F ingendi, solet ut cera noua & sequax.

Vnius fuerat quod studium hactenus
 M atris, nunc humeris prægrauæ onus meis.
 S uccurras nisi si Druse Gelonide
 R apta mecum obeas istaque munia,
 M ecum uxore tua fractum animi, anxium,
 P erplexumq; iuves, tu sacerum, hæc patrem.
 S olantur sed enim miq; animum erigunt
 P ressum uerba meæ coniugis ultima,
 A eta & uita prius puriter, infimo
 Q uam inculpata potest esse hominum solo:
 H ic nemo uitijs nam sine nascitur,
 A stille est, onerant quem minima, optimus.
 E ius quæ pietas, religio, fides!
 Q uantis Druse pudor, quantaq; castitas!
 Q uam prompta inq; inopes dextera! credere
 Q uæ me urgent thyasis esse Gelonidem
 A dmissam æthereis, & Superum choro.
 H anc ò esse ratam spem Deus approbet.

AD. IAC. GOPYLVM ME-
 dicum, De secunda Augusti.

H IC annus eheu me nisi coniuge
 O rbasset atro Gopyle calculo
 S ignatus, ob raptam Gelonin,
 Archetypon decoris stolati:
 A nnis duobus quattuor additis

A diu strafestus mi foret hic dies,
 Q uem mensis Augusti secundum
 D in numero, memor usque tede.
 N anque hoc Gelonis nupserat aurea
 V ati Macrino, ut pignora gigneret
 B issena dein prægnans marito,
 E t modicas cumularet ædes.
 E x ijs supersunt sex modò, cætera
 E xtincta iam pars commemorabili
 C um matre, florentem ah iuuenta
 Q uam rapuit violenta Parca:
 S iuit Macrinum nec diurnius
 N upta fruiscitam sociabili,
 A ttistem & afflictum & rigantem
 C ontinuo imbre genas reliquit.
 T urtur suèuit sic uiduus sua
 C onsorte densis frondibus arborum
 E ffundere argutas querelas,
 G utture & ingemere usque rauco.
 Hanc cantionem perdius occino
 P ernoxq; posset Persephones nigro
 Q uæ luminis dìas ad auræ
 E thalamo reuocare manes.
 C ompar marito melle suauior
 Q ui cum fuistitum querimonia
 I gnara, tum rixa et tot annos,

Dulichius fuerat quot absens.
 Tot cui edidisti castaque liberos
 Quot sunt labores Herculis impigri,
 Andinus in libros poeta
 Quot secuit profugi acta Trois.
 Mecum tibi esset uiuere si integrum,
 Nec fati adegit dura necessitas,
 Cur dereliquisti maritum
 In ualida tremulum senecta?
 Quid fingo demens somnia inania?
 Vis dura lethi te miseram mori
 Vrgebat, inuitamque natos
 Deserere, & uacuos penates.

AD CHARILAVM FILIVM.
SEDE Praclarum modo clausus arcta,
 Eruidores uenerare Ramum
 Atque Tallaeum, duo rara nostri
 Lumina secli.

Hi tibi Tulli eloquiumque & artem
 Suggерent fandi, docilemque libris
 Imbuent græcis, bibulas uigil cum ar-
 rexeris aures.

Cultui primum Charilaè mentis
 Ut uelim naues operam, Deoque
 Sternias, & sit tibi summa morum
 Cura bonorum.

Disceres frustra sophiam, nec esset
 Nominé hoc unquam (mihi crede) dici
 Ignani, ni toto Dominum Deumque
 Pectore amares:
 Rederes ipsi, faceres libens que-
 cunque præcepit, fugeresque noxias
 Quæ prophanatos in opaca Ditis
 Tartara trudunt.
 Ille te orbauit genitrix nuper,
 Ad polique eius reuocauit arces
 Spiratum, ut regnet Genys beatissimus
 Additus illic.
 Quippe concessam cum animam genitrix
 Egit excedens tua, deprecata est
 Sedulò Christum, ueniamque fesso
 O re petiuit.
 Rexit adstantes monitis amicos,
 Ut precarentur Dominum locuta,
 Nollet admissus morientis asper
 Esse rogarent.
 Praeco uocalis fidei sacrae
 Enthea Paulus face adustus, inquit
 Mortuos nobis minime ethnicorum
 More gemendos.
 Ethnicis uitæ quia spes futura
 Certa deest, nobis fluvio renatus

Lustrico, Christumq; Deum professis
Astra patescunt.

Exitus matris memor esto semper,
Amulus matremq; imitare sanctis
Moribus, nec tu bene non precare
Manibus eius.

DE GELONIDE, EX GRÆCO
FRANCISCI BERALDI.

HIC sunt sepulta & saxa Gelonidis
Eius, uiator, quam sibi duxerat
Macrinus uxorem poëta
Virgineo teneram pudore:
Quamque ipse felix prole dein pater
Vidit beatam fortiter ut decet
Partus dolores perferentem,
Tanti oneris neque mole fractam:
Lucinacum effet sollicita & obstetrix,
Duros labores & Dea fæmina
Persæpe succurrens leuaret,
Auxilio ambitiosa prompto.
Iuore edaci sed nihilominus
Ac bile tandem concita, gloriam
Fœcunditatis copiose
Non tulit heu, miseramque liquit

Matremq;

Matrémque nuper multiparam suis
Pruauit atrox partibus, atque eam
Omni uoluptate indidem quam
Prospere erat prius asecuta.
Sed flexit haud hoc saeum animum Deæ,
Morbum immerenti ah tabificum intulit,
Affecta quo, languensque multo
Tempore succubuit misella.
Ex me hæc, uiator, nosset tibi obuium
Fruens Macrini quæ me amor impulit
Vxore de ipsius referre
Innocua, scelerisq; pura.

Mores probatos & niueam fidem
Restantiorē dotem opulentia
Vxoribus, dicet maritus,
Compare dignus ea poëta.

AD SVS ANNAM FILIAM
Adr. Drusi coniugem.

QVIN Decies uixdum facta interlunia, uixdum
Diana cursum menstruum
Complerat toties, ex quo face iuncta iugali
Susanna dulcis, nupseras
Felici auspicio, sic Dij uoluere fauentes,
Colla ex ingo subieceras,
Cum tibi dilectam mors immatura parentem
Languore longo sustulit

Nuper, & octauis finito tempore lustris,
 Necnon duobus mensibus:
 Tot siquidē messes coniux mihi cara, tot annos
 Defuncta quando est egerat:
 Quando est stelligeri reuocata ad limina cœli
 Illic futura perpetim.
 Solati tamen hoc mortem tulit ante Gelonis
 Coniux mihi carissima,
 Ex Druso quod te grauidamq; uterumq; feretem
 Susanna, uidit coniuge.
 O mihi concedas ubi lenior Iithyia hac
 Te liberarit sarcina,
 Auspicioque bono fœcundam soluerit aluum,
 Nascatur ut si fœmina,
 E tu talis erit, cum fonte piabitur almo
 Perfusa lymphis lustricis,
 Dulce auiae nomen ferat ipsa Gelonidos, & sic
 Memoria duret mortue
 Cōparis, Hercle mea cupere quā morte redēptam:
 Alcestis ut uicario
 Fato olim fertur carum exemisse maritum,
 Laudata mulier uatibus.
 Ut mihi concedat quod postulo Drusus & ipse
 Susanna, uir concors tuus
 Curabis, blandis illumq; precabere uerbis
 Se p̄fet exorabilem.

Nomine

Nomine mnemosynon uos integratis amate
 Gelonidis proli indito.
 Carminibus conabor idem, lyricisq; libellis
 Scriptis in eius gratiam.

AD MARIAM FILIAM.

Annum agens sextum decimum ille Cæsar
 Deinde qui nicto dominatus orbi est,
 Quique frenauit domitos secundo

Marte Quirites:

Patrem ut amisit nec opinus olim,
 Dum repentina cadit ille fato,
 Abe sic rapta est totidem tibi annos

Mater agenti.

Abe sed lenta, creperoque morbo,
 Quo laborauit propè treis decembres,
 Crebra cum tuſſis quateret cruenta
 Frusta screantem.

Frusta pulmonum saniémque putrem,
 Ferre opem cuique ars nequijt medentum,
 Sedulò quanquam omne genus darentur
 Harmaca & herbae.

Nubilem cum te genitrix uideret,
 Quām sibi optabat generum inueniri
 Plendido natum genere, & probatis
 Moribus æquum!

Cij

N am bonos mores faciebat illa
 P luris Eois opibusque & auro,
 Q uod Tagus flava uehit atque Lydus
 Hermus arena.
 A ttici dictum Ducus approbabat,
 A nte non ditem generum ferentis
 D um probus, diti genero bonarum
 Artium egeno.
 E rgo nos soli quoties eramus,
 D éque priuatis ratio incidebat
 R ebus, hoc mecum monitis agebat
 Strenua crebris.
 C ùm tibi forte eligerem maritum
 Q uem tamen gnarum patuit subinde
 A leæ, dissuasit, eum ualere &
 Prouida iussit.
 P arui nuptæ, fateor, libenter
 F iliae rebus bene consulenti,
 A tque eum exosæ cui cura habendi
 Nulla peculi.
 D um loquor manant lachrymæ per ora
 E quid ubertim tua! ne dolescas,
 N èue formides, utriusque obibo
 Munia posthac.
 A ntè nec contentus ego acquiescam,
 Q uam tuæ prouisum erit huic iuuentæ,

Luxeris

L uxerit fausto tibi quam iugalis
 O minetæda.
 I am proci insignes ueniunt petrum
 N atate, poscunt sacerum & Macrinum,
 C ùm tibi sit dos mediocris, & mi haud
 Ampli supplex.
 I stud, ô dulcis Maria, oro supplex
 P rosparent factum Superifauentes,
 E t tui ascendat patris haud nouerca
 D ura cubile.
 C alibem uitam statuo in futurum
 V iyere, ut pro sim soboli, nec illa
 D iuidat mecum bona quæ paraui
 Altera coniunx.
 AD IO. BELLAVM
 CARDINALEM.
 V XORIS placida funere flebilis
 C onfususq; animi scribere qualia
 B ellai, carmina uellem
 A duentu neque o tuo.
 I uncta ut nescio quo sydere (paruulis
 S i conferre licet maxima) nostra fors!
 I dem horoscopus ut nos
 A spectu parili regit!
 T euatem egregium Delphica laurea
 C inxit, me teneris iuuit ab unguibus
 C iij

Carmen, durus utrique hic
 Nostrum annus fuit ac nocens:
 Rome multa odio passus es hostium,
 Quos uirtus tua quos gloria torserat
 Has quæsita per artus
 Quæclaros genere addecent.
 Extincta crucior morte Gelonidis,
 Augebat modicam prouida quæ domum, &
 Mira accincta regebat
 Notos sollicitudine.
 Hæc iniecta humeris sarcina nunc meis
 Sim semi ipse licet mortuus, aridus,
 Pannis obsitus, annisq;
 Ac cascum silicernium.
 Cum primùm faciem uidero sed tuam,
 Et mi splenduerit uultus amabilis
 Hæc quo corda serenans
 Vultu nubila discutis:
 Phoenix deposito ceu iuuenescere
 Consuevit senio quina ubi secula
 Bis confecit, ouansque ad
 Ortus nare Hyperionis:
 Functæ postposito sicego coniugis
 Mærore interea, te reduce & fruas,
 Ducas fata senectæ in
 Vires redditæ pristinas.

AD TIMOTHEVM
 FILIVM.
 NON tibi prosperitas ea, non accessio rerum
 Quæ nato fuit antè Cononis,
 Cuius nomen habes positum lustralibus undis
 Qua tu primùm luce renatus.
 Huic, si Græcarum scriptoribus Historiarum
 Redere par, neque uana loquuntur,
 Sopito, & maculis distinctum rete tenenti
 In manibus, sese innumeræ urbes
 S ponte dabant, in rete & apertum coniiciebant:
 Qua scitè sub imagine Græci
 Expressere ducem pictores, protinus urbeis
 Felicem quas cingeret omnes
 Obsidione, quibus bellum ue indiceret,ullo
 Timotheum capere absque labore.
 Telabor & primo dolor inuasere sub aeo
 Lactis adhuc alimenta bibentem,
 Sub segni nutrice tua cunisq; iacentem,
 Iquisset secura cubili
 Cum incustoditum, uagitu & tecta replentem:
 In præcepsh eu lapsus ab alto
 Registi spinæ miser ossa tenerima sacra,
 Cui chirurgi admota mederi
 Nunquam dextra malo potuit, gibbusq; remansit
 Et deformis pectore struma.

Hinc tibi bissenū Lachesis cum uolueret annū, &
M atriis adhuc opis indigus esses,
I llam Parca rapax ab funere mersit acerbo,
A tque scidit uitalia fila:
Q uo tibi nil potuit contingere tristius unquam,
N ilq; mihi inuailidōque seniqr;
N āq; domus columen moriēte Gelonide uersum
O rbatis rectrice penates. (est,
N e desponde animum tamen ô puer, aspice cælū,
E t summo confide Tonanti.
I stibi erit genitor, tibi mater, & omnia: iussis
S i morem modò gesseris eius:
I llum & adoraris demissō pectore, opemq;
F retus eo pacemque reposcas.
Q uod moneo ut facias, matrisq; preceris humatae
M anibus is uelit esse benignus.
H æctibi do præcepta pater, quanquā ora genasq;
M imadidis rigat imber ocellis.

AD IOACHIMVM BELLAVM.
SVPREME uatum hīc postera quos feret,
E xacta & etas quos tulit hactenus,
F acunde Bellaī coruscum
A ndegauis Ligeriq; lumen:
M ebellico so condita Iulio
I llustre cuius nomen habet, tulit

Vrbs

V rbs anserem rauçè strepentem
I nter Apollineos glores.
D ulci tuo effers carmine me tamen,
I nter poëtas atque aliquem facis,
D emusca auens barrhum uideri,
M etior at modulo meo me,
D ixere multi Pictona quem prius:
M alim sed Andes sint mihi patria,
V rbs urbium quod nostra prorsus
I n medio sita sit duarum.
D e iudicatum sic & Horatio:
L ucanus, anceps, esset an Appulus,
V trumque sub finem colonus
C um uenusinus agros araret.
T e propter atqui hinc Andegauus ferar,
E xcitus auræ flatibus ut tuæ
S ublime cantem, prosperoq;
S ydera celsa petam uolatu.
F elix Oliu& carminibus tuæ,
A n uate felix illa suo magis,
L auram secutura hinc Petrarchæ,
Q uintiliam, Nemesis in Corinnam?
C oniungeretur his utinam mea
O lim Gelonis! mortua sit licet,
T ristemq; decedens Macrinum
L iquerit heu, saturumq; uitæ.

Sic illa uixit cum unanimi uiro,
Laudet ut perenni digna sit euehi:
At solus argutis ualeres
Tu facere id loachime rythmis.

AD THEOPHILVM FILIVM.

CONTIGIT id puerō tibi charē Theophile nuper,
Paridi quod olim Troīo.
A mandareris ruri ut uicturus ab urbe
P astorios inter greges.
At diuersa tamen ratio nos expulit ambos
R us ex paternis aedibus.
Nam Regina Hecube Priam&eo semine prægnas
De nocte somnia uerat
Aluo exire facem, dispersa incendia cuius
Altam cremarent Ilion:
Totaque corriperent funestis Pergama flammis,
O pem ferente nemine.
Id Regina uiro reclusit: protinus ille
Vocat suos aruspices.
Respondent partum exitio quandoque futurum
Troianæ & urbi & ciuibus,
Iussit hunc si mater ali. Sed mota decore
Formaq; nati regia
R us pepulit, uoluitq; inter latitare bubulos
Originis sua insciū,

Pōst

Pōst impleturum materni somnia uisus
Surrepta Atridæ coniuge.
Te uero, dulcis puer & dilecte parenti,
Non matris abigit somnium.
Sed tantum eiusdem mors immatura, granisq;
Efflenda nobis omnibus.
Nam medicis morbus postquam immedicabilis esse
Visus, Diotæk crederis
Nutrici, cunis iam primum cognitæ ab ipsis,
Quinquennis atque expelleris:
Ne tua garrulitas maternas laderet aures,
Clamosa ne pueritia.
Non tibi dedecori fuerit, fueritue pudori
Inter greges uersarier.
Sic iustum uixisse haud ignoramus Abelem,
Sic & nepotes Isaci,
Isacidemq; pium, fratres Dauidus, & ipsum:
Qui cum paterna pasceret
Armenta, est iussu Domini Rex unctus, ibidem
Eius relictus fratribus.
Immanem hinc Goliam balearis uerbere funde
Prostrauit, armorum rudis,
Nec gestare ualens Saules quæferre iubebat
Contra Palestinum Ducem.
Ex illis tamen est Christus pastoribus ortus
Per integrallam Virginem.

SEMOTIS scopulus freti Sicani
 S irenes perhibent fuisse tenuis,
 P ulchras scilicet ore uirginali,
 F ilo corporis & uenustiore
 T antum pube tenuis pares puellas,
 P isces cetera, tortiliq; cauda
 S pirisq; implicitas uoluminosis:
 Q uæ dulcedine uoculae canora
 E t miro numeris lepore tinctis
 I ncautos uada in æstuosa nautas
 A nfractusq; maris uoragineq;
 A stutè traherent, & enecarent,
 F allaci illecebra darentq; pessum
 I n discrimina fluctuum profunda.
 I llas præteriit sagax vlysses
 C eratis comitum auribus, dedisset
 S ese malo ubi nautico ligandum.
 S alis Oceani Albion in undis
 E t ponto undique cincta beluosa
 F elix insula, prorsus at remota
 O rbis corpore ab integro uniuersi,
 N ostro tempore treis tulit puellas
 I anam, Margarin elegantem, & Annam

Orta

O rta sanguine regio puellas,
 F ormæ conspicuas uenustiore,
 S antis moribus, ingeniq; cultu, &
 Musarum ingenua eruditione.
 Q uæ Sirenibus ut pares canore,
 E t mulcedine dulcium modorum,
 S ic Sirenibus haud pares dolosa
 S ubmergentibus arte transeuntes
 N autus æstibus æquoris maligni.
 H æ quæ carmina funditant, olympi
 C oncentum rutili exprimunt, melosq;
 Q uod flectunt Genij beatiores
 A eterni ante thronum patris supremum.
 N am laudant numeris suis Tonantem
 P resagis chely ut aurea propheta
 R exq; idem pius assolebat olim
 S anti nummis entheatus æstro:
 C um prædiceret affutura Christi
 I ncunabula, uirginisq; partum.
 C um nuper Libitina sustulisset
 H ac ex colluuiie orbis inquinati
 A d palatia luminosa celi
 E t sedes Superum perenniores
 R eginam occiduæ piam Nauarræ,
 F ranci Regis & unicam sororem,
 O quæ disticha regiæ hæpuellæ

Non hostis unquam uel pede uel fero
 Congressus acri se tulit obuium
 Impune, cum Saules rotaret
 Fulmineum fremebundus ensim.
 Saules parens, & strenue Ionatha
 Saulis parentis conspicuum decus,
 Vis dura non mortis diremit
 Quos amor unanimos ligabat:
 Vobis duobus non leo fortior
 Qui errat Libyssis uallibus infremens,
 Regina non uobis uolucrum
 Ocyor in trepidas columbas.
 Vos ô decoræ Coccina uirgines
 Quas induebat uestis, & aurea,
 Rex quas & ornabat monili
 Gemmifero, niueisq; baccis:
 Regi misellæ iam lachrymas date, &
 Lamenta uestro, tristibus omnia
 Iam tecta crebrescant querelis,
 Compositum lacerate crinem.
 Ut militum uis fracta ferocium
 Martis cruento concidit æquore!
 Ut Ionatha fortis iaces, heu
 Montibus in patrijs peremptus!
 Effundo mœrens hastibi lachrymas
 O luce chara dulcior: ô meis

Dilecte

Dilecte frater plus ocellis,
 Visceribus mihi fixe in imis,
 His in medullis condite Ionatha,
 Dilecte quantum non speciosam amans
 Acer puellam, non parentes
 Quam in senio genuere natam.
 Ut militum uis fracta ferocium
 Martis cruento concidit æquore!
 Ut Ionatha cum bellico so
 Montibus hisce iacet parente!
 AD STEPHANVM

Cornificium.

Quid tu Cornifici licenter audes
 Has nostri studij remissiones
 Hoc est uersiculos leuesq; nugas
 Lingua carpere liuidus dicaci?
 Idq; hoc nomine quod Gelonin ipsam
 Tæda legitima mihi dicatam,
 Et raptam modò sanguiente Parca,
 Ad cælum numeris uocem minutis?
 Quid si Laida, Iesbiam, Corinnam,
 Barinen, Glyceren, Chloen, Nearam,
 Sexcentasq; alias in ore uatum
 Crebras nobilium canam? fatebor
 Tum me Cornifici redarguendum,
 Et uarem meretricium impetendum.

D

Castos coniugij at celebro amores,
 Et quos lege Deus benigniore
 Humanum genus ut superstes esset,
 Siue urgente magis necessitate
 Naturæ in uenerem nimis ruentis,
 Sanciuit prius, ac licere iussit.
 Nec uinam modò, mortuam at subinde
 Istitus næniolus Gelonin orno.
 Suffragaberis hanc (puto) canenti,
 Nec tam manibus inuidebis eius
 Rite compositisq; conditisq;
 Hac ut laude neges fuisse dignam.

Finis libri secundi.

SALMONII MACRINI IVLIO
 dunen. Cubicularij Regij Næniarū liber ter-
 tius, de Gelonide Borsala uxore cariss.
 nuper defuncta: Ad Abellium
 Fontanum Canonicum Picta-
 uien. eiusdem Gelonidis
 Patruelem.

Tristis & inuitus Fontane hec carmina cōdo,
 Me tamen inuitum condere cogit amor.
 Cogit amor, caramq; iubet deflere Gelonin,
 Funere quam crudo mersit auara dies:
 Hactenus ut de qua scripsisse lēta tenore
 Continuo, mœstos persequar inde modos.
 Vsurā illa quidem longe dignissima uitæ
 Si matronarum fortè sit ulla, fuit.
 Vifum aliter Superis, cui feruentis in æstu
 Deprensam, & media qui rapuere via.
 At teneris eius uitam si texere cunis
 Me inuenet extremum mortis ad usque diem.
 Exempla inueniam memoranda, & laude uehēda
 Plurima, seu virgo, siue ea nupta fuit.
 V ita quaterdenos eius modò ducta per annos:
 Viginti ex illis ræda duosq; tulit.
 Biffeno partu facta est insignis, in illo
 Feminei sexus quinque fuere grege.

Dij

S ex adiere polos, ubi cum genitrice quiescunt,
 Sol intur mæsti tædia sexq; patris.
 A tque repræsentant matrem propiore figura,
 Quām mihi si Pario marmore sculpta foret:
 V el Coi si docta manus pinxit Apellis,
 E fset Lysippi siue Myronis opus.
 C ætera quid referam plane tibi cognita, Abelli,
 E ins germanus qui patruelus eras?
 Q ua pietate tenes, quibus inclita moribus esset,
 Quāmque uereretur religiosa Deum.
 I n seruatorem quanta & fiducia Christum
 In cruce perpessum fata cruenta fuit.
 T us supremo aderas solator tempore, & una
 Ille senatorum ex ordine Fabritius.
 Q ueis immortales grates ago nempe duobus,
 Vestra erexitis uoce quod inualidam.
 I n ualidam membris, uiguit nā pectore semper,
 Tormenta & lethi fortiter ipsa tulit,
 Extremæ donec fieret iam proxima meta,
 Pallentiq; animam redderet ore Deo.
 Illa precor felix æterna in pace quiescat,
 Cælitum sanctis addita sitq; choris.

DE MORBO GELONIDIS
insanabili.

TRES medici ægrotam sanare Gelonidatetet,
 Aspiret supero mitis ab axe Deus.

N ifauor afflarit diuina protinus aura
 Contusis herbis quo d medicamen habent:
 Incassum fient conatibus omnia uanis,
 Irritus in uentos ibit & ipse labor.
 Socrum igitur rapida male habent febre Simonis
 Qui solo iussu præstitit in columni:
 Q uod medici tentant clementi lumine cernat,
 Optatamq; tibi mox ferat, uxor, opem.
 Solo in eos spes est, sanabunt pharmaca nonte,
 Sed neque Galcherius, Cottarus, Herbulius.
 P riscorum medicus neque Paecon ipse Deorum,
 Nec cuius succis Virbius Hippolytus.
 Ni Deus affuerit uiresq; infuderit herbis
 Quia, rogo, dictamus quid panacea uiuent?
 N umine freta hauri que potio cumq; parata,
 Nil (mihi crede) malum mortiferum ue bipes.
 Firmat Iohannes sumpto mea dicta ueneno,
 Quo perierte alij, Iesus at ipse nihil.

DE EADEM AEGRONTANTE.

HACTENVS immodice nobis dilecta Gelonis

P rima puellarum quando puella fuit:
 Dein matronarum princeps ubi iuncta marito
 Bis senoq; parens facta puerperio est:
 Pro dolor in tristi recubat propè mortua lecto,
 Pulmones tu si concutiente cauos.

D epascente artus & tibe ita nuper honestos,
C ontracta in rugas ut cutis omnis hiet.
A Et atamen misera uix quadragesima messis
V rget eam summum iam trepidare diem.
A ffectam abstulerit si præceps Atropos illam,
S tamina & immiti pollice messuerit:
E xtemplo in uastam concedā orbatus eremum,
R orabunt lachrymis gramineq; uida meis.
V atem flebilibus uincat neque catibus Orpheus,
S i functam Eurydicen querere rursus amet.
N am qualis blanda uiduatus compare turtur
F rondibus arboreis nocte dieq; gemit:
C omplebo querula nemus & loca confraga uoce,
I rrigo fletus pascar & imbre mei.
T uncuos S angelasi, Bellai, Ronfarte, Salelli,
E t Cellæ Antoni Cænobiarcha Sacre,
C armina de nostra quam mœsta Gelonide, quāq;
L uctiforum flentes conficietis opus!
T ersi Albi Nemesis, Tyrrheni Laura Petrarchæ
N on mage erit doctis nobilitata modis,
Q uam mea clarescit rythmis cantata disertis
E xors Lethæ scita Gelonis aque.
I bit in ora uirum facunde dotibus alui,
E loquio, & rare laude pudicitæ.
V t formam taceam mihi quæ pulcherrima semper
C ontento sola coniuge uisa fuit.

D ij ramen auer tant crudo ne funere mersa
Materiam tantus præbeat ingenij.
S ed uiat potius, natos & sedula curet,
A tque oculos claudat me moriente meos.
Q uandoquidem digna est Cumæa & quare Sybilla
S ecula, que Pylius uixit & ante senex.
M euero iam agitur cui sexagesimus annus
V ix iactura potest esse dolenda mori.

AD CHARILAVM FILIVM.

POST QVAM cōstiterit te græcis esse politum
I. itterulus, & quas Romula terra colit,
I pse tuo ingratus nunquam Charilaë magistro
H anc & si uestem uendere cogar, ero.
V erum si sit adhuc uiridi tua messis in herba,
N ec dum ea quos fructus sit paritura sciam:
S uadeas ante diē me quisnā effundere nummos,
E xiguæ cum sint quas tribuamus opes?
E st germana tibi maturo nubilo aeo,
E ttradenda suo non sine dote uiro:
V os dormire duo me utramque uetatis in aurem,
V os patrem urogetis multa molesta pati.
S une alijs fratres teneri magis, estq; Camilla
Q ue matris gremio sarcina grata sedet.
H ac pter quid quod male habet Charilaë Gelonis,
Q ue uestra est genitrix, et mihi nupta placet?

*A*egrotae constant multis medicamina nummis,
*V*t sileam impensa totius ipse domus.

*N*e rerum ualeant reditus sine lite mearum

*P*ercipier, parcam sumptibus usque licet.

*H*acte comoueāt, stimulus hec acribus instet,
*V*indicet à curis ut tua cura patrem.

*P*atrem inquam senio qui iam confectus inerti,

*Q*uae iuuenis tulerit pondera, ferre nequit.

AD GELO NIDEM IAM
defunctam.

CVR te deserui, cum tam uicina sopori
Efses perpetuo, cara Geloni uiro?

*H*ec mihi præduras memoresq; absentia noctes

*E*xcusanda parum perq; odiosa feret.

*D*onec enim uiuam, me iugiter ipse dolebo
Abs te semotum quo morerere die.

*C*onueniens fuerat cum uixissimus amanter,
Turbasset nostrum nulla querela torum:

*C*um me diligeres plus quam matrona maritum
Sueuit, diligenterem te quoque lege pari:

*M*utuus esset amor totum hic dispersus in orbem
Carmine confortis casta Geloni tui:

*C*onueniens fuerat inquam ut suprema uiderem
Tempora ad eternam te redeunte domum.

*H*aurirem sanctos monitus, diminacq; uerba,

*Q*uae fata extremo es mortis in articulo.

Nam

*N*ā tunc nosse datū est quo prosequerere Tonatē

*A*ffectu, quanta suspicere sique fide.

*H*ec mihi certa tux sunt argumenta salutis,

*C*um magnis & te degere Cælitibus.

*Q*ui uiuit ueluti uixti inculpata Geloni,

*N*on bene non poterit tandem aliquande mori.

*A*t mihi si uncto rapuerunt inuidafata

*T*e iuuenem, morum sed ratione senem.

*B*is seno insignem partu, tantummodo lustra

*C*um tibi uix octo clausa Geloni forent.

*N*ec misero licuit ferre oscula casta marito,

*O*ra tua extremumque ore fouere meo.

*A*ugusto quondam coniux ut Liuia fecit,

*C*um moriens mœstum diceret ille Vale.

*L*umina post mortem manibus non cludere quini

*S*oluere iustatibi quæque inberer amor.

*T*uc aberā infelix, domina et uersabar in aula,

*F*ata reformidans hæc lachrymosa nihil.

*V*t nil est homini tutum! cum gaudia captas,

*R*es tibi luclificas fors inopina parat.

*A*t tu nupta alto seu deus in æthere felix,

(*V*ita quod ut credam puriter acta facit.)

*A*ddita seu castis merito comes Heroinis,

*V*atrum & laurigeros inter honora choros:

*E*lysij gaudes nemoris conuale uirenti,

*E*t nineat texis florea sertam manu:

Flaminiumq;

F lamineumq; uides, quem mors hoc flebilis anno
 Ante rapit paucos quam moriare dies.
 Syncerū, Strozasq; duos, & Thraca Marullum,
 Et cui fleta pīs nupta Ariadna modis.
 V iue memor nostri carissima uiue Geloni,
 L ethis ea nec cura abolescat aquis.
 N am tibi coniugij socij per uincula iuro,
 Vincula non ullo dissocianda modo:
 (Cuncta licet dicant dissolui morte rapaci,
 Pactam interq; duos non remanere fidem:)
 M e fore nupta tui memorē dū hoc aere uescar,
 Mutabit primam nec noua tæda facem.

CHARILAVS

matrem alloquitur:

I MP E D I O R luctu te quominus optima mater
 Versibus ut merita es sydera ad alta feram.
 Q uid tibi defuncte uita, membrisq; soluta,
 E reptæ & natis tristibus ante diem,
 Conuenientantis benefactus reddere possim,
 H inc tibi propitium ni precer esse Deum?
 M ensibus ipsa nouem multo sudore tulisti
 Me tenerum, in partu poena dolorque fui.
 A nxia nutrici post hæc me tradis alendum,
 Cumque æuo crevit sumptus & ipse meo.
 B is quater acta tibi quinquenis Olympias, atram
 In te coniecit cum fera parca manum.

Nos

N os pater excepit luctu senioque granatus,
 Anxiferisq; æger sollicitudinibus.
 Sufficere heu rebus priuatis cogitur impar,
 Amborumque grauem solus obire uicem.
 N os sensis aspicimus suspiria propter humatam
 Voxrem attoniti, tristis, egentis ope.
 E sse nec auxilio teneris his possumus annis
 Virium adhuc inopes inuolidiq; patri.
 F icta tui non est, genitrix, querimonia nati,
 Hanc minus ah ueram certe quidē esse uelim.
 AD NIC. PRATENSEM

libell. suppl. in Regia magistrum.

D ET mihi tam longam diuina potentia uitam,
 C uius in æternis sunt sita cuncta manu:
 V t ualeam coram tibi re ipsa ostendere demum,
 Et non obscuris significare notis:
 P rosequar affectu te vir clarissime quanto,
 A que animo quam sis intimus ipse meo.
 N on ita dilexit Pytades Phocæus Orestem,
 Non ita magnanimum Thesea Pirithous.
 N ec qui contempta Siculi feritate tyranni
 Pro condiscipulo uastulit esse suo.
 O manū amicitias licet æquem affectibus omnes.
 N on æquem confers quæ benefacta tamens
 Tu reddis uacuum à curis, solaris & orbum
 Coniuge me, domui restituisq; mea.

Lingua subaescens mea faucibus hæreat ipsis
A uxilijs quoties immemor huius ero.

Quo fit compedibus ruptis ut principe ab urbe
S equana quam bifida flexilis intrat aqua:
Ad mæstos redeam, amissa rectrice penates,
N atorum attonito prospiciámque gregi.

AD IO. AVRATVM

Lemouicem Poëtam eximium.

O QVI Dyrceo modularis carmina plectro
A urate & niveum pollice tangis ebur:
I lle tibi à paucis notus Salmonius annis,
S ed duratura iunctus amicitia:
(Quippe simul Phœbi mystæ bacchanur ad aras,
Pronaq; Hyæci orarigamus aquis.)
I mmatura orat defunstam ut morte Gelonin
A urea Pindarico pectine ad astra uoces:
E iusdemq; uites deleri funere famam,
P erpetuare tuis quam potes ipse modis.
N on olor ille tuus tantummodo cantat agones
E lidis, athletus partu ue dona sacris:
E xtincto interdum solatur coniuge nuptam,
C asura & nullo dat monumenta situ.
T e quoque ut eripiás à Lethes amne Gelonin
E ius uir supplex (quando ea digna) rogo.

AD

C AR A mihi imprimis, et s̄per amabilis uxor,
O uox, o nomen dulce Geloni mihi.
S iccine mœrētem Macrinū abstracta relinquis,
A u fugis à nostris siccine luminibus!
Q ue blandis dabit alloquijs solatia posthac,
Decipiet longos comis & ore dies?
Q ue nostro iniçiet candardia brachia collo,
E t figet pressis labra uenusta labris?
M ors sociam lecti rapuit, mensaq; sodalem,
C onsortem uitæ, participemque ioci.
A etherea (credo) felix lataris in aula,
E t secura mei neectar in axe bibis.
N ectar & ambrosiam Genijs coniuncta beatiss,
Q ue uitæ integritas quæ tua firma fides.
E lysia uel nunc forsitan spatiaris in umbra,
R egum matronis proxima nobilibus.
E t pedibus ducis choreas, & carmina fundis,
A tq; æterna pia numina uoce uocas.
N atorum ne oblita, tui ne oblita mariti,
V itam ubique agitas, esse Geloni potes?
I pse dies miser & totas ex ordine noctes
Assiduis duco flebilis in lachrymis.
P enè duos unâ & viginti uiximus annos,
I ncidit & nostro nulla querela toro.

Tempora coniugij nostri sine felle fluebant
 Omnia, & Hyblæo tincta fuere fauo.
 Ignorabis caro peperisti sena Macrino,
 Pars habitat tecum, parsq; superstes agit.
 Sex præcesserunt ad cæli cœrula matrem,
 Gaudia sex mihi dant qualia cunque seni.
 Quos tamen ingenuè ut fatear non cernere, siccis
 Colloquio aut possum participare genis.
 Matri in illorum facie obuersatur imago,
 Gratique tristitia sunt alimenta meæ.
 Sex præsertim anno stantummodo nata Camilla,
 Maternam ore suo condita ad effigiem.
 Sic ut res puerit dici Salmonia semper,
 Borsala sed dici nomine matris amet.
 Gaucis illa oculis, & fusis murice malis,
 Et pulchro auricomiflore capillitijs,
 Statuæ breviore modo, sermone diserto,
 Et gestu, & filo corporis Hercle tua est.
 A nultu dici tuus esse Theophilus, ipsa
 Et lepida lingua garrulitate potest:
 Quam tamen ubertim condit prudentia præcox,
 Ingeniumque sagax, quod genitricis habet.
 Patre Timotheus patrem Charilaus ad unguem
 Effingunt mensu corporis atque statu.
 Susannam Mariamq; hæc nubilis, illa marita est,
 Ex æquo esse meas contigit, esse tuas.

Hæc

Hæc obliuisci ualeas carissima coniux,
 Tam fidæ inter nos nec meminisse facis?
 Non puto, sis quanvis æternis addita Diuimus
 Cœtibus, & supera in luce perennis agas.
 Anuetat omnipotens genitor meminisse tuorum,
 Te que suo totam destinat obsequio?
 D estinet obsecro, quando parere Tonanti,
 Regnare, æthereis delicisq; frui est.
 Cum prole interea mœstus suspiria ducam,
 Imbre per humentes usque cadente genas.
 Absentemque meam sine fine Gelonida flebo,
 Turtur ut amissa compare tristis amat.
 Vere ut purpureo frondentibus abdita syluis
 Concinit extinctum Daulizas ales Ithyn.
 Vis dicam uerum: facis hinc sublata Geloni,
 Exoptem ut mergi funere, te que sequi.
 AD MICH. QVELINVM
 Senatorem Parisien.

TEMPORA iustitij iā sunt Queline propinqua,
 Quæ si solet in dici litibus alta quies.
 Decisa est generi nec controversia nostri,
 Ipsa tamen facilis sitq; parata licet.
 Ex animo & uerè tibi si Macrinus amicus,
 Ne precor in longas lis eat ista moras.
 Nil nisi legitimum nimirum ac poscimus æquum,
 Ignotis & quod tu dare sapè soles.

Promissis ut stes iterumque iterumq; rogamus,
Solamoræ hæc quoniam lis propè causa meæ.
Fac Queline abeam, tumuloq; Gelonida cōdam,
Quam mihi mors uetulo messuit ante diem.
Illa fuit rari mulier (mihi crede) pudoris,
Nec tam præcipit ifunere digna premi.
Cælicolæ statuere aliter, factamque corusco
Vixerunt curru sydera ad alta Deam.
Nubila ut Heliæ quondam per inania pernix
Clarum flammiferis æthera scandit equis.
Ne cumules surdus nostrum oro dolore dolorem,
Orbato reddas nōsque aliquando lari.
Si cum pignoribus ualeas, & coniuge dulci,
In uesta uideas lugubre nilq; domo:
Quam quoties intro, uideor mea regna uidere,
Et nuptæ ante oculos adstat imago meæ.
Quam sepe ah dixi, quid me mellita Geloni
Linquis, oportuerat quem tamen antè mori?
Illiis uisum aliter, quorum sub numine uita est
Nostra, nec ulla homini fas ratione queri.

AD GELONIDEM.

DE SER Eres ut me iussit Deus, optima cōpar,
Pars desyderij summa Geloni mei.
Desereres matrem, natos, tristemq; sororem:
Amplius his uelles nec remanere locis.

Fausta

Fausta tibi (fateor) facta est mutatio rerum,
Terra tuis nec sat moribus apta fuit.
Non natale solum, non incunabula nota
Virtutis norant facta decoratuæ.
Proinde Deus uoluit celo te præpete biga
Efferri, ut fidei congrua dona feras.
Corpore adhuc uiuēs, membrisq; onerata caducis,
Spirabas toto pectoris igne Deum.
Quem sponsum tandem felici sorte secuta,
Iugiter æthereo perfrueris thalamo.
Nos tamen interdum placidis nos resifice ocellis,
Continuas absens quos agis in lachrymas.
Et solare uirum flentem noctesque diésque,
Deleni notis saltem & imaginibus.
Manibus ista pijs patet orbita, Proteilaum
Sic olim aspexit Laodamia suum.
Terribili non tu descendes pallida uultu,
Intrabis solitam nec grauis umbra domum.
Sed qualis summi patris ante sedilia fulges,
Adstabis niuea candidula in tunica.
Mærorémque tuis uerbis solabere nostrum,
Ni penitus tota mente tibi exciderim.
At cure exciderem, cum te plus semper amarim
Quam natos, quam qui me genuere, meos?
O mihi si liceat tantum sperare, Geloni,
Me cum ut ames fari, huc more & adire tuo!

E

Ceruicem amplecti blandis effusa lacertis,
O scula & in longam figere casta moram!
Ah non sum dignus posthac te tangere Diuam,
Admissam sancto Cælicolumque choro.
Delicias amens mihi uota & inania fingo,
Atque ardore tuinoster ineptit amor.
Axemane potius cotemplatura Tonantem,
Afflictæq; domus te meminisse iuuet.
Ceu ratis amissio quæ fluctuat orba magistro,
Quam sibi & imploret turbida nescit opem.
Tecum igitur posthac non fabor amata Geloni,
Nec iam deinde tuo perfruar alloquio?
Me miserum, qui tam dulci solamine priuer,
Nec consueta mihi nomina uoce uocem.
Oranecaspiciam mestâ hâc hilarantia fronte,
Quæque serenabant nubila corda uiri.
Sed urinideo tantis successibus?aula
Cum supera degas, suspiciasq; Deum?
Hoc est nupta suis nimis intabescere damnis,
Vix frenare animi uota sed ipsa queam.
Et rapunt tristes mentem in dementia curæ
S omnia, quid deceat non uidet æger amor.

AD GILLERMVM DV-
manium Domine à libell. supp.
TEMPORE

NÆNIAR. LIB. III. 67
EMPORE credebâ minui mihi posse dolore,
Coniugis ex obitu quo misere affictior:
Augescit tamen augescit noctûque diuque,
Diminui longa nec potis ipse mora.
Haeret uisceribus nostris infix a Gelonis,
Tristi animo impressa fletur adempta nota.
Proin desyderium hoc si qua potes arte leuare,
Fac, Gillerme, tuam sentiat æger opem:
Aeger et afflictus tibi cognitus unque Macrinus
De tenero, impense quem (nisi fallor) amas.
Scin quæ tristitiae istius solatia queram?
Exincta quæ Thrax quæsyt Eurydice.
Carminibus diam cælo regnare Gelonin
Nam refero, uite quæ fuit integritas.
Quæq; fides ipsi in Christū Dominūq; Deumq;
Per quem cultorum spes stabilita uiget.
Addè quòd affectu quo functa prosequor, illam
Ad cælum scriptis cogito ferre modis.
O mihi sit Tulli facundia, uena Maronis,
Dum natam ille gemit, Cæsaris hicq; necem.

DE GELONIDE.

COELITIBUS uisum est ut cara uxore carere,
Quæ mihi magnarum sola erat instar opum.
Viginti atque duos cum qua egi suauiter annos,
Sunt totidem uisi qui tamen esse dies.

Eij

Nunc quonia exhausta diurnata be, sepultaq;
 In patrio texit trux Libitina solo:
 Cur remeare uelim mōrens & flebilis illuc,
 Ad monitu luctus & renouare meos?
 Scedam in densas ubi nulla frequentia sylvas,
 Qua rara humano sit uia trita pede.
 In orum me tesqua Vadi, me Braius amnis,
 Agrestum teneant me latebræ Dryadum.
 Solus agens illic, lucisq; inglorius atris,
 Aspergam usque meos imbre fluente sinus.
 Atque ablata mihi plorabo Gelonidus ora,
 Mortis & implacidæ de feritate querar.
 Ut mihi quæ iuuenem medio interceperit ævo
 Vxorem nona uitæ in Olympiade.
 Taliis Bistonij rapidis ad Strymonis undas
 Confortem uates fleuerat antè suam.
 Confortem, colubri seu quo sauciamorsu
 Pallentes adjit lumine cassa Deos.
 Te non Lethæ retinent obliuia ripæ,
 Te neque fert cymba portitor ille senex.
 Exutam at membris puro & candore nitentem
 Aetheris accepit regia clara animam.
 Gaudet ut felix omni immortaliter ævo,
 Atque æternarum dote beetur opum.
 Addita matronis quæsus pexere maritos,
 Fulfere & sanctæ luce pudicitæ.

Et rexere

Et rexere domum castam & communiatæ
 Ignora, curantes corpora & ingenia.
 Talibus in rutilo cælo coniuncta Geloni,
 Aeternum celebras tu sine fine Deum.
 Hæc mecum meditans nemoru nigratibus umbris,
 Latitiæ mixtis infremo tristitijis.
 Nec potis est nostrum fiducia certa dolorem
 Tollere, quin lachrymæ mœsta per ora cadant.
 Felicem non te credam quin esse Geloni,
 Telligeri admissam concilioque poli.
 Sed quod te caream, nec conspicer amplius illa
 Ora tot eximijs oblita delicijs.
 Nec fruar alloquio, poteris quo uincere tigres
 Indomitas, lapides rupe mouere sua.
 His desiderijs hoc & confectus inani
 Aestu, iniucudos tristor abire dies.
 Exutere & presso nequeo de pectore tantum
 Mærorem, assidue moliar ipse licet.
 Nimirum ille tui sic uiscera adactus ad ima
 Ut nullo euelli tempore possit amor.
 Non si uel Tityi, uel si insatiata Promethei
 Hoc iecur immitti uulnere tundat auis.
 Longa uel epotem taciturnæ obliuia Lethes,
 Vitæ obliuiscar, dia Geloni, tuae.
 Vmbrum testis ero dixisse haud uana poëtam,
 Trajcit & fati littora fidus amor.

E ij

DE FUNERE GELONIDIS.

PASSERis extincti docto mors fleta Catullo,
 Qui tibi plus oculis Lesbia carus erat.
 Funus Acidaliae celebravit Stella columbae,
 Quae Violantillae coniugis esset amor.
 Non mihi plorandus passer, mitis ue columba,
 P sitacus, aut domine fida caretta comes.
 Has etenim nugas mea nil mirata Gelonis,
 Transibat nullos absque labore dies.
 Nunc operam tenui dabat indefessa Minervae,
 Ancillas inter nebat et ipsa suas;
 A ltilibus se se nunc exercebat alendis,
 Nunc informandis sedula pignoribus.
 Artibus hisce domus paulatim creuit et aucta est,
 Et non spernendas accumulauit opes.
 Solenni illa die Pæanas dicere Christo,
 Q uodq; pius David composuisset opus:
 Inter esse sacro, suggestu audire docentes,
 Aut Domino pura fundere mente preces.
 Non cessatricem lux ulla, et uidit inertem,
 Quam pax in longa nunc requiete fouet.
 Pax fouet, atq; utinā foueat super astra receptā,
 Adscriptam aeternis ordinib[us]que Deūm.
 Mors memorāda mihi h[ec], nō passeris atq; colū-
 Stellanti h[ec] cælo laude ferenda quies. (bx,

Illustrat

Illustrat quam etiam celebris matrona potensq;
 E dica propter aquas Sequana lente tuas.
 Quippe ait: extincta Macrini haud crede Gelonidum
 Semper uiturā nam polus altus habet. (nin,
 Is Macrinus enim est qui coiugis auspice Musa
 Nom[en], & aeternet castam utriusque facem.
 Ergo pio studio nunquam est moritura Gelonis,
 Viuet illa polo, viuet illa solo.
 Vox orationis hoc Morelli Antonia nostræ
 Iure bono, insigni iudicioque dedit.
 Per multi quoque idem testantur carmine uates,
 Defunctam moesta qui cecinere lyra.
 Auratus Lemouix quos et Bellaius inter
 Andegauus primas, candide lector, habent.
 Mellinum ijs utinā Ronsartumq; addere possem,
 Atq; elegi celebrem pectine Borbonium.
 Tunc aberant, alijs et agebant urbibus omnes,
 Nuptam obijisse diem cum uagafama tulit.
 Viueret hoc sietiam Germanus Brixius aeo,
 Scribere qui tumulis carmina promptus erat:
 Si Iouianus item quo uate Neapolis effert
 Se, licet hunc tellus uendicet Vmbra suum:
 Ambò sepulchrali decorassent marmora uersu,
 Imposita quæ te mole Geloni tegunt.
 Quippe merebaris matrone danda pudice
 Præmia, ut hoc hominum nomen in ore foret.

E iiiij

N on te Flaminius, non Actius ipse taceret,
 N on gemini Stroze, Vida, Fracastorius.
 N ec qui immortales animos docet esse, reisq;
 P roposita ob noxas Tartara spiritibus.
 N ec Paulus Iouius magnorum uita pedestri,
 C ui nunc Heroum scribitur historia.
 O mnes ij notis facerent uirtutibus essemus
 E xemplar sexus nobile fæminei.
 I nsigem ucherent & laudibus Heroinen,
 A c docto affererent carmine Semideam.
 Q ualis apud Graios Admeti est uxor, & ausa
 I phias in medios coniugis ire rogos.
 O pperiens & quæ per bina decennia Vlyssem
 M anserat in casta Penelopæa domo.

AD IO. AVRATVM.

E RG O adeò inclemens & inexorabilis, ut non
 M acrini precibus commoueare tui?
 V lla nec effundas lamenta Gelonidis umbris,
 D ircau nec eam carmine ad astraferas?
 H accine amicitiae sunt argumenta fidelis,
 P ræconi hancque tuo fers studiosus opem?
 I ussissem si me fuscos contendere ad Indos,
 T aprobarem celeri si uel adire rate:
 S i Tanaim Scythicum, latasque Boristhenis undas
 V el iuga Caucasi montis operata niue:

I lla

I lla Aurate tuo loca nomine sponte petissim,
 S i quod forte aliud maius & esset iter.
 E t lugubre negas dulci de coniuge carmen,
 Q uam uati rapuit mors violenta seni?
 H aud ita fecerunt Bellaius atque Beraldus,
 P oscenti numeros promptus uterque dedit.
 L audibus & caelo uexere Gelonida miris,
 A c stellam stellis inferuere nouam.
 N escis quod facinus facias, sauisime, nescis,
 O ceani quod non lauerit uanda uagi.
 V ltum hanc duritiam quid si uelit ire Gelonis,
 I ndigetes inter iam Dea facta potens?
 A uferre an potuit Siculo olim lumina uati
 T yndaris, inferior nostra Gelonis erit?
 A n Phœbi incinctæq; parens Latona Diane
 V incet cam quæ bis pignora sena tulit?
 P lus poterit turpis matrona mocha pudica
 I nachis, ad Nili flumina facta Dea?
 I n ceruum Dictinna irato Aeteona uultu
 V erterit, ut canibus preda cruenta foret,
 I mpos erit claro iam admissa Gelonis Olympo,
 A ddita felici Cæligenumq; choro?
 D ifspice quid Superi nobis plerumq; minentur,
 N i culti sint qua religione decet.
 N on, Aurate, colas illa uolo stultus & amens,
 Matronam meritam sed uolo laude uehas.

S ynceris memores & moribus esse receptam
H uc, ubi sunt castæ præmia cuique sua.
D a teoro facilem, collega cede, reposcas
T ale ut me officium nec Deus esse sinat.

AD SVS ANNAM FILIAM.

P ALLEN TIS uiolæ hæc si paginæ et la colo-
L uctibus ah nostris conuenit ille color! (re est,
Q uandoquidè hic annus rapuit, Susanna, Gelonin,
Q uæ tibi cara parens, cara mihi uxor erat.
N on sumus at Reges, quos uelet hyanthina uestis
T urbarit nostram cum Lilitina domum.
C onfiteor, sed iam Diuorum admissa beatis
R eginam ordinibus dia Gelonis agit.
S ignari hanc fusco sortem quid oportet amictu,
Q ue nineo potius notificanda foret?
N os Regum morem tamen hac in parte secuti,
M nemos non luctus mittimus ecce tibi.
S i quadret color hic fidis quoque amantibus, utra
P oft fata uxorem nempe superstes amo.

AD GELONIAM

Drusillam neptem.

NEPTIS cara mee Drusilla Gelonidis, atqui
D efunctæ vita quam prius orta fores:
S i te auia ante suam potuisset cernere mortem,
H ac illi facie gaudia quanta dares!

Quippe

Q uippe uterum cum iam Susannam ferre uideret,
I mplebant tacitæ pectora lœtitiae.
Q uanquam ægrotaret, tamen ipsi cernere natæ
S pes prægnantis erat posse puerperium:
P osse fouere sinu seu neptem siue nepotem,
A nte sepulturæ fata inopina suæ.
I duetuere Dei, & nigris mersere tenebris
T am celeri indigna claudere fine dies.
Manibus hæc eius saltem solatia sunto,
Q uod uocitata auia nomine neptis erit.
Meq; indente sacro dicere Gelonia fonte,
T ali ut mnemosyne duret auita nota.
Ante tui fuerat simili mater tera patris
N omine, quam propter gratius esse potest.
M aiorum est siquidem proprium ac gætule tuoru,
I n generis necnon tritum utriusque domo.

AD GELONIDEM.

C OTT ARVS & Drusus cū tu morerere Ge-
C onsolatores atque Brialdus erant. (loni,
P rateream ut mysten qui sedulus adstitit usque,
I nsancta constans quo morerere fide.
L ingua hæc deficiens pallenti protulit ore,
C hriste Dei fili tu miserere mei.
H anc animam diuina Trias iam suscipe quæso,
I n commendo tuas quam moritura manus.

His

His uitam dictis exhalas fine quieto,
Ferreus inuadit frigida membrasopor.
O felix anima, & cælum intratura coruscum,
Contemplere istic ut sine fine Deum.
Eius & aspectu ter fausta fruare quaterq;
Cum Genijs uiuas perpes & atherijs.

DE MORTE EIVSDEM.

QVAM prius ad metā uitæ mea nupta ueniret,
Atque emissam amam redderet ore pio:
Est confessa suas contrito pectore culpas,
Se peccatricem dixit & esse ream.
Sumere non potuit Christi uenerabile corpus,
(Tuspi pulmones usque agitante cauos.
Os cum proijceret roseo lita sputa crux
Semper anhelandi nec foret ulla quies.)
Quanvis id cuperet, sc̄q; affirmaret inermem,
Armis contra hostes his nisi tecta foret.
Ast extrema data est frigetibus unctio membris,
Fusæ & presbyteri uoce fuere preces.
Iurem illos liquidò, tali qui fine quierunt
In stellis pictò iugiter esse polo.

EX GRAECO IAC. GOVPYLI
medici.

QVID tandem frustra conaris, & omnia Clotho
In genus humanum pernicioſa paras?

Matronam

Matronam infirmā en tenebras demittis in atras,
In lucem at profert pagina rursus eam.

AD GELONIDEM.

POST noste decuit uitam hic uixisse Geloni,
Fatalem nec adhuc mortis obire uicem:
Cum numeraretur uix quadragesimus annus
Gestandisq; utero fœtibus apta fores.
At mihi cui teritur iam sexagesima messis,
Languida quisenij pondere membra traho:
Immatura nihil potuit morsesse uideri,
Præsertim natis te superante tuis.
Visum aliter Superis, in quorum numine uita est,
Quiq; suo nutu tempora nostra regunt:
Florentem medi nam te de cursibus æui
Abripiunt, atque in cæli habita clauocant.
Illa quies animis tibi sit que æterna parata est
Terreni exutis corporis induijs.
Salve atque uale mulier dilecta marito,
Delicis felix & fruere atherijs.

DE EADEM.

HEV mærore graui curis & edacibus angunt
Memiserum, & uigilem nocte dieq; premunt,
Penè euersa domus, desolatiq; penates
Coniugis interitu flebiliore meæ.

Nam seu puniceus terras irrorat Eous,
 Solq; recens roseis lumina vibrat equis:
 Illustrat surgens seu sera crepuscula uesper,
 Et uehicitur biga luna micans niuea:
 Cor stupet attonitum mæsto mihi, funere raptam
 Voco uoco, sociam ac usque requiro tori.
 Maceror & desyderio confectus inani,
 Et licet amissam morte Gelonin amo.

AD IO. BELLAVM CARD.

Ampliss.

OPPORTVN A tui redditus solatia, quando
 Nostra premit nimius pectora Iane dolor.
 Tam dilecta mihi quòd sit defuncta Gelonis,
 Ah fultura meæ quæ fuit una domus!
 Vna domus fultura meæ, quid demoror ultra
 Fata, quid extincta compare uiuere amo?
 Ipsa tui nisi me redditus spes certa foueret,
 Extinctæ cuperem coniugis esse comes.
 Vitales facis ut ducam minus anxius auras,
 Coniuge nec rapta non superesse uelim.
 Tantum Iane ueni, soſpesq; reuertere amicis,
 Mæstia cedet portio magna meæ.

EPITAPHIVM GE LONIDIS

Borsalæ.

HIC iacet inemitti fato consumpta Gelonis,
 Delubri sacro conditur inq; solo.

AEquales

Aequales inter matronas nota sagaci
 Ingenio, cultis moribus, ore, fide.
 Et miraris adhuc transis quicunque uiator
 Sublatam esse sui carmine ad astra uiri?
 Hauiſſem cineres præsens si forte fuifſem,
 Cum data ſunt rapidis ipsius offa rogiſ.
 Atque eſſet puditum uinci me à Caribus, illuc
 Fertur enim cineres nupta bibiffe uiri.
 Et miro ſumptu memorabile Mausoleum
 Indicium fidei compoſuifſe ſua.

AD GILLERMVM

lateranum.

FAMA est Borbonium noto ſcripſiſſe ſodali
 Clauſiſſee xtremum me, Laterane, diem.
 Nullum at morte mea qui lætaretur, & eſſe
 Per multos noſtram qui doluere uicem.
 Gratia fit Christo quòd adhuc hoc tempore uiuā,
 Quodq; hominum lætus funere nemo meo eſt.

AD EVNDEM.

VIX hæc finieram, rapuit mors dura Gelonis,
 Macrinus potuit uerius an ne mori?
 Ergo Borbonius sagus fuit, eſtq; locutus
 Quæ Dodoneo certa lebete magis.
 Mortuus in functa nanque eſt uxore Macrinus,
 Vita ea quam uiuit mortis & instar habet.

AD GELONIDEM.

*V*ir tuus optabat pro te Macrinus humari,
*M*armoris inscripti mole premente tegi.
I d rationis erat, sed fato urgente Geloni
*I*n medio uita deficis ipsa tue.

*B*iffenam tamen ante obitus enixa propagem,
*E*sset legitimi testis ut inde tori.

*R*epræsentaret nativa & imagine matrem,
*L*eniret curus parsq; relata meas.

*S*ex quia stellanti tecum lœtantur Olympo,
*S*olatur mœstum cetera turba patrem.

*N*atorum sed enim non sunt solatia tanti,
*V*t desyderio liberer ipse tui.

AD IO. CARD. BELLAVM.

*M*ACRINV M amissa Mecœnias coniuge tristē,
*V*itæ & spernentem munera penè suæ,
*A*duentus saltem reficit tuus, insolitasq;
*E*xcitat in mœsto pectore lœtias.
*A*ugusto augurio accede huc uenerabilis Heros,
*O*ris discutiens nubila luce tui.

*I*ammatura Ceres intexit spicea ferta,
*P*onit graniferas & tibi sponte comas.
*I*am sese uariat palmes liuentibus uuis,
*L*enæusq; suas colle colorat opes.

Ob

*O*b redditum tanti quid nos fecisse patroni
*A*ddeceat, uincent non animata uiros?
*Q*uam tua sit patriæ felix præsentia apertis
*V*t natura potest arguit in dicijs.

AD GELONIDEM.

*E*X animo & uere mihi semper amata Geloni,
*E*x quo nos festus conciliauit Hymen:

*E*s moriens aliqua morientem ex parte secuta
*C*hristum, extrema tibi potio quando data est.

*R*espuis, esse opus hinc potu non amplius ullo
*S*ignificans, solum queris anhela Deum.

*E*t medicum, adstantesq; rogas ut copia fiat
*M*ente recordandi summum animoq; patrem.

*C*onsensu unanimi præsentes utq; precentur
*D*elicatis illum propitium esse tuis,

*H*æc tibi linquenda sunt uerba nouissima uitæ,
*E*xhalas dum animam collabefacta piam.

*O*utinam suprema mihi cum uenerit hora,
*T*am sancto liceat claudere fine diem.

EX GRÆCO FRANCISCI

Beraldii, de eadem.

*N*ON tantum Eurydicen defleuit Thracius Or-
*C*onsortem socij legitimam thalami: (pheus

*C*um mulsit manes, & inexorabile fatum,
*I*n solitum ipsa umbris quò remearet iter:

F

Ereptam quantum nimis heu citò, dìa Geloni,
Te lamentatur uir pius ille tuus.
Iam uero ad superos, si Thrax renocatus ab Orco
Macrini luctus cerneret assiduos:
Coniugis Hercole suæ oblitus, proprijq; doloris,
Ipse gemat fatum triste Geloniuum.

AD CARD. BELLAVM.

HAE SERIT ipsa licet mētiq; & sensibus imis
Laudati consors grata placensq; tori:
Longe & materiem dederit defuncta querela,
Parcarumq; auida sic mihi rapta manu:
Aduentu ista tuo tamen infortunia lenis,
Tristitia multum demis & ipse mea.
Te presente queam nullos horrescere casus,
Pro nihilo cæcæducere uimq; Deæ.
Magna ego promitto, & quæ sit præstare laboris,
Robore penè animi deficiente mei.
Fortuna non est modò uis hæc aspera, maior
Maior, Iane, Deus uulnera tanta facit.
Pro delictorum & plectit me mole meorum,
Vecta astris qua non coniuge dignus eram.

AD GELONIDEM.

Tu mihi dicebas coniux mellita Geloni,
Cum socia tecum lege superstes eras:

Miuir, tempus erit me absentem quādo requires;
Anxius interitum flebis & usque meum.
Quippe quis instituet dulces communia natos
Pignora, & exigua sedulitate domum?
Immoreris studijs, Musisq; assuetus amoenis
Priuatæ uixti nescius ante rei.
Hæc mihi promebas præsaga oracula uoce,
Quæ nunc serò nimis uera fuisse queror.
Ah queror, & memini, ne quicquā teq; requiro,
Diripiunt celeres irrita uota noti.
Viuito at æternum felix, dilecta Geloni,
Addita Cælicolis & memor esto mei.
Esto mei in Superis memor ò carissima coniux,
Quippe tui donec uixero semper ero.

AD GELONIDEM.

VNA poëtarum tibi se conferre, Gelonis,
Ex ijs ante illi quas cecinere, potest.
Quenam ea? Pontani coniux Ariadna, uenustis
Carminibus docti cognita facta uiri.
Priuatæ custos studiosa rei q; domusq;,
Legitimis necnon clara puerperys.
Sorescunt omnes aliae, quia defuit illud
Quo cōmendatur Dys quoq; sanctus Hymen.
Sæctus Hymen, quodāq; tibi Rex Christe probatus,
Posse tori dum omnes cælibis esse negas:

A summo nisi forte datum sit numine, cuius
Candida uirginitas continuetur ope.
Laudibus his igitur linguaq; animoq; fauete,
Dignatus sacra quos face castus amor.
Cetera secedant à nostris turba libellis,
Nasonis libros prostibulusq; legant.

AD EANDEM.

NESCIO quā si Flaminius cantauit Hyellam,
Quæ pastrix ouium, quæ caprimulgafuit:
Gaudia quæ Veneris dedit impermissa poëta,
Nec cesto atque stola cincta Hymenæ tua:
Quid ni te numeris celebrem dilecta Geloni,
Eresona tollam sydera ad alta lyra?
Vt uentura tuas uirtutes noscit etas,
Matronasq; inter uix te habuisse parem:
Antiquis dignam quam Pieris Heroinis
Macrini æquaret tristis & orbatui.
Agrestite etenim tanto preponit Hyelle,
Ipse Italo quanto est Flaminio inferior.
AD CARLOTTAM ANAL-
deam Gelonidis matrem.

LONGA etas Hecubæ dedit ut, Carlotta, uide-
Orba uiro & natis multa dolenda sibi. (ret)
Ilion incensam Graio uictore, peremptum
Crudeli Hectoriden Astyanactanece.

Tu frigente uides etiam iam fracta senecta
Alterius natæ fata gemenda tue.
Sex ex ante extuleras gemino cum coniuge, sexus
Fœminei ex queis tres, tresq; fuere mares.
Iam tot uulneribus funestis saucia mater
In lachrymis noctem tristis agisq; diem.
Vxoremq; meam luges moerore recenti
Ex tibi quæ natis una duabus erat.
Contentæ sint hac Parcae Carlotta rapina,
Atque tuis longum te superesse uelint:
Vt quo more soles neptes moderere nepotesq;
Et fato quām Hecube prospere regas.

AD IO. BRIALDV M IVRID.
Iuliodunen.

PRÆSTO aderas mea cū deceſſit amabilis u-
Solatorem ægræ teq; Brialde dab. us. (xon
Expiraturæ constantia quanta fuisset
Vidisti, quæ ſpes de Dominoq; foret.
Si mihi ut absenti Proculus uel Iulius ille
Romuleam in cælum qui uidet ire animam.
Id credat quod quisque uolet, mea opinio certa eſt
Vxorem æthereo uiuere in axe meam.

AD IO. AVRATVM.

IN casta ne potest uxorius esse colenda
Coniuge uir quisquam? dic age Ianè precor.

*N*ec mirere meā quōd laudo à funere nuptam,
*L*aus minus inuidie post quia funus habet.
*C*omplexus uiuam uehementi sum igne Gelonin,
*C*ompositam tumulo curat amare nefas?
*I*llam præcipue cælo quam credo receptam?
*T*am sancti mores & pudor eius erant.
*I*n Christū tam firma fides Dominūq; Deumq;
*D*icere de Eurydice Thrax queat ista sua?
*M*irari tacitus proin me intabescere curis
*D*efine, & in iugi uiuere mœstitia.
*Q*ualis uita potest mea dici. Aurate, uoluptas
*C*ui lachrymæ, planetus, continuusq; dolor?

AD DEVM PRECES PRO SE
 & Gelonide.

*S*i, Deus alme, uelim numero comprehendere certo
*I*n te commisi quæ malefacta nocens:
*I*d faciam quod qui Libycas metitur arenas,
*E*t quot aquæ guttas cœrula Doris habet.
*P*ræterit quæ lux educto matris ab aluo,
*M*e uixisse illa qua sine labe probem?
*N*on tamen æternam idcirco despero salutem,
*P*œniteat uite me modo rite meæ.
*F*irmiter & credam sacrum fudisse cruorem
*T*e cruce, proq; hominum gente subisse necem.
*A*n non est operum clementia prima tuorum,
*A*bisque omnis mundus qua periturus erat?

Christe

*C*hriste ignosce mihi, ueniam da Christe petenti,
*D*efunctæq; animam coniugis axe loca.

PRO EADEM PRECES
 ad Christum.

*I*NCLINARE tuā ne differ amicior aurem
*A*d tibi quas fundo maxime Christe preces.
*H*ic tua suppliciter petitur clementia, prorsum
*C*lausa reposcenti nulli hominum illa quidem.
*D*es animæ ueniam famulæ, quam scilicet ex hoc
*I*ussisti seculo præpete abire fuga.
*L*ucus eam ac pacis statuas regione precamur,
*C*ælicolum in cætu semper & esse iube.

AD PATRIAM IVLIODVNVM.

*C*ARA mihi tellus, penitisq; inserta medullis
*S*ospes & incolmis quando Gelonis erat:
*A*t postquam mortis lethaliter icta sagitta est,
*N*on tellus dulcis iam, neque cara mihi:
*N*atales, fateor, cunabulaq; ipsa dedisti,
*R*eptasiq; tuo parvulus in gremio,
*Q*uanus ingratus, quanuis ferar impius in te,
*I*lla nil tangor commoueòr ue nota.
*A*ffectus secum mea nostros abstulit omnes
*I*n patrio coniux nuper humata solo.
*V*t pigeat post hac & abire ad Cæsaris urbem,
*H*actenus & solitos incoluisse lares.

F iiiij

DE GELONIDE.

*A*nte annum Catharina obiit Sultania, matres
N& præstans inter Iulioduniadas
*L*aude pudicitiae, numerosis partibus, ore,
*R*eligione: obiit sed ramen illa senex.
*F*unere ab eiusdem post annum nostra Gelonis
*I*nterijt, præstans moribus, ore, fide:
*M*ater egenorum, nulli pietate secunda,
*F*lore sed ætatis funere mersa iacet.
*C*ur matronarum mors non æquabilis harum?
*C*ur precor ista parum uixit, & illa diu?
*O*bsecrum nobis, nec fas est quærere, recta
*S*unt quoniam summi Iudicis arbitria.

DE TVLLIA CICERONIS
& Gelonide.

CONCESSA M simul ut finiuit Tullia uitam,
*C*onditus & Syrio est eius odore cinis:
*D*iminis genitor uult affici honoribus illam,
*I*n numerum & referat si queat ipse Deum.
*Q*uod potis est, scriptis defuncta illustribus ornat,
*E*loquioque suo sifit in ore uirum.
*P*er sanctæ ritum Triados, per dogma piorum
*S*i liceat, coniux, te coluisse uelim.
*D*em tibi puluinar, templū cum flamine, & arā,
*A*tque statu faciam sacra Geloni die.
*F*as uerat, ergo uiri studio contenta fideli
*S*is, tibi qui præco, qui prece flamen erit.

DE GELONIDE.

*B*ERTELÖTA meminit e in funere flesse Geloni,
*I*am grandæual licet mortua Bertelöta est.
H& lachrymæ instantis tibi erant præfigia fati,
*P*ost mensem quoniam funere ab eius obis.
*N*atorum natos uidit prius illa suorum,
*T*ertia quin potuit pignora conspicere.
*S*usannam præter grauidam tua cætera proles
*I*mbecillis adhuc matris egebat ope.
*I*udicium æterni est imperscrutabile Regis,
*I*pfa hominum in cuius uitâque mórsq; manus.

PRECES PRO GELONIDE.

PRO pietatetua, Princeps diuine, precamur,
*D*es animæ ut famulæ cœli habitaculae
*V*tque à corporeis exutam labibus illam
*L*ætitiae æternæ conditione bees.

AD GELONIDEM.

MVLTO à Luceio Cicero sermone petebat,
*E*ius ut excultis esset in historijs.
*G*audia quando sitis tantum diuina, Geloni,
*F*amam & pœcta hominum uix facis ipsa pili.
*N*eclapidis uatum clarari uersibus optas,
*C*ontenta æterni Iudicis arbitrijs.
*E*st utcunque meum tamen acceptura labore
*M*ens tua, te meritis laudibus usque feram.

DE DIE QVO GELONIS
OBIIT.

MILLE & quingentis annis si dena iuuabit
Addere lustra, diem nostra Gelonis obit.
I uce etenim quarta decima illo Iunius anno
Se nigra uoluit nobilitare nota.
Saturni fueratq; dies quem uoce quietis
Hebrei ueteres, omen id esto, uocant.
Tempore sit requies nuptæ hinc duplicanda futuro,
Summus ubi Index uenerit ille polo.

AD REMIGIVM RVFVM
CANONICVM TVRON.

MIRARIS quid agat tanto iam tempore, Rufe,
Parisijs, aucam nec remeare domum: (hac
Angeret ægrū animi cū me hic moralōgior ante-
Nec mihi Metropolis grata, nec aula foret:
Neprius illa domum renocabat amata Gelonis
Nolentem à solito secubuisse toro.
Coniuge at amissa quid ad incunabula nota
Quid iuuet ad patrios amplius ire lares?
Omnia muta silent, pariēsque ac tecta uidentur
Mœrere, & dominæ funera flere suæ.
Qui pennis illuc uolitabam adiutus Amoris
Iam testudineo mi placet ire gradus.

AD

AD GELONIDEM.

M A V S O L I coniux cineres babit, atq; sepulchra
Ecite ei artificum sculpta sciente manu.
No Mithridati uxor magno tulit esse superstes,
Ceruici innexo sed perit laqueo.
Quæ percara uiro coniux simul uritur Indis,
Vxorum in tenebris cætera turba latet.
Tullius in natam nimium pius, æthera donet
Si possit, referat in numerumque Deum.
Affection affectus hi si conflentur in unum,
A equare affectus uix queat ille meos,
Te quibus amplectort thalami ò dulcissima cōfors
Extinctam, heu Lachesi præcipitante colos.
Quippe mori uellem, si me superesset humato
Qui nostra amborum pignora curet, alat.
Claraque uirtutum celebret monumenta tuarū,
Per eo memor laudes quásque merere canat.

AD EANDEM.

Hastę aspernari lachrymas, nec adesse Geloni
Macra focillaret cū mihi membra sopor,
Iam desisto queri compar suauissima, grates
Quodque apparueris tempore noctis ago.
O mihi iucundus sopor! ò nox candida! busq;
S omnia colloquijs facta beata tuis!
Visere mœstum animi tu ne es dignata maritū?
Solariq; ægrum molliter ore pio?

Túnereliquistigemmata palatia cæli,
Vt notam illabens ingredere domum?
Sæpius id facias precor, et tabentia curis
Aspectu releues pectora, et ore tuo.

AD EANDEM.

ABREPTA custode domus rerumq; mearū,
Si scio dispeream quid lachrymosus agam.
Vt turbantur oves rapto pastore, lupisq;
Ieiunis fiunt obvia præda greges:
Sic sex, o coniux, communia pectora nati
Sparsi diuersis intremuere locis.
Pars Sammarcollam tenet, at pars Iuliodunum,
Cælitis ad Launi pars quoque mœsta sedet:
Et tu Parisia Charilaë moraris in urbe,
Quod doctrina animum lingue utriusq; colas.
Nos misero huc illuc cassiq; labore uagamur,
Vt rectore suo fluctuat orba ratis:
Orba ratis, cuius clavum tenet inscius artis
Nauta, nec æquore usq; findere gnarus aquas.

DE GELONIDE.

OBTVLIT ecce mihi bis eadē nocte uidēdam
Se, notisq; uxori fulsit imaginibus.
O que colloquia, et quas protulit entheo uoces!
Naturam uisa est ut sapere ætheream!

Non

Non hominem sonuit uox illius, aut Dea certe
Aut Genij superis assimilanda fuit.
Cum bene uixerunt, post fata nouissima confert
Hæc famulis Christus præmia digna suis.

AD ANT. HEROICVM

Sacrae Cellæ Cœnobiarcham.
EST tibi Meonij grauitas Heroïce uatis,
C laudere cum numeris scita Platonis aues.
Atteneros idem si scribere sumis amores,
Cedunt Battia des atque Phileta tibi.
Vt genere excellas perquam concinnus utroque,
Scriptorum paucis quod liquet esse datum:
Nuper cara mihi est coniux extincta Gelonis,
Ante maritali cognita facta lyra.
Eius age interitum, ne pigra obliuia condant,
His illisue refer docte poëta modis.
Moribus ut sanctis grauitas tua quadrat ad unguem,
Sic leuiore stylo est commemorandus amor.
Castus amor, solo thalamiq; exercitus usu,
Cætera nam uirgo nostra Gelonis erat.
Si Macrinum atamas, ut amas Heroïce, naua
Quæso operæ illa frequens ut sit in ore uirum.

DE GELONIDE.

CANDIDIOR niibus Titanem icatior ipso
In somnis nuper uisa Geloni mihies.

P ollice mananteis lachrymasq; abstergere molli;
 A tque animo post hac e se iubere bono.
 Admissam referens alto te uiuere Olympo,
 C um magnis agere ac ocia Calicolis.
 H ec tristes adeo minuere insomnia curas,
 V t grata huc uenias s pius umbra precer.
 E t dulces natos uiduo cum patre reuissas,
 C ui sine te ualeant gaudia nulla dari.

DE EADEM.

Q VO D tibi in exilio, Sertori, candida ceruus,
 S acrificoque Num e quod fuit Aegeria:
 H oc mihi per crebras noctes solet esse Gelonis,
 C onfilio ancipitem sueta monere uirum.
 E ius sortilegis mage certa oracula Delphis,
 R esponso & Libyci sunt grauiora Iouis.
 F atiloqua illa mihi est sago sermone Sibylla,
 A dmonitu cuius remque domum que rego.
 A nt e mihi o coniux non impermissa uoluptas
 E t dulce auxilium, nunc mihi consilium.

AD EANDEM.

C VM te dico Deam, ne quis fallatur in illo
 Q uod ferri uera religione nequit:
 N on tibi tempula uelim fieri, puluinar, & aram,
 S perandam ue abst te, nupta, salutis opem.

Vnus

V nus enim potis est illam dare Christus I esus,
 R egnum supremus cui Pater omne dedit.
 A etherea sed te designo luce fruentem,
 I n c elo similem spiritibusq; sacris.
 P articipemque eius Domini quem uiua colebas,
 E t seruatorem quem pia credideras.
 H oc est esse Deam, regnare perenniter hoc est,
 C oniunctam aeterno iugiter esse Deo.

AD EANDEM.

A LMA Geloni fides, acta & sine labe iueta
 (V t fieres quando haud fata dedere senex)
 I n sedes uectam faciunt ut te esse beatas
 C redam & cum sanctis uiuere Coelitibus.
 H oc est Semideam cur te uoco sape, Deamq;;
 A dscriptam superis Indigetemque choris.
 N am similes Christus Genys celestibus inquit
 I n rutilum admissos post sua fata polum.
 E xcelsi soboles Di q; estis concinit omnes
 R ex Solymus Golie perditor ille trucis.
 Q uid Petrus & Paulus fidei duo sydera nostrae?
 Nos regale aiunt scilicet esse genus.
 S anctam, & diuino quæsitam sanguine gentem,
 H oc titulo, hoc ornant nomine Christiadas.
 E t dubitamus adhuc Domini alma capessere ius-
 I nnocuo uitæ calle superna sequi? (sa?)

AD EANDEM.

DIVAM ubi te uocito sic dictū interptor illud,
 Non natam ut uoluit Tullius esse suam:
 Qui loco emi celebri spatiōsum iusserat agrum,
 Natē in quo sedes ædificanda foret,
 Aram construeret, sacra lecti sternia: mystarūq;
 Adderet, ut ferret laudibus exanimam.
 An ne & adoraret quā extinēta morte sciebat,
 Prospredo coleret marmoreāmque Ioue?
 Hoc Diuam esse mihi dico, quod in axe locatam,
 Consortem Christi, participemque Dei.
 Id nisi contigerit tibi iam, dilecta Geloni,
 Ut citò contingat, Numen adoro, tibi.

FINIS TERTII NAE-
 NIARVM LIBRI.

DIVERSORVM AVTHORVM
Poëmata, Latina, Græca, Gallica, de Gelonide.

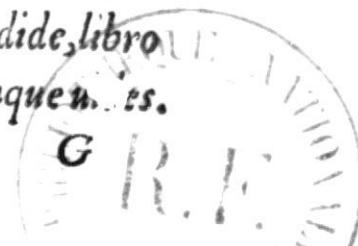
AD SALM. IO. AVRATVS.

CARMEN in amissā lecti miserabile partē
 Carmine me poscis docte Macrine tuo.
 Non moror officium, sed dum solantia quero
 Verba, nec inuenio luctibus apta satis,
 Præcipue crudis, & adhuc fugientibus omne
 Fomentum, medicæ blanditiásque manus,
 Abstinui, fateor, non tempestiuā mouere
 Vulnera, dum fierent tactibus & qua meis.
 Nunc quoque plaga foret tua uix tractabilis ulli,
 Nec quæ posset adhuc ferre medentis opem:
 Si non dum metuis caræ monimenta taceri
 Coniugis, oblitus tu tua damna fores.
 Nunc igitur quoniam uates uxorie funus
 Vxorist tacitum non finis ire tuæ:
 Iam inuenio, iam quicquid erit (sed erit breue, uoto
 Deteriusque meo) carminis, omne fero.
 Sin non Ogygio satis est quod bacchēr hiatu,
 Cuius in lachrymas follicitandus erit.

ADRIANVS DRVSVS

Salmonij gener, ad lectorem.

NE ledaris, in hoc si, lector candide, libro
 Nil, nisi funestum luctificumque u. es.

Hic ploratur enim spectabilis illa Gelonis,
In medio uitæ funere raptæ sue.
M acrini uatus coniux lectissima, nec non
Gloria fæmineæ rara pudicitiae.
Quam uir ita ardebat Sipylæ & matris ut instar
Demirer quin sit factus & ipse lapis.
Sic hodie ardet adhuc lachrymarū ut forte perenni
Ni madeat, poscit protinus esse cinis.

P. PISTORIVS TRECENSIS
Ad Macrinum.

ARGUMENTA tui sunt hæc manifesta doloris,
In nuptam uerus queis patefactus amor.
Nam simul immitti uulgatu hanc funere mersam,
In gremio patrij compositamque soli:
(Tunc aberas, domina rerum securus in aula,
Nil ratus extremum coniugi adesse diem.)
Optas ipse mori lachrymis respersus obortis,
Viuendi & finem ne tibi Parca neget.
Misceat utque tuos cineres cineri illius, ossa
Ossibus, uno eodem contegat & tumulo.
Quin propria uitam redimas uxoris: ut aiunt
Alcestim cari fata subisse uiri.
Synceræ affectum generant connubia talem,
Vna in carne duos & liquidò esse probant.
Vna in carne duos? næ dicere mente uolebam,
Occasu alterius qua cadit alter item.

IO. FERRERII SVB ALPINI.

VRBIBVS à medijs, olim quas legibus auxit,
Obsecnos diuus Plato iussit abesse poetas,
Qui mores uitiant patrios, & publica iura.
Non iussurus idem nostro si tempore plectra
Salmonij exciperet nulla non laude uehenda.
Qui cultus doctusq; simul uir factus ad unguem
Instaurat Musas ueteres pietate diserta.
Sordibus elutis, numeros canit ore pudico:
Quos tibi sublatæ festina morte, Geloni,
Qua cum tot lætos uixit concorditer annos,
Coescrat (heu) mœstus cōiux, monimēta decoris
Quæ tibi, pignoribꝫque tuis sine fine locauit.

MATTHÆI MER-
cantij Regi à Secretis.

DESINE iam Manes urgere Gelonidis, & te
Macrine innumeris excruciare modis.
Nam licet his homines possit, & faxa, ferasque,
Non potis es Manes ducere carminibus.
Tbreicius semel ut uates respexit, ab illo
Tempore nulla illinc iam reddit Eurydice.

DANIELIS AVGENTII,
in obitum Gelonidos.

ALTERA materna iacet hic Cornelia cura,
Alteræ coniugij Portia facta fide.

A ltera Calliope, Charis altera, cara Gelonis,
M acrini requies deliciaeque sui.
C um stygio Diti uisa esset gratior Orphei
E urydice, lyricis ut magis apta modis:
S cilicet erepta est quo dulce per imasonaret,
D um supero hanc Latys uir canit axe modis:
Q uam bene Di superifato uigilastis in isto!
H ec canit ad Manes, uir canit ad Superos:
T hreicio melius modulatus uate, Gelonin
A d Superos, ut non sit peritura, uehit.

AD SALMONIVM MA-
crinum Vincentius Giglanus.

CREDI dimus te olim uatū Macrine parētem
Phœbum esse, Aonidum credidimusq; patrem.
*A*t quoniam grata tibi mors ingrata Gelonis
T am largo undantes irrigat imbre genas,
N escio quid minus es, nam non audiuius ipsos
*V*nquam cælestes illachrymasset Deos.

EPITAPHIA IN
GELONIN.

ET Macrine tuum post fata Gelonis amorem
S entit, & indicium mortua s̄a pe dedit.
N ā tacito audita est hec murmure uerba sonare,
V alde amat ille, pijs qui solit ossa modis.

ALIVD.

ALIVD.

N O S S E cupis qualis fuerim matrona, uiator?
*D*e me audi uatem mira referre meum.
N am quanuis mihi sit coniux idemq; poëta,
M os tamen est illi uera canendo loqui.

ALIVD.

Q Væritis unde mihi tam ingēs sim nomē adepta?
C oniugis id faciunt carmina sacra mei.
D iscite uos castæ uates adamare puellæ,
E t uestrum feriet nomen utrumq; polum.

ALIVD.

O D E M E N S ullo qui me putat esse sepulchro
Extinctam, Elysias aut habitare domos.
E t dulces habui dulcissima pignora natos,
I urgiāque in nostro nulla fuere toro.
E t tibi me totam coniux dulcissime rerum
S acraui, atque mei debita iura dedi.
H inc ego (tantus amor) maneo fidissima tecum,
E t quā carpis iter, te comes usque sequor.

PER DIALO-
GVM. ALIVD.

O SI uir mecum comes iret ad infera, fallor,
V t uiuat cupio: fallor, utrunque uelim.
P arce metu, & tecū comes ibit ad infera coniux,
P er superasque auras ille superstes erit.

Gij

ALIVD.

*E*ST mihi Macrinus coniux, nomenq; Geloni:
*C*oniuagi erat quōdam, quod mihi pectus idem,
*M*ens eadē utriq; idem animusq; eadēq; uoluntas,
*Q*uod differremus nomine displicuit.
*V*nanimis rebus cunctis, quod noluit ille,
*N*olui & ipsa etiam, quod uoluit uolui.
*S*ic nūc quod uult ille, uolo quoq; sed quia me uult
*(Q*uandoquidem uiuit) uiuere, uiuo & ego.
*V*ult memorem esse sui: quid ni, si tota in eosum!
*V*ult loquar ille, loquor, uult taceam, taceo.
*S*ed prius hæc me uult bona uir bonus ille precari,
*Q*uisquis ades, felix, uir, mulierq; uale.

IN EANDEM

Nicolaus Angelellus.

*S*ISTAS quæso gradum tuum uiator,
*S*istas, & chalibehas notas recenti
*S*culptas lumine perlegas madenti.
*Q*uae sim scire cupis? Gelonis illa
*M*acrinii, hactenus unicè quem amauit
*F*ido & pectore, Parca nunc acerba
*V*itæ filia meæ (heu dolor) recidit.
*P*er cunctis anima at domos beatas
*E*rrat, non senis immemor mariti,
*C*uius gratia iniquo & inuidente
*F*ato fama mei diu feretur

Alis

*A*lis præpetibus leuis per oras
*O*mnes, tartara per, polos per ambos:
*D*ixi, nunc liceat uias inire.

CLAVDIVS MAGO. AD
Petrum Borsalum Gelo. fratr.

*B*ORSAle habes tota semper quod mēte petisti,
*I*am tecum Elysia ualle Gelonis agit.
*V*tq; poetarum cingit te densa corona
*C*antantem Aeolia carmina blanda fide,
*S*ic soror insignes istic Heroidas inter
*D*ux regit euantes cum grauitate choros:
*I*nterea hic mœrens orba cum prole Macrinus
*I*n querula dicit tempora tristitia:
*I*nuidet Elysy necnon florentibus aruis,
*V*estrum sint animis auēta quod illa duūm.
*S*e sine præsertim, qui iam tremulusq; senexque
*T*am fortunatis una auet esse locis.

IACOBVS GOPYLV S MED.
De P. Borsalo fratre Gel.

*T*HREICIVS nequijt blāda testudine uates
*E*ripere à nigris Manibus Eurydicen.
*N*ā male cautū Hecates lex dura febellit amītem
*V*rgentis retro ne comitem aspiceret.
*A*t cithara adduxit germanam Borsalus aurea
*V*ati qua iuuenis parfuit Odrysio:

G iiij

V ellet ad Elysios illa ut descendere campos,
I nter & illustres degere Semideas:
N on redditura iterum superas in luminis auras,
I udicet humanum dum Deus usque genus.
I nterea mixtis lustrans Tempe infera Nymphis
V el niueo incedit lata per arua pede:
P ercutiente fides digitis uel fratre choreas
Dicit, & exultans ocia grata terit.
A t fractus senio hic longo & moerore maritus
Q uo sociam aspiciat tempus adesse uelit.

IO. MORELLIVS MICH.

H ospitalio Biturig. Cancellar.

H OS te si numeros iuuet euoluisse, Michael,
C omposuit uates quo tuus, atque cliens,
I nuenies tot neniolas ibi, totque querelas
E ius de extincta coniuge, tot lachrymas:
V t mirer Niobes lapidem hunc non esse poëtam,
N on alnū Heliadum, nō uolucrem Alcyones,
F actum Hecubæ ué canem, quāuis Macrinus ab
L adendi rabie candidus abstinuit. (omni
I udice me est felix tali præcone Gelonis,
Q uod Macedo Phthio dixerat antè Duci.

EX DANIELIS AVG EN-

tij Græco Antonius Dampetrus.

Q VI ferruginea transmittis nauita cymba
E xtinctorum animas dic mihi queso Charon,
P rudentem

P rudetem transfers cur morte Gelonida functa?
M atronis ne alijs moribus antestetit?
F eminei ne fuit lampas clarissima sexus,
C uncta illustrauit quæ loca luce sua?
I ussite am Deus idcirco subducier ima
E x terra, has Superum Regia namq; cupit.
AD SAL. MACRINVM ANTO-
nius Armandus Massiliensis.
Q VID fles ô uenerande senex, qui fronte serena
Q uanlibet aduersas res tolerare soles?
Q uò tantæ robur mentis, gravitasq; recessit?
C urue sacro tantus pallor in ore sedet?
E heu, morte tibi est coniux tua rapta Gelonis,
Q uæ tibi curarum mite leuamen erat.
Q ueq; pudicitia atque omni uirtute parauit
I mmortale sibi perpetuumq; decus.
C uius casta fides priscis uel digna Sabinis
C um formæ eximio lumine iuncta fuit.
C uius simplicitas prudens, prudentia simplex,
D iuina & pietas non habuere parem.
Q uid, quòd & eloquij florebat laude, fuitq;
D otibus ingenij conspicienda sui!
Q ue dilecta Deis, quæ iuate beata marito,
A ddita Pierijs quæ noua Musa fuit.
C omprime sed fletus: mortalem hanc effesciebas,
N anq; omneis eadem fata seuera manent.

Illa quidem fecit pulchra te prole parentem,
In qua prole etiam uiuet uterque parens.
Sic etenim mortis ueluti reparabile damnum est,
Sic patrum in natus uita perennis erit.
Illa suum sexum seclumq; ornauit, & usque
Carminibus uiuet magne poëta tuis.
Hæc Macrine tuos debent tenuare dolores,
Cumq; nouem Musis uxor id alma rogat.

GELONIDIS SALMONII MACRINI
Poëtae celeberrimi uxoris Epitaph.
per Petrum Mirarium.

QVIS iacet hic? noti coniux sanctissima uatis,
Fæminei splendor sexus, memorâda Gelonis.
Vita immortale que uiuere digna fuisset,
Musarum iam facta comes, sacrata Minerue.
Sed non mortales norunt consulta Deorum.
Nam cum dira lues cerebri, simul ille perurens
Incubuit neruis humor, per membra deorsum
Distillans, morbi tandem fit causa maligni.
Nec sat hæc, sœus sensim per uiscera serpit
Arrodens lixum pulmonis corpus, acerbo
Vulnere, lethales exhalant pectoris auræ.
Illa peregrino nimium uexata calore
T'abescit: solidas succedens hectica febris
Absumit partes, miseros depascitur artus.

Quis

Quis numeret quantos & quot sit passa dolores,
Aegrotoro languens, caro semota marito?
Pro dolor, hanc uati mors importuna peremit.
Heu concors pietas fuerat quæ iuncta duobus
Nec simulatus amor geminis concreuerat olim
Pectoribus, sed iusta fides, & plena pudoris
Libertatis, candorq; animi, generosaq; uirtus.
Corpore parua fuit, sed mens ornata decore
Immenso ætherea penetrabat acumine sedes.
Blanda râmen formæ grauitas, frontisq; serenæ
Pondus non aberat, castos ubi conderet ignes.
Carminibus docto toties celebrata Macrino,
Nouerat arcanam manibus tractare poesim.
Carminis author erat, teneros cantabat amores
Uxorius uates: nunc tristia funera tractat.
Supprime iam lachrymas, lugubres cōprime fletus
Care pater uatum: quanuis sit causa doloris
Iusti, supereft curas quod leniat omnes,
Pignora pulchra tibi, gratissima pondera uentris
(Plera quid exoptas?) coniux moritura reliquit.
Maxima de natis genitricis imagine ducta
Filia, maternos referet cum corpore mores.
Maximus hinc natu, spes filius intima patris,
Proxima uirtutum sequitur uestigia solus,
Plectra mouere lyra didicit, fidibusq; canoris
Carmina decantat felicia semina mentis.

*N*e longum faciam, uiuit castissima coniux,
*N*il terris commune gerens terrena refugit
*I*uncta Deo, cui se totam deuouerat olim.
*I*amq; nouo fruitur sposo, noua gaudia cernit
*A*mplexa eternos uitæ melioris honores.

IGNOTI NVLLA CVPIDO.

GELONIDIS TVMVLVS PER
Comitem Alsinoum.

*F*LENT Musæ, flet et Charites, flet et ipse Macri
*N*empe uir uxore, Musa, Charisq; nurū. (nus,
*N*am si Musarū, Charitumq; propago Macrinus,
*M*usa Geloni tibi, socrus eratq; Charis.

VALLAMBERTI.

*G*RATIA dicta fuit, quia uultu gaudia mon-
*E*t tamen huic fletu cerno madere genas: (strat
*C*ur ita? dilectam quia flet cecidisse Gelonin:
*Q*ua uina semper Gratia grata fuit.
*E*rgone grata minus fuerit post? nil minus: at qui
*Q*uæ fuit in risu, nunc erit in lachrymis.

IN GELONIN MACRINI,
Aurati Ode ad numeros Odes Pindari
Olympiacæ IIII.

STROPHE I.

LACERATE, uellite sauis
*M*anibus uolas
Crinium sacrorum
Heliconiades: rumpite uestros
Smaragdinos amictus:
Fœdate sinus herbicolores:
Planctu sint liuentes lacerti,
Non uiore lacus
Perennis, atque musco:
Candens ebur leuium pectorum
Crebra turpet inusta macula:
Roseas unguis fecet genas:
Hinc & sonet inde
Fragor lachrymabilis
Nouem per ora,

ANTISTRO.

*N*emus ut biuerticis umbra
*T*remat, & gemino
*B*is retundat antro

*Nouies repetitos ululatus:
Iugumq; bifrons Gelonin
Clamare, reclamare Gelonin
Exultet plausu lachrymoso.
Fons equi solito
Regurgitetur alueo,
Turbante dulces liquores sale
Tristium laticum per oculos
Aganippe cadentium
Turbæ. Iacet eheu,
Si iacet heu bona
Amica uatis.*

E P O D.

*QVID profunt sacra tot duobus
Mente pia peracta?
Preces quid usque uotaq;
Vestras facta prius tot ad aras?
Tot ab utroque carmina uestra
In æde, Pegasides,
Dicta, tholisue sacrata?
Num mitiores Gelonis
Ob id sensit improbas
Colus? Lachesiaq;
Sibi pensa minus incitato
Voluta turbine?*

*STROPHE II.
HILARIS uirentia ferta
Hederae, solitus
Tu quibus Macrine
Redimitur, amandos Hymenæos
Gelonidis in sonare,
Iam nunctua de fronte Cupressus
Exclusit: iam plorata Taxus
Fronde funerea
Tibi genas in umbrat.
Quæ culpa uatu, nefas quod uiri
Innocentis in his gemitibus
Luitur? Quo stu Deum focos,
Aut quod temerasti
Sacrum nemus insciens,
Vt hos moueres*

ANTIST.

*MISERABILI fide luctus?
Quibus Odrysii
Cælibis querelas
Superas, nimium lege seuera,
Amanda iterum carentis
Vxore, nec ultra modulato
Exorantis cantu secundos
Coniugis reditus.*

*G*rauis, sed heus amanti
*P*arcendus error, nigri parcere
*V*erna ni Iouis indocilis ah
*F*oret, infernus ubi semel
*P*ortas penetrarunt
*L*eui pede, corporis
*I*nanius umbræ.

E P O D.

*P*ER quas illa Macrinis, illa
*N*uper ijt Gelonis:
*A*mata coniugi suo,
*Q*uantum nulla feretur amata
*M*ulierum poëticolarum.
*N*ec illa quæ Clario
*T*am fuit intima uati
*L*yde: Philetæ nec illa
*A*mor Battis & labor:
*M*agis neque placuit
*M*egalostrata Laconi, nota
*S*uilyra uiri.

S T R O. III.

*S*V A non Cyrenigenæ plus
*F*uit Apidanis
*C*ara Lais: aut illi.
*E*legos tenues qui modulatus
*V*olubiliore tractu,

DE GELONIDE.

*P*rinceps teneros scripsit amores
*M*imnermus, Nanno: non Theoris
*G*ratio Tragici
*P*atri fuit cothurni:
*E*œanon Ascras sic iecur
*V*atis Ascrigenæ tetigerat:
*N*eque sic iucundæ filio
*L*una Antiopea:
*N*ec Icariotida
*H*omerus arsit.

A N T I S T.

*G*R AVIVS, solo licet exul
*P*atrioq; lare
*S*umma tot pericla
*M*are per rapidum uerus Vlysses
*T*ot & tulerit laborum,
*I*mmensa quibus pagina crevit,
*A*erumnas: dum mult ora uere
*N*offe Penelopes
*C*anenda longiori
*A*mbage filoq; uiuacium
*C*arminum: quibus & prior, & hæc
*M*odo quæ floret, futuraq;
*V*oluentibus annis
*P*ropago canat piæ
*I*ugalis acta.

E P O D.

S E D nos quò ruimus calores
 E numerare priscos
 C ohortis Hippocrenia?
 N ullus tam grauis ardor amica
 V eteribus fuisse poëtis
 F eretur ille tui
 Q uem thalami pius ignis
 N on obruat nunc Macrine.
 A mor magnus omnis est,
 S ed in face socia
 V t honestior, ita est & acri-
 or esse uiscera.

S T R O. I I I .

M IHIS manus docilis sit
 E bur aut similes
 E xpolire ceras,
 L iquidisue tabellas animare
 C oloribus, aut metalla
 C aelo, tua nunc prima Geloni
 D octam conformarem per artem
 O ra, parua quidem
 A manda sed marito
 S olatia ingentis agro malis;
 C uius & pietas, & amor
 F acis extincte, meretur ne

E P O D.

S E D nos quò ruimus calores
 E numerare priscos
 C ohortis Hippocrenia?
 N ullus tam grauis ardor amica
 V eteribus fuisse poëtis
 F eretur ille tui
 Q uem thalami pius ignis
 N on obruat nunc Macrine.
 A mor magnus omnis est,
 S ed in face socia
 V t honestior, ita est & acri-
 or esse uiscera.

S T R O. I I I .

M IHIS manus docilis sit
 E bur aut similes
 E xpolire ceras,
 L iquidisue tabellas animare
 C oloribus, aut metalla
 C aelo, tua nunc prima Geloni
 D octam conformarem per artem
 O ra, parua quidem
 A manda sed marito
 S olatia ingentis agro malis;
 C uius & pietas, & amor
 F acis extincte, meretur ne

V ultum Polycletus

T uum, manus aut Scopæ
 Redonet orbo.

A N T I S T.

S E D honos caducus imago est,
 F ragilisq; teri
 D ente putris æui:
 M eliore fide carmina seruant
 S ibi data lege certa
 F igma uirum luce carentum.
 H is te certatim uita uatum
 C uspis excavat in
 P erennibus metallis:
 Q uos inter omnes uir aurum tuus
 L imat, æra recudit aliis:
 C halybeas ille laminas
 H ic album Oricalchon:
 S inus ego tortiles
 S equace uibro

E P O D.

A RGENTO tenuis, sequensq;
 Tenuia cum labore.
 S ed ô mihi si copia
 M aioris foret uilla paratus,
 T ibi sepulchra qualia lucret
 S upra minas uehere

P yramidum aut Obeliscos!
 P ulsu chelys grandiore
 R emolitus arduis
 S upercilia iugis,
 Aracynthius apex quod olim
 S tupebat insolens.

S T R O. V.

A G E uos Panegyris alma
 G regis Elysii,
 T urba fraudis expers,
 D ate thura focus, spargite flores:
 S onis hilarate faustis
 P laus q; diem: castior umbra
 A duentat, succedit q; lucis
 I nnocens placidus.
 P rocul procul sit inde
 T riplex hiatus trucis Cerberi:
 E t sororia flagra, totidem
 A nimas que territant sonis,
 C um uerbera clare
 C repant trias bila
 T ribus lacertis.

A N T I S T.

P ROCVL inde que patruelles
 P otuere mālis
 E xsecare cultris

I ugulos: neque blando reuocatae
 S opore uirūm iacentum
 S unt ah miseræ, ne trucc ferro
 P rimæus fauces inquinarent.
 T urpis inde procul
 S it aureæ redemptrix
 T orquis, graui quæ maritum neci
 M isit Argolicum, nimis amat
 P retiosa dum monilia,
 B accasq; rotundas.
 S it inde sit & procul
 L euis Lacœna:

E P O D.

E T quecumque facis ingalis
 R umpere fœdus ausa est.
 F idelis umbra non nisi
 F idas ire meretur ad umbras.
 P aribus ut pares socientur,
 S it huic comes uela,
 Q ue comitata mariti
 E st fata, uel que maritum
 R edemit sua nece.
 P ios pia numeros
 L oca per mulierum piarum
 G elonis augeat.

Iugulos

H ij

VBI semper Oceaninæ
 Hilarum nemus, &
 Insulas beatas
 Recreat tepidis flatibus aure.
 At aureoli renident
 Flores, sua quos educat arbor
 Partim late splendente ramo:
 Mater ast alios
 Alit fouetq; tellus
 Suffusa riuis perennantibus:
 Vulgus uia per arua placidum
 Manibus dulces rapinulas
 Exercet: ut agmen
 Apum, populans nouo
 S alictauere.

ANTIST.

ITA simplices animorum
 Thiasi, sua per
 Prata perq; saltus,
 Loca peruolitant omnia late
 Lues, agitantq; prædas
 Florum, quibus hi nectere thyrso
 Certant, illi texunt corollas,
 Pars at exiguos
 Sibi plicare torques

Gaudent,

Gaudent, manus queis, & ornent comas.
 Interim canor undique auium
 Tenero uernante gutture,
 Exultat in auras:
 Propinquaq; sydera
 Iocosa pulsat

EPOD.

SYLVAS inter ouans imago.
 Paribinocte tota
 Dieq; solis aurei
 Puros purior orbita lustrat:
 Neque maligna nubila luci,
 Nec officit tepidis
 Bruma geluq; serenis.
 Nullus tumultus quietis,
 Pauor nullus obstrepit:
 Sed omnis in epulis
 Mora conteritur, inq; Musis
 Canentibus Iouem.

IANI SANELLII PAVLINI

Ode de morte Gelonidis Macrinianæ.

ERGO Geloninfata ferocia
 Mercede letho? non meritam mori,
 Si candor, & mentis sagacis
 Igneauis, pietasq; Parcas

H iij

Mouere possent illachrymabiles.
S iuncta filo gratia corporis
S ermoq; facundo ore manans,
C ura domus, & amor mariti.
H is inuidetis quin potius Deæ,
Q ua bella semper, semper & optima
A uferitis, at contra perire
D igna, auido studio fouetis.
S ic quæ relicto coniuge, adulteri
M irata crines, fax fuit Ily,
F rontem senilem conspicatur
I n speculo, & fruitur marito
I mpune. Virgo at percita quæ entheo
F urore mentem, præmonet oppidi
S acri ruinas, ecce passo
V i trahitur moribunda crine.
A nnon V lyssi quæ thalami fidem
S anctam tuetur (mille procis licet
V exata) uos noctes diesq;
C onficitis lachrymis madentem?
S ic & Macrino connubij sacris
I unctam Gelonin nunc miserabili
F ato abstulitis, sic amatam
E urydiken rapuistis olim
V ati canoris sit fidibus licet:
V terque præsens flectere uel tygres,

Quercus

Q uercus uel auritas, at Orco
H eu nequeunt reuocare manes.
A equo ferenda hæc sunt animo, pie
M acrine, nec te flebilibus decet
T radi querelis, impiorum
M ore, quibus periit futuræ
S pes lucis. Ergo fortis ad anchoram
S acram recursas, quod facis, & Deum
A udito Christum, mox onustum
H ac cruce te miserans leuabit.
C hristo Gelonis mortua: uixerat
C hristo Gelonis. desine mollium
T ristis querelarum, beata est
N unc Dea perfuiturq; Christo:
C onsiderandum ter quater ut caro
D omanda nobis, cernere quô breui
G elonin adscriptam supremis
O rdinibus liceat piorum.

ΣΗΜΑ ΖΛ' ὁ ἄνθρωπε γελώνιδος, λιῶ ὁ Μακεῖος
 καὶ σεμίλιω ἄλογον γήματο μουσόπολι,
 ἥ τη πατήρ βῆ παις πάρος δύζον εἶδε νῦ αἴρας
 οἱ δινων χορτῷσις ἄλγει ἀπωταυλίνι.
 Μαῖα γαρ ἐλένηκα παείσαλο καὶ μοκάσης
 Γαῖα πόντος θυντῆς σύμμαχος οὐτε θεὸς
 οὐδὲ δὲ θυμοβόρω γίλω καὶ θεῖτα, περὶ
 καὶ θόδος τοσαύτης σε χάδει δύζοντος.
 Καὶ τὸ πάλαι γενίμιλος δρατῆς ἔμπορος λοχεῖας
 Μητράς καὶ πάσης, λιῶ ἔχω, δύφροσσών.
 Αὐλά τούτῳ δὲ τῇ γηλέα θυμὸν εγρύσῃ
 Ήρκεσε, τηξιμελῆ τλύμονι τέμνει νόσον.
 Τῇ κατατρυχομένῃ πουλαὶ χρόνον οὐδὲ πεύσεος
 Εἰς χρόνον Αὐλανάτων ἡλθεν ἐρφετιλίνη.
 Ταῦτα μαθεῖν παρέξμον σὺ διωνίσει καὶ παροδῆσαι
 Αἴτα με Μακείνα σφοδρὸς ὅρεναι ἔρως.
 Τὸς δὲ γρόπους χρησούς, οσίλιν καὶ πίσιν ἀκοίταις
 Γροῖτα ρυνθονίας πουλὺ βεβαιοπέρον
 Μάρτυρ ἐρεῖ ὁ σωδύνος, ἐπεὶ μέγας δύνατος,
 Αἴξαζεί τοι τάδε συγχρεψίως.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτὸν.

Οὐδὲν Εὐρυδίκης ὀλοφύρει φαιδρος ὄρφεις
 Μοιωθεὶς ἀμδίλιχος θελεξάκειν θέκυας,
 Οὐσιοῖς αἰνοπαθῆς θέκειστος ὁ μῖα γελωτή
 Αἴσκελέτος αἰαχῶν σύγκαμος θάχυμορον
 Ναῦλος εἰς τεκρῶν ολυροκτύπος αὐτὸς ἐγέρθεις
 Θρῆξ, ζεῖς Μακείνου πενθιμον ἄλγεις ἔσθιε
 Οἰκείοιο γράτης γαμετῆς πλεληστέος θαύμα
 Καὶ λαύσαι πουλύδαιρων κῆρος, γελωτής, πική.

Ιακώβες Γαπύλας ιατρός εἰς σεμνοτάτην Μακείνην τὴν ποιητὴν γωνικα πενθικῆν.

Τίπει μάτην φθονέεις δρατεναῖς βάσικαν κλῶ
 Αὐταῖς δὲ τοι εἴαστι παρέβιοτοι πελέθδοι. (Ταῦ
 Τι λίπε γελώνιδε τῇ γλυκούρης αἰσθητος ἔμποροι
 Εὐετέος ουκινὴ μυστόλος ἄλοχον.
 Αὐλάμινον πόλων μῆθος διωκτώτορος ἐπόρος
 Οὐρφεός, εἰς βιοτὸν ἡγαγειν αἴσιον.

HELIAE ANDREAE IN GELONIDE
 dem Macrini, scazon.

Σώφρων μλωνισταρίω πεσέκρουσεν
 Γῆς ἔπικαμπσανωλεμής την πλείω,
 Φύσιν ἀντιπολέμω, καί πόρος ἀδενώδειχω.
 Γένεσει δὲ αὐτὸς αἰστία πέλος θόλος,
 Ο σίσις πεκαμάζεις, πάντα καὶ μαρμάρασσε

Α' γτίπαλον, ἐνθάδε κατακέμηνον λεῖψεν.
Α' ντὴ δὲ νιῶ τεισόλειος, καὶ οὐκινή^{τη}
Νίκης Γιασέτης μενούλιν Σφοῖς πᾶσι,
Φαενὸν ἄσπον ὡς ἐν ὄνρατῷ λάμπει,
Α' βετῦ μέγιστ' ἄεθλ' εἰλέσσεται φυγῆς.

EIVSDEM.

ΜΑΚΡΙΝΟΙ ο φίλη τῷ μου Κρόπολοι σωθῆνος
Οὐκ ἔχεται τύμβω, τὸν δὲ Γελωνῖς ἔχει.
Α' φειζεν δύρες γαρ τὸν μὲν γῆ πέχυν ακοίτη,
Χ' αὐτὸν δέσειν γῆ μίος ἀνμεγαφόοις.

EIVSDEM.

M A C R I n i uxore tumulus non continet iste,
S ed tumulum potius uia Gelonis habet.
N ominis eternum in terris decus arte mariti,
E t uita in cælo est huic pietate sua.
Α' δέ αυτοῖς.

ΜΑΚΡΙΝΟΙ ο φίλης τῷ μου Κρόπολοι σῶμαράς
Ἐνθάδε τὸν κλεινῆς σῶμα κόνις κατέκει.
Οὐκομακῆς ποθείπυσον ἀδικήσος αὐτοὺς πολεῖς,
Τοι γὰρ δὲ μακάρεων ὥχεται πάντα μέν.

Δανιὴλ τῷ Αὐγλύτῃ, εἰς τὸν τῷ δεξιᾷ τοῖς
Θυητῷ Μακείν σεμνοτάτην σωθῆνον.

ΕΙΓΟΝ ἀνδρούλιώ πυκνῆς ρεκυοσόλε πορθμόν,
Τιπτάρα πορθμόνεις σῶμα Γελωνίαδος;

Οὐ πᾶν

Α' γτίπαλον, ἐνθάδε κατακέμηνον λεῖψεν.
Α' ντὴ δὲ νιῶ τεισόλειος, καὶ οὐκινή^{τη}
Νίκης Γιασέτης μενούλιν Σφοῖς πᾶσι,
Φαενὸν ἄσπον ὡς ἐν ὄνρατῷ λάμπει,
Α' βετῦ μέγιστ' ἄεθλ' εἰλέσσεται φυγῆς.

EIVSDEM.

ΜΑΚΡΙΝΟΙ ο φίλη τῷ μου Κρόπολοι σωθῆνος
Οὐκ ἔχεται τύμβω, τὸν δὲ Γελωνῖς ἔχει.
Α' φειζεν δύρες γαρ τὸν μὲν γῆ πέχυν ακοίτη,
Χ' αὐτὸν δέσειν γῆ μίος ἀνμεγαφόοις.

EIVSDEM.

M A C R I n i uxore tumulus non continet iste,
S ed tumulum potius uia Gelonis habet.
N ominis eternum in terris decus arte mariti,
E t uita in cælo est huic pietate sua.
Α' δέ αυτοῖς.

ΜΑΚΡΙΝΟΙ ο φίλης τῷ μου Κρόπολοι σῶμαράς
Ἐνθάδε τὸν κλεινῆς σῶμα κόνις κατέκει.
Οὐκομακῆς ποθείπυσον ἀδικήσος αὐτοὺς πολεῖς,
Τοι γὰρ δὲ μακάρεων ὥχεται πάντα μέν.

Δανιὴλ τῷ Αὐγλύτῃ, εἰς τὸν τῷ δεξιᾷ τοῖς
Θυητῷ Μακείν σεμνοτάτην σωθῆνον.

ΕΙΓΟΝ ἀνδρούλιώ πυκνῆς ρεκυοσόλε πορθμόν,
Τιπτάρα πορθμόνεις σῶμα Γελωνίαδος;

Οὐ πᾶν

DE GELONIDE.

125

Οὐ πᾶν θῆλυ παρῆλθε φεινοτάταις ἀρετῆσιν;
Οὐδὲ τῷ ὀάρων κόρη οὐδὲ χθονίων;
Τῷ μὲν Αἴγαρ με κέλθει ταῖς ισταῖς περιθει ἀναξεῖαι.
Τοῖς δὲ πονέα χορῷ οὐδὲ τῇ μακάρων.

IO. SANELLII PAVLINI.

ΟΡΩΣΑ τύμβον μοῖρα τὸ γελώνιον
Σ οφων μὲν ἀνδρῶν χρήματαν θυμάτιον:
Τῆς ἐλπίδος φοστὶ γέγων, πέσον τάφῳ,
Μηδὲ γάμῳ δίθι μὲν βίτιν ἄφειται.

Latinè sic per eundem.

VIDENS sepulchrum conditæ Gelonidis
Vatum Camœnisi nobile immortalibus
Mors. spe mea, inquit, excidi: namq; ut thorus
Statib⁹ sepulchrum & ære sic perennius.

PETRO DANESIO CAESARIS
Gallici præceptoris, Salmonius Macrinus.

TE quoque ne nollest testarer flere Gelonin
Abductam Elysiae regna in amœna plage:
Sed magis in Superum clarum Augustale receptū,
Seruiat ut Domino lata perennè Deo:
Sed uereor ne sitibi grata silentia turbem,
In partem accipias non mea uota bonam.

C oniugis at probitas ex illo tempore nostræ
N ota tibi, fausta quo mihi nupsit aue.
Q uanto e& fida comes me prosequeretur amore,
N atorum esset ei quantaq; cura domus.
D ogmata quo studio legeret diuina, sacrâsque
H istorias Diuorum æmula Cælicolum.
C ontédebat enim morum ut quadraret ad unguem
F orma salutiferis irreprehensa libris.
A tque obiurgabat dictus quorum absonta uita,
Q uis sermone tenus Christicolæq; forent.
C ognita Tusano hæc Vatablo Danesiique,
N ostram olim solitis ire redire domum.
N et tamē impediā studiosum, & pulchra minatē
P ignora dum Henrici Regis honora doces:
I nterpellator nolim improbus esse uideri,
H arpocratem factum consulo tēque boni.
R eligio est operum si quid uulgare tuorum,
G allia quo tumeat nec sinere ire foras:
S alte (quod minimū) ut Macrini exticta quiescat
Nupta, piaq; animæ sit bene, Petre, roga.
V era loquar: capsis tam docta uolumina claudi
N on modò iactura est, sed (mihi crede) scelus.

DE FR. CONANNO LI-
bell. suppl. in Regia Magistro.
Ad Lud. Regium.

CONANNO

CONANNO, passim cuius prudētia nota est,
M elque merum eloquij cuius ab ore fluit:
N on nisi qui loquitur pia, religiosa, pudica:
V erbâque confirmat moribus ipsa suis:
S upplicibus praesit qui cum, Ludouice, libellis
S ocraticis operam dat tamen usque libris:
C onanno huic inquā tibi noto, & semper amico,
C onuiuas cui nos s̄a pefuisse palam est:
C armina ni mittam nostros testantia luctus,
H oc propero ereptæ coniugis interitu,
E xib; beat cui dignus ero solatia nulla,
Damnaque qui uidear talia iure pati.
N ouit flere, ut uult Paulus, cum flentibus, atque
T ristitiam sanctis demere colloquijs.
S it licet ipse potens, opibus florescat & amplis,
E ius & ad cunctæ res propè uota fluant,
V oce regit moestos, miseri succurrere gaudet,
H umaniq; à se nil procul esse putat.
N imirū extinctam postquā audijt esse Gelonin,
I ngemuit, nostram condoluitq; uicem,
A Christo requiem defunctæ Manibus optans,
V tq; sitæ tellus non onerosa foret.
H is ego pro meritis ingratus pauca negabo
C armina, nec nugas participabo meas?

O D E A S A L M O N M A C R I N
sur la mort de sa Gelonis, par Ioachim
D u Bellay Angevin.

TOVT ce qui prend naissance
 Est perissable aussi.
 L'indoutable puissance
 Du sort, le ueut ainsi.
Les fleurs, & la peinture
 De la ieune saison
 Montrent de la Nature
 L'inconstante raison.
La roze iournaliere
 Mesure son uermeil
 A l'ardente carriere
 Du renassant Soleil.
La beaute, composee
 Pour flectrir quelquefois,
 Ressemble a la rosée
 Qui umbe au plus douls mois.
La grace, & la faconde,
 Et la force du cors
 De Nature feconde
 Sont les riches thefors.
Mais il fault que lon meure,
 Et l'homme ne peut pas

T arder

D E G E L O N I D E,

T arder de demy heure
 Le iour de son trespas.
Oue est l'honneur de Grece,
 L'epouse au fin Gregeois,
 Et la chaste Lucrece,
 Banissement des Rois?
L'aueugle archer surmonte
 Les hommes, & les dieux:
Mais la chastete donte
 L'amour audacieux.
La Parque depiteuse
 De uoir l'honestete,
 De sa dextre hideuse
 Dont la chastete.
Et puis la renommee
 Par le diuin effort
 D'une plume animee
 Triomphe de la mort.
La renommee encore
 Tumbe en l'obscur seiour,
 Le Tems, qui tout deuore,
 La surmonte a son tour.
L'An, qui en soi retourne,
 Court en infinité,
 Rien ferme ne seiourne,
 Que la diuinité.

L a constance immuable
 D e ta douce moitié,
 S a chasteté iouable,
 S on ardente amitié
 O Macrin! n'ont eu force
 C ontre la fiere loy
 Q ui a faict le diuorce
 D e ta femme, & de toy.
 L a mort blesme d'envie
 E n la uenant saisir,
 A troublé de ta uie
 L e plus heureux plaisir.
 S i as tu la uengeance
 E n ta main bien à point,
 P our donner allegiance
 A l'ennuy qui te point.
 C ommande à la Memoire,
 D 'espandre en l'uniuers
 D e Gelonis la gloire,
 O rnement de tes uers.
 L 'ambicieuse pompe
 D u funebre appareil
 S i bien, que toi, ne trompe
 L 'obliuieux sommeil.
 Q uand la douleur trop forte
 D 'une amoureuse erreur

Voudroit

DE GELONIDE. 131
 V oudroit fermer la porte
 A ta doulce fureur,
 M a muse, ta uoisine,
 D effendra que l'oubly
 D u bruit ne s'ensaisine,
 Q ue tu as ennably.
 S i ton amour expresse
 N 'a sauué Gelonis,
 L 'amoureuse Déesse
 Perdit bien Adonis.
 S us donq, & qu'on effuye
 L es pleurs, & le souci.
 L e beau temps, & la pluye
 S 'entresuyuent ainsi.
 C elui qui bien accorde
 D e la lyre le son,
 C herche plus d'une corde,
 E t plus d'une chanson.
 C uides tu part la plainte
 S oulever un tumbeau,
 E t d'une uix eteinte
 R 'allumer le flambeau?
 T on dueil peu secourable
 N e desaigrira pas
 L e inge inexorable,
 Q ui preside la bas.

I y

La Harpe thracienne

*Q*ui commendoit aux bois,
*A*us bien que la tienne
*L*amenta quelquesfois.

Son pitoiable office

*A*ux enfers penetra,
*O*u sa chere Eurydice
*E*n uain elle impetra.

Macrin, ta doulce lyre,
*L*a mignonnes des Dieux,
*N*e peut surmonter l'ire
*D*u sort iniurieux.

Il fault que chacun passe
*E*n l'eternelle nuict.

La Mort qui nous menasse,
Comme l'ombre nous suit.

Le temps qui tousiours uire
*R*iant de noz ennuiz,
*B*ande son arc, qui tire
*E*t noz iours, et noz nuictz.

Ses fleches empennées
*D*e siecles reuoluz

*E*mportent noz années,
*Q*uine retournent plus.

N'aduance donc le terme
*D*e tes iours limitez.

La Vertu.

La uertu, qui est ferme,
*F*uit les extremitez.

Trop, & trop tost la Parque
T'enuira prisonnier,
*D*edans l'auare barque
*D*u vieillart Nautonnier.

Adonq ira ton âme
*S*amoitie retrouuer,
*P*our ta premiere flâme
*E*ncores esprouuer.

L'amour, ta doulce peine,
T'ouurira le pourpris,
*O*u la mort guide & meine
*L*es amoureux espris.

La soubs le sainct ombrage
*D*es myrtes uerdo�ans
S'appasera l'oraige
*D*e tes yeux larmoyans.
Cœlo Musa beat.

IMITATION DE L'ODE LA-
tine de Iehan Dorat sur la mort de la
Roine de Nauarre.

COMME en un char, qui bruloit,
*R*auiparmy l'air liquide,
*L*e grand prophete uoloit,

I iij

*E t commandant à la bride
D es chevaux audacieux,
D 'une main etincelante
G uidoit leur trace brûlante
P ar la carrière des cieux.*

*Q uand du vieil seing foudroyant
A ux bras du jeune prophète,
L a robe en l'air ondoyant
T omba d'une longue traite,
Q ui sembloit aux regardans
E tinceler par derrière
V ne brillante lumière
A poinctes de traiz ardans.*

*C omme au serein d'une nuict
D e mile feuz couronnée
D e loing quelque fois treluit
V ne étoile éponçonnée:
Q ui coule, ou semble couler,
E t trainant apres sa fuite
D e sillons une grand'suyte
C ourt par le uage de l'air.
A insi, ayant depouillé
D e sa forme corporelle,
L e manteau iadis souillé
D 'une tache naturelle,
M arguerite delaissa*

*C e vieil fardeau tant moleste,
E t aux ronds du feu celeste
P lus allaire se haulsa.
L 'Esprit du corps devoilé
E t net des terrestres boues
I usques au ciel étoilé
V ola dessus quatre roues.
L a foy, l'esperance aussi,
L a charité tant prisée,
E t celle que n'a brisé
L 'effort du cruel souci.
S ur ces couples bien appris
P armi la celeste trace,
A uranc des heureux espris
E lle alla prendre sa place.
L a, ou Roine elle se uoit
D 'un monde plus grand, & ferme,
Q ue n'étoit le petit terme,
Q ue son Navarroi auoit.*

Cælo Musa beat.

*EPIGRAMME sur le trespass de Gelonix, par
Damoyselle Antoinette Deloynes.*
*N E pense pas que la femme soit morte
D u bon Macrin: car il est homme tel,
Q ue par sa Muse a rendu immortel
E t le nom d'elle, & l'amour qui luy porte.*

I iiij

DES PROPOS QVE TENOIT
Gelonis estant au lict de la mort.

FVIS que le corps de nature mortelle
E st corruptible ainsi q'un peu de cendre,
E t que l'Esprit de substance immortelle,
A mort ne peut comme la chair descendre,
C'est bien raison me plaire & condescendre
P ar mort passer en l'eternelle uie.
O mort heureuse ou l'ame est assouye
L assus au ciel en la gloire parfaicte!
P ar toy bien tost soit mon ame rauye:
E t du hault Dieu la uoulonté soit faicte.

Ignoti nulla cupido.

Dizain par Iehan Sanel.

LA mort auoit ia chanté la uictoire,
S ur le tombeau de Guillonne Boursault,
E t pensoit bien triumphher de la gloire
C omme du corps, lors que Macrin l'affaule
P ar mille uers, qu'ieuèrent si hault
C e sainct tombeau, que mort ni peut attaindre.
O bon mary! la mort n'a peu estaindre
L 'amour qu'auois à ta femme en sa uie.
O Dame heureuse! on ne te deuroit plaindre,
P uis que ta mort uainct la mort, & l'enuie.

AD IAC. BONGIVM

Reginæ à libell. suppl.

EVRYDICE quondam lethata dente colubri:
Vulnifco, interpres Thracius ille Deum
T otos usque dies totas ex ordine noctes
E xegit querulis flens sua damna modis.
Quin & inaccessum uiuis penetravit Auernum,
E t ferrugineum Persephones thalamum.
Blanda & pallenteis mulsi testudine Manes,
C aram impetravit rursus & Eurydicens.
At uoti compos superas cum coniuge ad auras
I mmemor ah legis dum reddit ante datæ:
Eurydicens demens res pexit ponè sequentem,
P rotinus effusus omnis ibi q; labor.
Et tunc Tenarij sunt foedera rupta Tyranni,
E urydice in uentos perdita rursus abit.
Commixtus tenuem ceu fumus in aëra fugit,
A ttomiti ex oculis effluit illa uiri.
Quid faceret? Ditem rursus qua uoce moueret
I mplexasq; Orpheus anguibus Eumenidas?
S trimonis in ripa gelidi, sub rupe niuali,
(Q uod potis est) replet questibus omne nemus.
Et citharæ fidibus mœren tam dulcia iungit
Carmina, ut illiciat robora, saxa, feras.
Lex si eadē à Superis, Bongi, mihi fortè daretur,
A d uitam uxorem qua reuocare queam:

*N*on dubitem uires totósque intendere neruos,
*M*ecum iterum uiuat quō mea nupta placens.
*A*oniásque uocem supplex in uota sorores,
*C*armina ne Diuis grata futura negent.
*A*st obitæ quoniam est iter irremeabile mortis,
*I*udicij extremi tempora donec erunt:
*Q*uod potero faciam, flebo noctesque diésque,
*A*d te quo citius cara Geloni migrem.
*E*t summi iniussu sifas exire Tonantis
*H*inc sit, nos teneat iam domus una duos.
*T*ale nouum in fidis non funus amantibus esse
*E*t Dux Romulides & Cleopatra probant.
*A*rdentes prunas quæq; hausit Portia, Bongi,
*E*xtincto affectat dum comes ire uiro.

CARDINALI BELLAIO

Mecenatis suo Salmonius Macrinus.

*C*ONTVLerā Bellai doxiā me nuper in aīlā,
*H*uc ubi Germanus fana beatus habet.
*F*elicēque secat sinuosus Sequana terras,
*P*lurimus in cuius margine cantat olor.
*N*ec remorata uirum fuerat dilecta Gelonis,
*I*n tristī quanuis langueat ægra toro.
*S*cilicet ut letus reducis cara ora tuērer,
*P*atronum presens alloquererq; meum.
*P*atronum tota quem non trieteride uidi,
*D*um Regis uoto moriger esse cupis.

Pontificis

*P*ontificis summi dum restibi & oppida curæ,
*E*t patrio præfers Romula tecta solo:
*P*ectora mi quantus tabentia torsit amaror,
*F*ellis in arenī creuit & ore sapor!
*C*um mihi Moreius mæsto mæstissimus hospes,
*(Q*uod tam teneat martia Roma diu:)
*R*egna prius non te redditum in Galica dixit,
*A*estatis quam se fregerit ipse calor.
*N*uncodi senium, quo membra effeta pigrescūt,
*M*e cupidum quod non longius ire sinit.
*I*uro tibi sanctæ per mystica sacra parentis,
*Q*uae Christum illæsa uirginitate tulit:
*M*e concessurum in Latium & Romanam fuisse
*M*œnia, ni senij debilitate ueter.
*I*d quia præclusum est, utinam dulcissime rerum
*H*uc rupta redeas ocyus ipse mora.
*H*oc Rex & Regina uolunt, hoc diuitis aulæ
*P*recipui quotquot sunt, proceresq; rogant.
*N*on desiderij modus est, te quærimus omnes,
*S*pem tot amicorum fallere té ne iuuet?
AD SEQUANAM, DE REDITV
Cardinalis Bellaij ab urbe Roma.
ALTO R olorini notissime Sequana cœtus
*F*undentis ripæ in margine dulce melos,
*M*etropolim, & dominā qui præterlaberis urbem,
*D*iu inuidam lenis & amne secas,

A Latüs redijt nuper Belläius oris
A d se Pontificem Rege uocante tuum.
Q uin præ lœtitia tumefacto undosior alues
 O buius huic uersa curris anhelus aqua?
A d fontemq; tuum retrò actis flecteris undis,
 I psi ut grateris temporius reduci?
V tque renidenti patrem impiger ore salutes,
 T e super inuitans quò uelit ille uehi?
D ic agedū Nymphis plaudat, & carmina dicat,
 S irenum uoces exuperentq; trium.
N on tamen ut nautas fallaciter illice cantu
 I n scopulos cæcos & uada iniqua trahant.
M atrona dic tumeat, seq; auxiliaribus undis
 P rodenda ad patriæ gaudia festa iuuet.
D ic Ifaræ dic hoc ut tempore flumen Iōnæ
 C ertatim lœtos tollat ad astra sonos.
A tuos p̄cipue, qui principe in urbe poëtae,
 N unc decet argutis instrepuisse modis.
E xultare palam dulcem Pæana canentes,
 D educta & lœtum uoce ciere melos.
D ucis ab Hospitio qui nomina clara, Michaël,
 S criptis sensa tuis & Venusina refers:
F ac nitida ut uincit splendescat epistola uerbis,
 B ellaio pateat qua tua lœtitia.
D octe Fai, studiose Leo, Tiraquelle diserte,
 Terna incorruptæ lumina iustitiae:

H uis Pontificis merita extollite laudes,
 I n reddituque eius fausta rogate Deos.
V os quoque Veriusi, Goiurote, & cädide Morei
 H unc quis nunc hilares ob redditum esse neget?
Q uis symphoniacos Mariæ quos nobilis ædes
 I ndelibatæ rite dicata fouet?
C antica discordignaros infletere mensu,
 A rguta & uarios uoce ciere nomos?
P arisia iam operam Musis dant quotquot in urbe
 Lœtitiae accelerent promere signa suæ:
A tq; humeris patriæ dicant hunc esse reuictum,
 I actare ut de se Tullius ausus erat.
N il claris hostes moror artibus atq; malignos,
 Q uorum uipereo pectora felle madent.
I am ualeant quæso, nec gaudia publica turbent:
 O ffundi ut nebulis astra corusca solent.
I nfesti esse uiro pergent si forte, crepantes
 R umpantur tetra protinus inuidia.
B ellaio satis est faueat si turba bonorum,
 V irtutésque eius non inimica ferat.

*ADONIS THEOCRITI EX
Mellini Sangelasij Cantilena.*

Q VAE Diua Cyprum quæque Paphum tenet
 P ostquam interemptum uidit Adonidem,
 M alásque nuper purpurantes
 V ulneribus saniéque fœdas:

Ad se uocauit moesta Cupidines,
 Et questa multum iussit ut ilico
 Adducerent ad se prehensum
 Qui puerum laniarat, aprum.
I. Ili exequentes iussa fideliter
 Mox per uolarunt lustra recondita,
 Sylueq; frondentis latebras,
 Atque suem tenuere sacuum.
I niesta cui sunt stuppea uincula.
 Duro at reuinct hic laqueo trucem,
 Hic terga costasq; illigato
 Edolat, hic sua tela uibrat.
 At ille tristis conscius & sui
 Furoris ibat per metuens Deam,
 Iris & accensas minacis,
 Propter amasiolum peremptum.
Hunc Diua captum stare ubi conspicit,
 Infat, ferarum o pessima quid (malum?)
 Pulchrum quid inuadens Adonim
 Denefero modò sauciasti?
En ille censu flos uomere ferreo
 Succus, herba nunc iridi super
 Pallescit extensus, suoq;
 Tinctum humum roseo cruore.
Non te mouebat purpureus decor
 Formosi ephebi, non niueum femur,

Et

Et qui per albentes uolabant
 Auricomis capulis capilli?
Obiecta deins sus crima diluit
 Vultu inferoci uoceq; supplice,
 Per, Diua, te iuro Deosq;
 Aethere qui numerantur, omnes:
Et pertuorum tela Cupidinum
 Formidolosa immenso etiam Ioui,
 Per, quæ ligatum me coarctant,
 Implicitus fera uincla nodis:
Menoluisse hunc laderem Adonidem,
 Nunc cuius ergo sic Dea tangeris,
 Ob fata crudelisq; plagas
 Quies roseus puer est necatus:
Illiis ast ut labra coralina
 Vultumq; uidi floridulum, ratus
 Vnum esse natorum tuorum, aut
 Tepotius Citheræa, flamas
Hausi nocentes protinus, & femur
 Nudum ut uolebam tangere gestiens,
 Vecors & effrenis puellum
 Dente & uido immeritum peremi.
Verum innocentium noceo miser,
 Cultimo, quod aiunt, me iugulo meo,
 Hos, Diua, quo circa prophanos
 Plecte superuacuosq; dentes.

Vindicta quèd si non ea sufficit,
 Arque ampla non forte est satis, ilicet
 Pœna irrogetur talionis,
 Morteluum ut parili quod actum est.
 His mota demum questibus est Venus,
 Et dura iussit uincula resoluier,
 Ut liber in sylvas abiret,
 Errondiferos nemorumq; colles.
 Vti data is sed non uenia tulit,
 Exactor at trux flagitijs sui
 Flammis propinquauit, ruitq;
 In medios moriturus ignes.

F I N I S.

Pagina 8, Linea 8. Gelenin. p. 22. l. 24. Philippus. p. 51. l. 1. Sal-
 monij, & linea ult. Fæminei. p. 60. l. 3. Quo. p. 72. l. 23. Ta-
 probancen. p. 76. l. 19. Fusæ & sacrifici. p. eadem. l. 22. Go-
 pyli. p. 92. l. 10. pignorata. p. 113. l. 7. incunda. l. 18. uera. p.
 128. l. 6. lindon. p. 119. l. 23. lethol. p. 120. l. penult. tollegens
 vum punctum.

